

MIND

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

น่าน

พะเยา

เชียงราย

แม่ฮ่องสอน

จัดทำโดย

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

คำนำ

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง อุตสาหกรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิด แผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึงการ วิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เพื่อนำไปกำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนฯ จนสำเร็จลุล่วง และขอให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันผลักดัน แผนฯ ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ถึงจุดหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

(นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร อุทัยธานี)

พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้าที่
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมตคณະรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๙
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๓
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๓
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๕๔
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการ พัฒนาอุตสาหกรรม	๘๐
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๙๐
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๙๐
๓.๒.๒ พันธกิจ	๙๐
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๙๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (Project Brief)	๙๔
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๒๐
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๑๒๑
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	๑๒๑

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

บทสรุปผู้บริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเด่น ได้แก่

๑) เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ประกอบด้วยลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทรายมีการระบายน้ำได้ดี เหมาะสมแก่การเกษตรกรรม

๒) มีโครงข่ายโลจิสติกส์หรือระบบขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ และทางราง โครงข่ายเส้นทางคมนาคม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ การเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวเหนือ-ใต้ (Nort South Economic Corridor : NSEC) และการเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวตะวันออก-ตะวันตก (EastWest Economic Corridor : EWEC) เหมาะสมที่จะพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุน

๓) มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้รับการประกาศเป็นมรดกโลก ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ประกอบกับในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เหมาะสมแก่การพัฒนาให้เป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยว

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่า ๓๓๑,๗๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒,๗๐๗ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘๒ เมื่อพิจารณาแยกตามรายภาค/สาขาเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ในภาคการเกษตรมีมูลค่า ๙๔,๙๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓ และนอกภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๓๖,๗๗๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๗

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๗๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๙๖,๖๖๔.๒๘ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔๒,๖๔๐ คน

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ใช้ SWOT ANALYSIS ทำให้เห็นจุดแข็ง ๖ ด้าน จุดอ่อน ๖ ด้าน โอกาส ๘ ด้าน และอุปสรรค ๗ ด้าน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา “เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่มีการเติบโตในระดับสูงและมีศักยภาพทางการแข่งขัน บนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม” โดยมีประเด็นการพัฒนา ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ เพื่อพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุน สู่ภาคเหนือตอนล่าง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กีฬา และการประชุมสัมมนา

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี ได้ดำเนินการประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จึงได้กำหนดทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่มีความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ตั้งแต่ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้ดำเนินการ กำหนด เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ ซึ่งสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ สอดคล้องกับบริบทของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ดังนี้

เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

๑. สร้างและพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปอุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติดคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นย่อย : ๔.๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๔.๑.๔ เกษตรแปรรูป

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นย่อย : ๔.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ประเด็นย่อย : ๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๔.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรมเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากหลากหลายทางชีวภาพของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต และนำไปสู่การผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่นๆโดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีสะอาด เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี เพื่อการเกษตรและการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ โดยสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ และเอกชนที่มีองค์ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิม พัฒนาต่อยอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรคุณภาพสูงของไทยสู่ตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลาย การส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆมาพัฒนาต่อยอดสินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง การส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมทั้งการสนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวลโดยการเพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่ม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นย่อย : ๔.๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

ประเด็นย่อย : ๔.๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น โดยพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดการเมืองและพื้นที่สีเขียว รวมทั้งสนับสนุนการจัดการด้านการเกษตรที่มีผลประโยชน์ร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก ลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน โดยการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ที่ประกอบด้วยภาคีสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยงการพัฒนาร่วมกัน ในทุกระดับ และพัฒนาศักยภาพ องค์กร เพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ให้มีทักษะในระดับสากล เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิตตามมาตรฐานสากล ธุรกิจชุมชนแบบครบวงจร และตลาด พร้อมส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และรายได้ให้กับชุมชน

แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น โดยการสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่และเติบโตได้อย่างยั่งยืน มีทั้ง

อุตสาหกรรมที่ต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็งในระดับโลกในปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานของเศรษฐกิจยุคใหม่ที่พลิกโฉมการทำธุรกิจแบบเดิมๆ และอุตสาหกรรมที่จะเป็นที่ยึดต้องการอย่างมากในอนาคต ซึ่งต้องสร้างมูลค่าเพิ่มบนพื้นฐานของการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม และการใช้เทคโนโลยีโดยอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้และคุณภาพ พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีอยู่แล้วในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตการสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมและบริการเข้าด้วยกัน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง

๓. พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาดตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

● เป้าหมายของแผนย่อย อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ มีเป้าหมายเพื่อให้อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพยุคใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดนครสวรรค์และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่

๒.๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

● เป้าหมายที่ ๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น นำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร การยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ และความหลากหลายทางชีวภาพในการแปรรูปสร้างมูลค่า รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์

และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การผลิตภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง
๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- เป้าหมายของแผนย่อย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป มีเป้าหมายเพื่อให้อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง

๒.๒.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ผ่านการพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวหน้าและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมียุทธศาสตร์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนิน ธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับ การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับ ผู้ประกอบการรายใหญ่

- เป้าหมายของแผนย่อย ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและ เทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อย ของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ มีเป้าหมายเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมรายใหม่เพิ่มขึ้น และความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น พัฒนาทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ผู้ประกอบการในทุกระดับโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ขับเคลื่อน ธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการ รวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ

๒.๒.๔ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่ออนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์ มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภคบริโภคที่คำนึงถึงศักยภาพ การฟื้นฟูของระบบนิเวศ สามารถเป็นแหล่งของปัจจัยการผลิตและพลังงานได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมการลงทุนและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการให้ความสำคัญ กับการสร้างการเติบโตควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากร ให้สามารถร่วมมือกับนานาชาติในการลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้วิถีทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนสามารถลดความเสี่ยงและ มีความพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด การ บริหารจัดการมลพิษทั้งระบบ จัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการผลิต เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์ โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตาม แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน

พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนหัวใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- เป้าหมายของแผนย่อย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๒.๕ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand)

๒) องค์ประกอบที่

- ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
- ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
- ๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
- ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

๓) หมายความว่า

หมวดหมาย ๑ สินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมาย ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมาย ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมาย ๖ ศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

หมวดหมาย ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

หมวดหมาย ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมาย ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒.๖ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลที่มีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลง

๔) ตัวชี้วัด พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลทั้งประเทศตามที่จังหวัดประกาศมีปัญหาความมั่นคงสำคัญ เร่งด่วนลดลงร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๕) กลยุทธ์

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกัน ด้านความมั่นคงในเชิงพื้นที่ โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน และสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนให้น่าอยู่ ร่วมคิดร่วมทำช่วยเหลือ เกื้อกูล อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ (ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน ที่มีความสอดคล้องกับบริบทความมั่นคงเฉพาะพื้นที่ เพื่อป้องกัน แก้ไข และพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะ ในระดับตำบลที่มีขอบเขตของปัญหาความมั่นคงเชื่อมโยงหรือทับซ้อนกับจังหวัดใกล้เคียงที่ปรากฏปัญหา ความมั่นคงเรื้อรังและไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ด้วยกลไกระดับจังหวัดเพียงจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง จึงต้องอาศัยความร่วมมือในการขับเคลื่อนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเอกภาพ

แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดนครสวรรค์
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

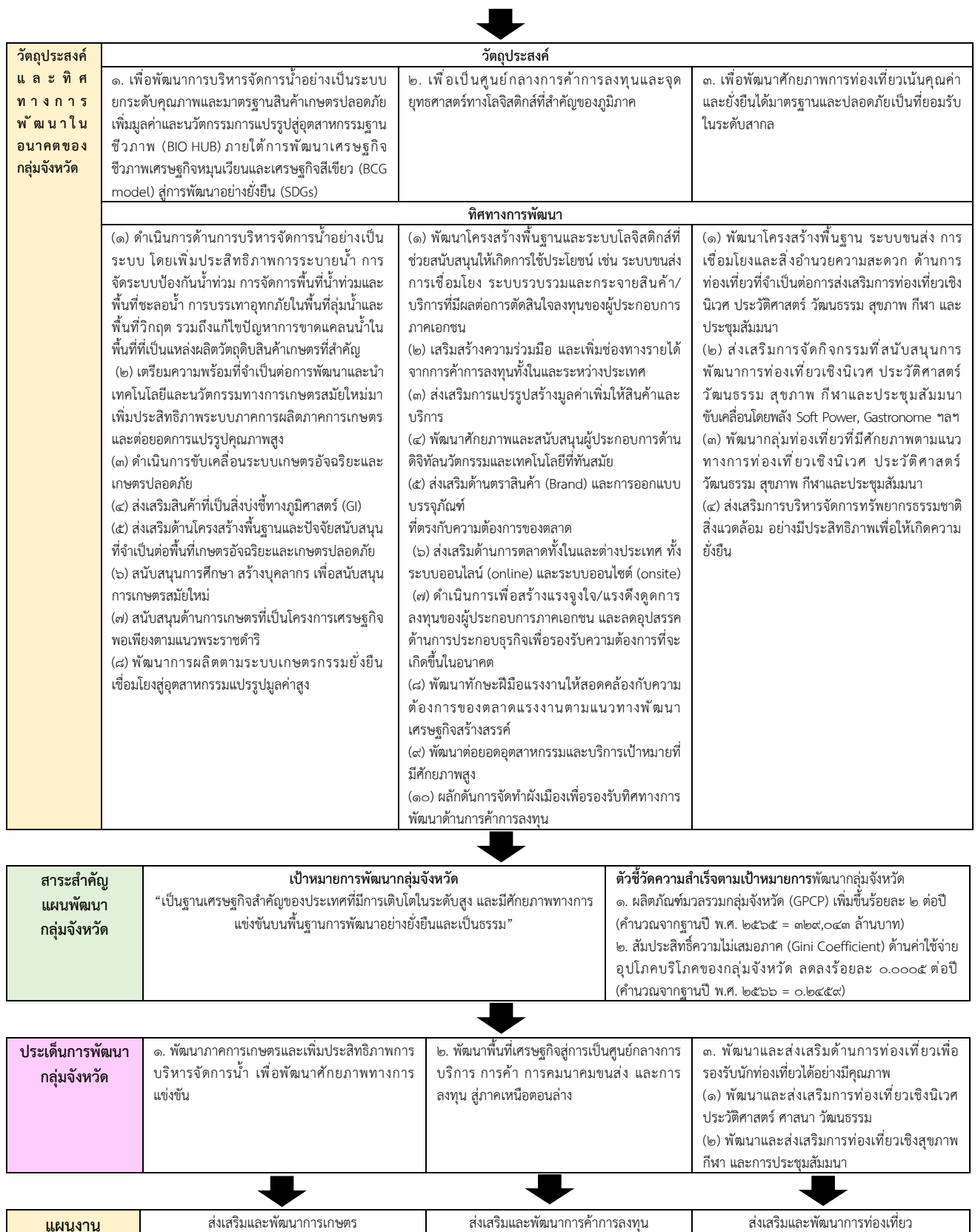
แผน ระดับที่ หนึ่ง	ยุทธศาสตร์ชาติ
	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย : ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ : การเกษตรสร้างมูลค่า ประเด็นย่อย : (๑.) เกษตรปลอดภัย (๒.) เกษตรชีวภาพ (๓.) เกษตรแปรรูป (๔.) เกษตรอัจฉริยะ ประเด็นยุทธศาสตร์ : พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ประเด็นย่อย : (๑.) การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒.) การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ประเด็นยุทธศาสตร์ : สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ประเด็นย่อย : (๑.) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒.) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ๕. ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ ประเด็นย่อย : ๔.๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต ประเด็นย่อย : ๔.๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

แผน ระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
	ประเด็น การเกษตร เป้าหมายของแผนแม่บท - ผลผลิตรวมต่อหัวรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - เกษตรปลอดภัย - เกษตรชีวภาพ - เกษตรแปรรูป - เกษตรอัจฉริยะ เป้าหมายแผนย่อย - สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา - พัฒนาศักยภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัย - ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ - ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ - พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร	ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ - การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด เป้าหมายแผนย่อย - การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น แนวทางการพัฒนา - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ - ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ	ประเด็น การท่องเที่ยว เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เป้าหมายแผนย่อย - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา - สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว - พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง	เรื่อง การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ประเด็นการปฏิรูป การรวมกลุ่มในภูมิภาค - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศและภูมิภาค เรื่อง ความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการปฏิรูป การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล - ส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ และการทำเกษตรแม่นยำ	มิติการพัฒนา ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย หมวดหมาย ๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมาย ๑. เพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการของภาคเกษตร หมวดหมาย ๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เป้าหมาย ๑. ยกระดับการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ๒. เพิ่มการพึ่งพาการท่องเที่ยวในประเทศและกระจายรายได้สู่พื้นที่ หมวดหมาย ๓. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค เป้าหมาย ๑. มุ่งสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค ๒. ส่งเสริมให้ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

แผนระดับ ๓ แผนพัฒนา ภาคเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาภาค “มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและเติบโตอย่างยั่งยืน” ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือเฉลี่ยร้อยละ ๕.๓ ต่อปี ๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคเหนือตอนล่างต่ำกว่า ๐.๕๑๑ แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง ๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีความน่าดึงดูด สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน
------------------------------------	---

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ให้วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ที่มีศักยภาพคล้ายคลึงกัน จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคเพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ รวมทั้งการกำหนดโครงการกิจกรรมที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มจังหวัด และในส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมกายภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

เศรษฐกิจโดยรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่า ๓๓๑,๗๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒,๗๐๗ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘๒ เมื่อพิจารณาแยกตามรายภาค/สาขาเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ในภาคการเกษตรมีมูลค่า ๙๔,๙๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓ และนอกภาคการเกษตรมีมูลค่า ๒๓๖,๗๗๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๗

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ใช้ SWOT ANALYSIS ทำให้เห็นจุดแข็ง ๖ ด้าน จุดอ่อน ๖ ด้าน โอกาส ๘ ด้าน และอุปสรรค ๗ ด้าน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา “เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่มีการเติบโตในระดับสูงและมีศักยภาพทางการแข่งขัน บนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม” โดยมีประเด็นการพัฒนา ๓ ประเด็น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑. พัฒนาภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ เพื่อพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุน สู่ภาคเหนือตอนล่าง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓. พัฒนาและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กีฬา และการประชุมสัมมนา

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัด นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี ได้ตระหนักถึงโอกาส ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรม และเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษา ทบทวน กรอบนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดที่เหมาะสมและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ยึดแนวทางการจัดทำที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยการระดมความคิดเห็นและข้อมูล กำหนดจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายในการดำเนินงาน และวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้นๆ การทบทวนและผลักดันแผนปฏิบัติการของหน่วยงานในลักษณะแบบบูรณาการในระดับพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน รวมถึงการพัฒนาระบบกลไกการติดตามประเมินผล โดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละ

ประเด็นการพัฒนา ระยะเวลาการติดตามและประเมินผล มีการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อให้การขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการกำหนดแนวทางบริหารจัดการสู่การปฏิบัติให้เกิดความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน กำกับติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ.๒๕๗๐

๓.๑.๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่ม

ความเป็นมา/ที่ตั้ง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วยจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่รวม ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร

(๑) จังหวัดนครสวรรค์

จังหวัดนครสวรรค์เป็นเมืองโบราณสันนิษฐานว่าตั้งขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี โดยมีปรากฏชื่อในศิลาจารึกเรียกว่า เมืองพระบาง เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญในการทำศึกสงครามมาทุกสมัยตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กรุงธนบุรี จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ตัวเมืองดั้งเดิมตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาขาด (เขาฤๅษี) จรดวัดหัวเมือง (วัดนครสวรรค์) ปัจจุบันยังมีเชิงเนินดินเป็นแนวปรากฏอยู่ เมืองพระบาง ต่อมาได้เป็น เมืองขอนแก่น เพราะตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา และหันหน้าเมืองไปทางแม่น้ำซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก ทำให้แสงอาทิตย์ส่องเข้าหน้าเมืองตลอดเวลา แต่ภายหลังได้เปลี่ยนเป็นเมืองนครสวรรค์เป็นศูนย์กลาง

นครสวรรค์ มีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักแพร่หลายมาแต่เดิมว่า ปากน้ำโพ โดยปรากฏเรียกกันมาตั้งแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตามประวัติศาสตร์ในคราวที่พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาครั้งสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ กองทัพเรือจากกรุงศรีอยุธยาได้ยกไปรบทัพข้าศึกที่ปากน้ำโพ แต่ด้านทัพข้าศึกไม่ไหว จึงล่าถอยกลับไป

ที่มาของคำว่า ปากน้ำโพ สันนิษฐานได้ ๒ ประการ คือ ประการแรก มาจากคำว่า ปากน้ำไหล เพราะเป็นที่ปากน้ำปิง ยม และน่าน มาไหลรวมกันเป็น ต้นแม่น้ำเจ้าพระยา หรืออีกประการหนึ่ง คือ มีต้นโพธิ์ขนาดใหญ่อยู่ตรงปากน้ำในบริเวณวัดโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลเจ้าพ่อกวอนอยู่ในปัจจุบัน จึงเรียกกันว่า ปากน้ำโพธิ์ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงนำพระพุทธรูป ชื่อ พระบาง มาค้างไว้ที่เมืองนี้ ต่อมาไทยรบทัพจับศึกกับพม่าและปราบหัวเมืองฝ่ายเหนือที่แข็งเมืองยกมาตีกรุงศรีอยุธยาและตอนต้นกรุงเทพฯ กองทัพไทยได้ยกเคลื่อนที่ขึ้นมาเลือกนครสวรรค์ที่เคยเป็นโรงทหารเก่าหลังโรงเหล้าปัจจุบันเป็นที่ตั้งทัพหลวงแล้วดัดแปลงชุดคูประตูหอรบจากตะวันตกตลาดสะพานดำไปบ้านสนคู ไปถึงทุ่งสนคู ตอนนี้อยู่ปรากฏแนวคูอยู่เมื่อข้าศึกยกลงมาจากทุ่งหนองเบน หนองสังข์ สลกบาตร และตะวันออกเฉียงใต้ของลาดยาวมาเหนือทุ่งสนคูเมื่อฤดูแล้งเป็นที่ดอนขาดน้ำ ถ้าฝนตกน้ำก็หลากเข้ามามากมายท่วมข้าศึกไทยยกทัพตีลบล้างพม่าวิ่งหนีผ่านช่องเขานี้จึงได้ชื่อว่า เขาช่องขาด มาจนบัดนี้

เมืองนครสวรรค์เป็นหัวเมืองชั้นตรี ซึ่งปรากฏอยู่ตามกฎหมายเก่าในสมัยแผ่นดินทศพรราช พ.ศ. ๒๑๐๐ ว่าด้วยเรื่องดวงตราประทับหนังสือที่ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงใช้ในราชการ

(๒) จังหวัดกำแพงเพชร

จังหวัดกำแพงเพชร เป็นเมืองเก่าที่นับว่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี เป็นที่ตั้งของเมืองโบราณหลายเมือง เช่น เมืองชากังราว นครชุม ไตรตรังษ์ เทพนคร และเมืองคนที นอกจากนี้เมืองกำแพงเพชรยังเป็นเมืองที่สองที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ครองเมืองมีบรรดาศักดิ์เป็น “พระยาวชิรปราการ” ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ได้เปลี่ยนเมืองกำแพงเพชรเป็นจังหวัดกำแพงเพชร

ตามประวัติศาสตร์ กล่าวว่า กำแพงเพชรเป็นเมืองหน้าด่านของสุโขทัยมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวงเดิมเรียกชื่อว่า “เมืองชากังราว” และมีเมืองบริวารรายล้อมอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ไตรตรังษ์ เทพนคร ฯลฯ การที่กำแพงเพชรเป็นเมืองหน้าด่านรับศึกสงครามในอดีตอยู่เสมอ จึงเป็นเมืองยุทธศาสตร์มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์มากมาย เช่น กำแพงเมือง คูเมือง บ้อมปราการ วัดโบราณ มีหลักฐาน ให้สันนิษฐานว่าเดิมเคยเป็นที่ตั้งของเมือง ๒ เมือง คือ เมืองชากังราว และเมืองนครชุม โดยเมืองชากังราวสร้างขึ้นก่อน ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง พระเจ้าเลอไท กษัตริย์องค์ที่ ๔ แห่งราชวงศ์สุโขทัยเป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๘๙๐ ต่อมาสมัยพระเจ้าลิไท กษัตริย์องค์ที่ ๕ แห่งราชวงศ์สุโขทัยได้สร้างเมืองใหม่ขึ้นทางฝั่งตะวันตกของลำน้ำปิงคือ “เมืองนครชุม” สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงบันทึกเรื่องกำแพงเมืองไว้ว่า “เป็นกำแพงเมืองที่เก่าแก่ มั่นคง ยังมีความสมบูรณ์มาก และเชื่อว่าสวยงามที่สุดในประเทศไทย”

ปัจจุบันจังหวัดกำแพงเพชรเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่ซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๔

(๓) จังหวัดพิจิตร

“พิจิตร” แปลว่า “งาม” เมื่อกล่าวถึงเมืองพิจิตรจึงหมายถึงเมืองงาม เมืองที่มีเสน่ห์ประทับใจ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ คือ เป็นที่ประสูติของพระเจ้าเสือ หรือ “พระศรีสรรเพชญ์ที่ ๘” พระเจ้าแผ่นดินแห่งกรุงศรีอยุธยาและเป็นเมืองที่ให้กำเนิดนักปราชญ์ราชบัณฑิต คือ พระโหราธิบดีบิดาของศรีปราชญ์

จังหวัดพิจิตรเป็นจังหวัดเก่าแก่มากจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย มีมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี เชื่อกันว่าเจ้ากาญจนกุมาร (พระยาโคตรบอง) โอรสพระยาโคตมเทวราช เป็นผู้สร้างเมืองเหนือฝั่งแม่น้ำน่านในปี พ.ศ. ๑๖๐๑ เดิมมีหลายชื่อ คือ เมืองสระหลวง เมืองโอชะบุรี เมืองชัยบรรและเมืองปากยม ดินแดนอันเป็นเขตจังหวัดพิจิตรอยู่ในที่ราบลุ่มตอนใต้ของภาคเหนือ ในดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณนี้เป็นบริเวณที่ลำน้ำยมและลำน้ำน่านไหลผ่าน ลักษณะพิเศษของดินแดนจังหวัดพิจิตรเดิมเต็มไปด้วยห้วยหนอง คลอง บึง พื้นดินจังหวัดพิจิตร เป็นดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร เพราะเป็นดินตะกอนที่เกิดจากน้ำท่วมทับถมทุกปีมีปลาชุกชุม

ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อเปลี่ยนการปกครองเป็นแบบจตุสดมภ์และแบ่งหัวเมืองออกเป็นหัวเมือง เอก โท ตรี จัตวา เมืองพิจิตรมีฐานะเป็นเมืองตรี มีความสำคัญทางทหารและการปกครองมาก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ทรงพระราชนิพนธ์คำกลอนเรื่อง “ไกรทอง” โดยใช้เมืองพิจิตรเป็นแหล่งกำเนิดของเรื่องราว เนื่องจากเมืองพิจิตร เป็นเมืองที่มีแหล่งน้ำมากมายและมีกระชังชุกชุมนั่นเอง ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้นำรูปแบบการปกครองระบบเทศาภิบาลมาใช้และได้จัดตั้งมณฑลพิษณุโลก เป็นมณฑลแรกประกอบด้วย ๕ เมือง คือ เมืองพิษณุโลก เมืองพิจิตร เมืองสวรรคโลก เมืองสุโขทัย และเมืองพิจิตร

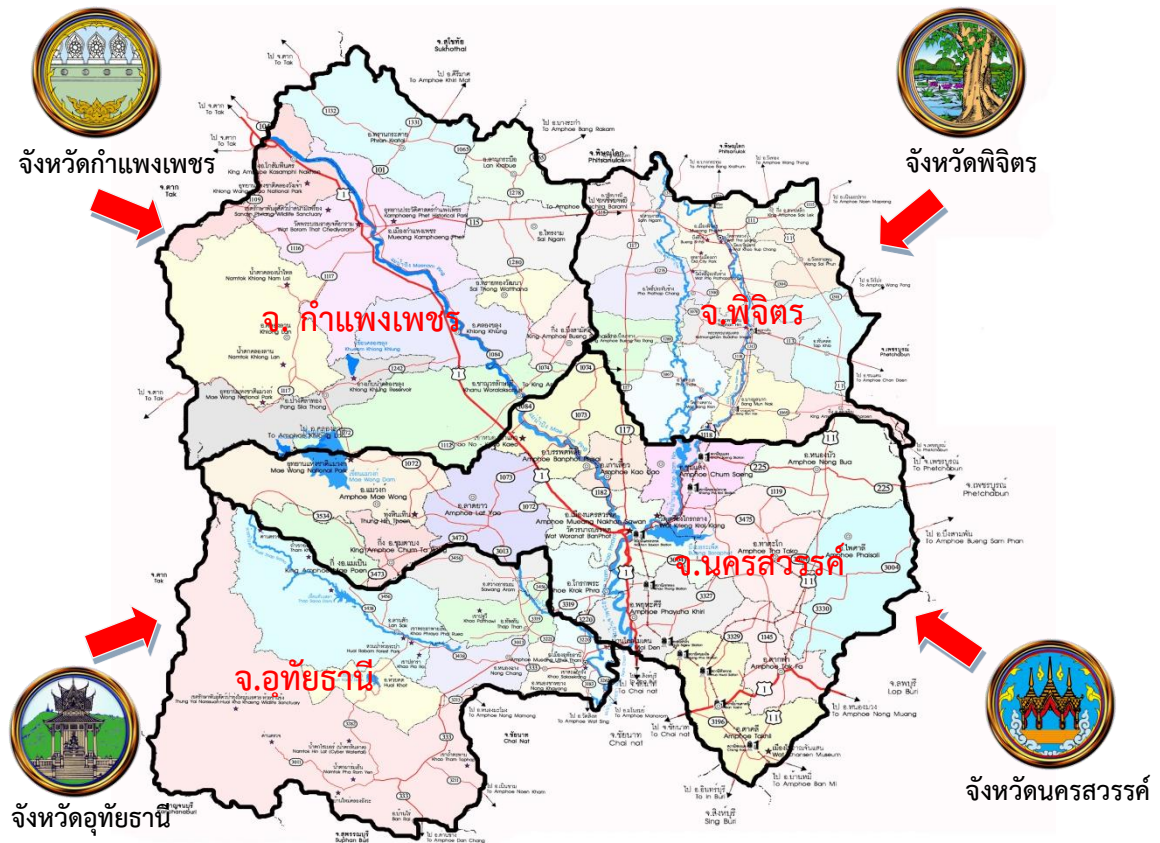
(๔) จังหวัดอุทัยธานี

จังหวัดอุทัยธานี มีหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากรยืนยันไว้ว่า เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ ๓,๐๐๐ ปี มาแล้ว โดยพบหลักฐานยืนยันในหลายพื้นที่ เช่น โครงกระดูก เครื่องมือหินกะเทาะจากหินกรวด และภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์เขาปลาร้า เป็นต้น

ตำนานเก่าเล่าว่า ในสมัยสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองนั้น “ท้าวมหาพรหม” ได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่า คือ อำเภอหนองฉางในปัจจุบันนี้ แล้วพาคนไทยเข้ามาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านคนมอญ และคนกะเหรี่ยง จึงเรียกว่า “เมืองอุไทย” เรียกชื่อตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทย ซึ่งพากันตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นมีพืชพรรณและอาหารที่อุดมสมบูรณ์กว่าแห่งอื่น ต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินและเกิดกันดารน้ำ เมืองอุไทยจึงถูกทิ้งร้างจนในที่สุด “พระตะเบิด” ได้เข้ามาปรับปรุงเมือง อุไทยโดยขุดที่เก็บกักน้ำไว้ใกล้เมือง และพระตะเบิดได้เป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยเป็นคนแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองอุไทย ต่อมาได้เรียกกันเป็น “เมืองอุไทย” คาดว่าเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวพื้นเมืองเดิม ได้มีฐานะเป็นหัวเมืองด่านชั้นนอก มีพระพลสงครามเป็นนายด่านแม่กลอง และพระอินทรเดช เป็นนายด่านหนองหลวง (ปัจจุบัน แม่กลอง คือ อำเภออุ้มผาง และหนองหลวง คือ ตำบลหนองหลวง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก) คอยดูแลพม่าที่จะยกทัพมาตามเส้นทางชายแดนด่านแม่ละเมา ต่อมาในสมัยพระเอกาทศรถ (พ.ศ. ๒๑๔๘ – ๒๑๖๓) ได้โปรดให้บัญญัติอำนาจการใช้ตราประจำตำแหน่ง มีบัญชาการตามหัวเมืองนั้น ได้ระบุในกฎหมายเก่าลักษณะพระธรรมนูญว่า “เมืองอุไทยธานี เป็นหัวเมืองขึ้นแก่มหาดไทย” เมืองอุไทยธานี เป็นเมืองที่อยู่บนที่ดอนและลึกเข้าไปไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ และไม่สามารถติดต่อทางเรือได้ ดังนั้น ชาวเมืองอุไทยธานี จึงต้องขนข้าวบรรทุกทุกเกวียนมาลงที่แม่น้ำ จึงทำให้พ่อค้าพากันไปตั้งยุ้งฉางรับซื้อข้าวที่ริมแม่น้ำจนเป็นหมู่บ้านใหญ่ เรียกว่าหมู่บ้าน “สะแกกรัง” เนื่องจากเป็นพื้นที่มีป่าสะแกขึ้นเต็มริมแม่น้ำ และมีต้นสะแกใหญ่อยู่กลางหมู่บ้าน บ้านสะแกกรังชาวจีนเรียกเพี้ยนเป็น “ซิเกียกั้ง” เป็นตลาดซื้อข้าวที่มีพ่อค้าคนจีนนิยมไปตั้งบ้านเรือนและยุ้งฉาง ต่อมาในระยะหลังได้มีเจ้านายและขุนนางมาตั้งบ้านเรือนอยู่ เพราะความสะดวกในการกะเกณฑ์สิ่งของส่งเมืองหลวงซึ่งเป็นจำพวก มูลค้างคาว ไม้ซุง กระวาน และช้างป่า อีกทั้งยังมีช่องทางในการค้าข้าวอีกด้วย

พ.ศ. ๒๓๗๖ ข้าราชการชาวกรุงเทพฯ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็น พระยาอุไทยธานี เจ้าเมืองอุไทยธานีในสมัยนั้น ได้เห็นว่าบ้านสะแกกรังเป็นตลาดใหญ่ มีผู้คนอพยพเข้ามาอยู่กันอย่างหนาแน่นอีกทั้งเป็นสถานที่ที่ชาวอุไทยธานีติดต่อค้าขายข้าว และไม้ซุง กับพ่อค้าที่นั่นมานานแล้ว จึงคิดตั้งบ้านเรือนเพื่อค้าขายประจวบกับเวลานั้น เจ้าเมืองไชยนาทเป็นเพื่อนกัน จึงขอตั้งบ้านเรือนที่ริมแม่น้ำสะแกกรัง เนื่องจากผู้คนมาติดต่อราชการและมาค้าขายกันมาก ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าเมืองไม่กล้าขึ้นไปเมืองอุไทยธานีเก่า อ้างว่ากลัวไข้ป่า จึงเป็นเหตุให้พากันอพยพมาอยู่กันมากขึ้น พ.ศ. ๒๓๙๑ ได้มีการแบ่งเขตดินแดนเมืองอุไทยธานี และเมืองไชยนาทโดยตัดเขตบ้าน สะแกกรังทางฝั่งคลองปากใต้ ตั้งแต่ท้ายบ้านสะแกกรังไปจดเมืองอุไทยธานีเก่า โอนที่นั่นจากเมืองไชยนาทเป็นของเมืองอุไทยธานี ดังนั้นเมืองอุไทยธานี จึงตั้งอยู่ที่ปลายสุดเขตแดนเมืองมโนรมย์ ข้างใต้บ้านลงมาสักคั้งน้ำหนึ่ง ก็เป็นแดนเมืองไชยนาท พ.ศ. ๒๔๔๑ เมืองอุไทยธานี ขึ้นกับมณฑลนครสวรรค์ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ ได้เปลี่ยนเป็นขึ้นกับมณฑลอยุธยา และสุดท้ายมีการประกาศเลิกมณฑล ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ และกำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยปกครองส่วนภูมิภาค

ลักษณะที่ตั้งของกลุ่มจังหวัด

ภาพแผนที่แขวงอาณาเขตของกลุ่มจังหวัด

เขตติดต่อกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันตก	ทิศตะวันออก
นครสวรรค์	กำแพงเพชร, พิจิตร	อุทัยธานี, ชัยนาท, ลพบุรี, สิงห์บุรี	อุทัยธานี, ตาก, กำแพงเพชร	เพชรบูรณ์
กำแพงเพชร	ตาก, สุโขทัย	นครสวรรค์	ตาก	พิษณุโลก, พิจิตร
พิจิตร	พิษณุโลก	นครสวรรค์	กำแพงเพชร, นครสวรรค์	เพชรบูรณ์
อุทัยธานี	นครสวรรค์	สุพรรณบุรี	กาญจนบุรี, ตาก	ชัยนาท, นครสวรรค์

(๑) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ไหลมาบรรจบกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และแม่น้ำสะแกกรังที่มีต้นกำเนิดอยู่ในเขตเทือกเขาโมโกจู ในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่ ตำบลท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี จึงทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ประกอบกับลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทราย มีการระบายน้ำได้ดี พื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จึงมีความเหมาะสมแก่การทำนาและปลูกพืชไร่

(๒) ขนาดพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีขนาดพื้นที่ ทั้งหมด ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร (ตร.กม.) โดยแบ่งออกเป็น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร จังหวัดอุทัยธานี ดังนี้

(๓) โครงสร้างพื้นฐาน / โครงข่ายเส้นทางคมนาคม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีโครงข่ายโลจิสติกส์หรือระบบขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ และทางราง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ การเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor : NSEC) ตั้งแต่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน ตาก กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุรุธยา กรุงเทพฯ และการเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ตั้งแต่จังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร

๑) เส้นทางคมนาคมทางบกที่สำคัญ

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พหลโยธิน) จากกรุงเทพฯ ผ่านอุทัยธานี นครสวรรค์ และกำแพงเพชร สิ้นสุดที่เชียงราย เป็นเส้นทางสายหลักที่ใช้ในการคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือกับภาคกลาง

๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (บางปะอิน-นครสวรรค์) เป็นเส้นทางหลวงแผ่นดินที่แยกออกมาจากเส้นทางหมายเลข ๑ เริ่มจากอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้การเดินทางสู่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ สะดวกและรวดเร็ว เส้นทางนี้ต่อกับเส้นทางหมายเลข ๑ ที่จังหวัดนครสวรรค์มุ่งสู่เชียงราย

๓. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างจังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก

๔. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ (นครสวรรค์-ชัยภูมิ) เป็นเส้นทางเชื่อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ กับจังหวัดเพชรบูรณ์ไปสู่ภาคอีสาน

ข้อมูลด้านสังคม และความมั่นคง

ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่รวม ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากร รวม ๒,๕๔๘,๒๔๘ คน ความหนาแน่นของประชากร ๘๖ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๐๑๒,๓๗๙ คน (ความหนาแน่น ๑๐๕ คนต่อตารางกิโลเมตร) รองลงมาคือจังหวัดกำแพงเพชรมีประชากร ๖๙๙,๒๗๖ คน (ความหนาแน่น ๘๑ คนต่อตารางกิโลเมตร) จังหวัดพิจิตรมีประชากร ๕๑๖,๖๕๓ คน (ความหนาแน่น ๑๑๔ คนต่อตารางกิโลเมตร) และจังหวัดอุทัยธานี มีประชากร ๓๑๙,๙๔๐ คน (ความหนาแน่น ๔๗ คนต่อตารางกิโลเมตร)

ข้อมูลพื้นที่ ประชากรและความหนาแน่นของประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	ประชากร			พื้นที่ ตารางกิโลเมตร)	ความหนาแน่นของ ประชากร (คน/ตารางกิโลเมตร)
	ชาย	หญิง	รวม		
นครสวรรค์	๔๙๒,๐๗๘	๕๒๐,๓๐๑	๑,๐๑๒,๓๗๙	๙,๕๕๘	๑๐๕
กำแพงเพชร	๓๔๔,๓๐๓	๓๕๕,๙๗๓	๖๙๙,๒๗๖	๘,๖๐๘	๘๑
พิจิตร	๒๕๑,๔๑๖	๒๖๕,๒๓๗	๕๑๖,๖๕๓	๔,๕๓๑	๑๑๔
อุทัยธานี	๑๕๖,๐๔๙	๑๖๓,๘๙๑	๓๑๙,๙๔๐	๖,๗๓๐	๔๗
กลุ่มจังหวัด	๑,๒๔๓,๘๔๖	๑,๓๐๔,๔๐๒	๒,๕๔๘,๒๔๘	๒๙,๔๖๗	๘๖

ที่มา : ประกาศสำนักทะเบียนกลาง

ข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาคและลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดใน
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกรายจังหวัด (แห่ง)

จังหวัด	อบจ.	อำเภอ / กิ่งอำเภอ	ตำบล	เทศบาลนคร / เทศบาลเมือง / เทศบาลตำบล	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	หมู่บ้าน
นครสวรรค์	๑	๑๕	๑๒๘	๒๑	๑๒๑	๑,๔๓๔
กำแพงเพชร	๑	๑๑	๗๘	๒๕	๖๔	๙๖๓
พิจิตร	๑	๑๒	๘๖	๒๘	๗๓	๘๘๙
อุทัยธานี	๑	๘	๗๐	๑๔	๔๙	๖๔๒
กลุ่มจังหวัด	๔	๔๖	๓๖๒	๘๘	๓๐๗	๓,๙๒๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การนับถือศาสนา

ประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีข้อมูล จำนวน
ศาสนสถาน (วัด/คริสตจักร/มัสยิด) จำนวนพระภิกษุ-สามเณร ดังนี้

จำนวนศาสนสถาน (วัด/คริสตจักร/มัสยิด) พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	วัด (แห่ง)	โบสถ์คริสต์ (แห่ง)	มัสยิด (แห่ง)
นครสวรรค์	๘๑๖	๓๑	๔
กำแพงเพชร	๖๒๙	๔๒	๑
พิจิตร	๔๗๒	๑๔	๑
อุทัยธานี	๓๑๘	๒๖	๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๒๓๕	๑๑๓	๘

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีวัด จำนวน ๒,๐๘๙ แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน ๑๑๓ แห่ง
ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ เป็นจังหวัดที่มีจำนวนวัดมากเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดฯ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๐ ของ
จำนวนวัดทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด โดยมีวัดจำนวน ๘๒๑ แห่ง และจังหวัดพิจิตรมีวัดมากเป็นอันดับ ๒ ของกลุ่ม
จังหวัดฯ มีจำนวน ๔๗๖ แห่ง

จำนวนพระภิกษุ-สามเณร ประจำปี ๒๕๖๕ (รูป)

จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	พระภิกษุ (รูป)			สามเณร (รูป)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๕,๐๗๔	๓,๖๙๘	๓,๖๙๘	๙๖๔	๙๕๘	๙๕๘
กำแพงเพชร	๓,๖๕๘	๓,๕๒๕	๔,๓๘๓	๒๓๘	๑๒๖	๑๑๗
พิจิตร	๒,๙๘๘	๒,๙๑๕	๓,๖๐๔	๑๘๔	๑๘๘	๗๙
อุทัยธานี	๑,๔๐๐	๑,๔๘๕	๑,๐๗๔	๖๐	๖๖	๔๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๓,๑๒๐	๑๑,๖๒๓	๑๒,๗๕๙	๑,๔๔๖	๑,๓๔๘	๑,๒๐๒

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การสาธารณสุข

การให้บริการสาธารณสุขมีความครอบคลุมมากขึ้น แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ โดย สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรมีการกระจุกตัวในจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางและเมืองหลักกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ โดยมีโรงพยาบาลศูนย์สุขภาพชุมชน ศูนย์บริการสาธารณสุข คลินิกเอกชน รวมจำนวน ๑,๔๗๒ แห่ง และมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑ : ๒,๐๕๘ คน ซึ่งยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งกำหนดแพทย์ต่อประชากร ๑ : ๑,๐๐๐ คน

จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (สังกัดกระทรวงสาธารณสุข)

หน่วย : คน

ประเภทบุคลากร	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
แพทย์	๓๘๓	๒๒๖	๒๐๗	๑๒๗
ทันตแพทย์	๑๐๘	๖๙	๖๘	๕๐
เภสัชกร	๑๖๔	๑๐๗	๙๙	๗๘
พยาบาลวิชาชีพ	๑,๙๕๖	๑๑๐๙	๙๔๐	๖๙๖
นักเทคนิคการแพทย์	๙๘	๖๔	๔๘	๓๕
นักรังสีการแพทย์	๓๗	๑๙	๑๒	๑๒
นักวิชาการคอมพิวเตอร์	๕๐	๒๔	๒๐	๑๕
นักกายภาพบำบัด	๕๔	๔๒	๒๔	๓๕
นักจิตวิทยา	๕	๑	๖	๘
นักวิชาการสถิติ	๒	๑	๐	๐
นักวิชาการสาธารณสุข	๔๖๖	๒๗๙	๒๕๐	๒๑๔
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	๓๐	๗	๓	๓
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	๕๕	๓๗	๓๘	๓๕
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	๓๕	๒๑	๒๒	๑๗
เจ้าพนักงานสาธารณสุข	๑๑๐	๗๔	๕๙	๘๔
แพทย์แผนไทย	๕๖	๔๑	๓๑	๒๓
รวม	๓,๖๐๙	๒,๑๒๑	๑,๘๒๗	๑,๔๓๒

จำนวนแพทย์ ทันตแพทย์รายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๖๐๑	๖๕๔	๕๖๔	๖๑๕	๔๙๔	๔๙๑
กำแพงเพชร	๒๖๕	๒๖๙	๑๗๘	๒๔๕	๒๗๓	๒๙๕
พิจิตร	๓๐๗	๓๓๒	๒๖๖	๒๘๘	๒๖๖	๒๗๕
อุทัยธานี	๑๗๑	๑๗๙	๑๖๐	๑๘๘	๑๗๖	๑๗๗
กลุ่มจังหวัด	๑,๓๔๔	๑,๔๓๔	๑,๑๖๘	๑,๓๓๖	๑,๒๐๙	๑,๒๓๘

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูลสาธารณสุขรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ปี ๒๕๖๔

ข้อมูลสาธารณสุข	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	๑	๑	๑	๑
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ / กิ่งอำเภอ	๑๕	๑๑	๑๒	๘
สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	-	-	-	-
โรงพยาบาลศูนย์	๑	-	-	-
โรงพยาบาลทั่วไป	-	๑	๑	๑
โรงพยาบาลชุมชน	๑๓	๑๑	๑๑	๗
ศูนย์สุขภาพชุมชนของโรงพยาบาล	๕	๒	๓	-
ศูนย์สุขภาพชุมชน สธ.	-	-	-	๑
ศูนย์วิชาการ	๓	-	-	-
โรงพยาบาลนอก สป.สธ.	๒	-	-	-
โรงพยาบาลนอก สธ.	๓	-	-	-
ศูนย์บริการสาธารณสุข	-	๖	-	๑
ศูนย์สุขภาพชุมชนนอก สธ.	๖	-	-	-
โรงพยาบาลเอกชน	๕	๒	๔	๑
คลินิกเอกชน	๔๓๓	๗๔	๑๙๙	๑๑๘
โรงพยาบาล / ศูนย์บริการสาธารณสุขสาขา	-	-	๑	-
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล	๑๙๐	๑๒๐	๑๐๙	๘๘
รวม	๖๗๗	๒๒๘	๓๔๑	๒๒๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา และจำนวนห้องเรียน รายละเอียดดังตาราง

จำนวนสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา และห้องเรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	สถานศึกษา (แห่ง)	ครูอาจารย์ (คน)	นักเรียน นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน (ห้อง)
นครสวรรค์	๖๖๑	๑๐,๓๖๗	๑๘๓,๐๑๐	๔,๒๔๓
กำแพงเพชร	๗๑๖	๗,๐๑๐	๑๒๙,๓๘๕	๕,๔๖๖
พิจิตร	๕๙๒	๖,๐๖๕	๘๒,๘๓๙	๔,๗๔๕
อุทัยธานี	๔๐๖	๔,๑๒๙	๕๖,๘๕๗	๓,๕๑๙
กลุ่มจังหวัด	๒,๓๗๕	๒๗,๕๗๑	๔๕๒,๐๙๑	๑๗,๙๗๓

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

จำนวนสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่นๆ จำแนกตามประเภท
การจัดการศึกษาและสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

หน่วย : แห่ง

สังกัด	ประเภทการจัดการศึกษา			
	ขั้นพื้นฐาน	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑,๕๙๑	๒๔	๐	๑,๖๑๕
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	๑,๕๕๘	๐	๐	๑,๕๕๘
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ.)	๑๗	๐	๐	๑๗
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	๑๑๖	๐	๐	๑๑๖
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๐	๒๔	๐	๒๔
นอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๙๑๓	๐	๔	๙๑๗
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	๐	๐	๔	๔
กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น/สถ.)	๘๙๙	๐	๐	๘๙๙
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	๑๓	๐	๐	๑๓
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)	๑	๐	๐	๑
รวมทั้งหมด	๒,๕๐๔	๒๔	๔	๒,๕๓๒

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๘

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน
O-NET (Ordinary National Educational Test)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากเอกสารการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	คะแนนเฉลี่ยรายวิชา											
	คณิตศาสตร์			วิทยาศาสตร์			ภาษาอังกฤษ			ภาษาไทย		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กำแพงเพชร	๓๖.๘๗	๒๘.๒๘	๒๙.๙๕	๓๔.๓๗	๓๘.๓๖	๔๐.๔๓	๓๗.๓๐	๓๔.๘๒	๓๔.๗๔	๕๑.๓๖	๕๓.๖๖	๕๖.๘๘
นครสวรรค์	๓๖.๗๘	๒๖.๖๔	๒๙.๓๐	๓๔.๓๙	๓๘.๔๗	๔๐.๔๔	๓๙.๑๔	๓๕.๖๓	๓๕.๘๓	๕๐.๗๘	๕๓.๒๒	๕๗.๔๓
พิจิตร	๓๕.๘๘	๒๖.๘๖	๒๗.๙๕	๓๔.๐๔	๓๗.๗๕	๓๙.๔๖	๓๗.๕๖	๓๕.๒๙	๓๕.๐๘	๔๙.๗๗	๕๒.๗๕	๕๖.๒๓
อุทัยธานี	๓๕.๗๑	๒๗.๒๗	๒๙.๓๗	๓๓.๖๕	๓๘.๒๑	๓๙.๕๓	๓๔.๙๐	๓๓.๐๒	๓๓.๙๙	๔๙.๗๗	๕๓.๒๐	๕๗.๐๔
กลุ่มจังหวัด	๓๖.๔๕	๒๗.๒๗	๒๙.๒๔	๓๔.๒๐	๓๘.๒๗	๔๐.๑๓	๓๗.๕๘	๓๔.๙๙	๓๕.๑๓	๕๐.๕๙	๕๓.๒๗	๕๖.๙๗
ระดับประเทศ	๓๖.๘๓	๒๘.๐๖	๒๙.๙๖	๓๔.๓๑	๓๘.๓๔	๔๐.๗๕	๓๗.๒๒	๓๗.๖๒	๓๗.๓๒	๕๐.๓๘	๕๓.๘๙	๕๗.๓๐

คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	คะแนนเฉลี่ยรายวิชา											
	คณิตศาสตร์			วิทยาศาสตร์			ภาษาอังกฤษ			ภาษาไทย		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กำแพงเพชร	๒๒.๖๖	๒๒.๘๐	๒๓.๕๔	๓๐.๐๙	๓๒.๐๗	๒๙.๐๑	๒๘.๖๕	๒๙.๓๘	๒๙.๔๐	๔๘.๑๑	๓๕.๔๓	๔๘.๙๘
นครสวรรค์	๒๔.๑๘	๒๔.๘๔	๒๕.๕๔	๓๑.๔๒	๓๓.๕๗	๓๐.๑๘	๓๐.๗๔	๓๒.๒๒	๓๑.๒๗	๕๐.๙๖	๓๖.๙๔	๕๐.๘๕
พิจิตร	๒๒.๗๖	๒๓.๑๗	๒๔.๕๖	๓๐.๒๙	๓๒.๓๗	๒๙.๑๕	๒๘.๙๓	๒๙.๔๔	๒๙.๘๔	๔๙.๐๐	๓๖.๐๓	๔๙.๐๙
อุทัยธานี	๒๓.๑๒	๒๓.๓๑	๒๔.๕๓	๓๐.๕๒	๓๒.๖๒	๒๙.๖๐	๒๘.๐๗	๒๙.๓๒	๒๙.๗๗	๔๙.๓๗	๓๕.๐๓	๕๑.๑๒
กลุ่มจังหวัด	๒๓.๑๔	๒๓.๕๘	๒๔.๔๗	๓๐.๕๔	๓๒.๖๗	๒๙.๔๖	๒๘.๑๗	๓๐.๒๘	๓๐.๑๐	๔๙.๒๒	๓๕.๙๘	๔๙.๘๑
ระดับประเทศ	๒๔.๔๗	๒๔.๓๙	๒๕.๓๘	๓๑.๔๕	๓๓.๓๒	๓๐.๐๐	๓๑.๑๑	๓๒.๐๕	๓๑.๗๖	๕๑.๑๙	๓๖.๙๕	๕๐.๗๓

คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	คะแนนเฉลี่ยรายวิชา														
	คณิตศาสตร์			วิทยาศาสตร์			ภาษาอังกฤษ			ภาษาไทย			สังคมศึกษา		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กำแพงเพชร	๑๙.๘๗	๒๐.๗๖	๑๙.๕๕	๒๘.๒๕	๒๗.๒๓	๒๘.๓๑	๒๓.๓๕	๒๒.๘๐	๒๕.๒๐	๔๖.๙๔	๔๑.๖๕	๓๘.๖๑	๓๖.๒๔	๓๑.๘๙	๓๑.๑๐
นครสวรรค์	๒๑.๓๐	๒๐.๐๔	๒๐.๐๔	๒๘.๕๗	๒๗.๑๔	๒๘.๔๙	๒๖.๐๒	๒๑.๘๖	๒๓.๑๓	๔๕.๐๓	๔๓.๑๔	๔๐.๓๖	๓๖.๖๗	๓๑.๘๓	๓๑.๗๓
พิจิตร	๑๙.๐๘	๒๑.๔๘	๒๐.๘๙	๒๘.๑๖	๒๗.๑๑	๒๘.๗๙	๒๓.๔๔	๒๒.๘๘	๒๕.๓๒	๔๔.๙๘	๔๑.๙๑	๓๙.๕๗	๓๕.๔๙	๓๑.๒๗	๓๑.๐๗
อุทัยธานี	๒๓.๔๒	๒๓.๑๒	๑๙.๑๕	๒๙.๓๗	๒๘.๘๓	๒๘.๗๒	๒๕.๐๘	๒๓.๓๗	๒๕.๓๙	๕๐.๑๖	๔๕.๗๓	๔๑.๗๗	๓๘.๘๑	๓๑.๗๗	๓๑.๘๘
กลุ่มจังหวัด	๒๐.๘๓	๒๑.๑๓	๑๙.๙๔	๒๘.๕๖	๒๗.๘๗	๒๘.๙๓	๒๔.๕๙	๒๒.๗๐	๒๔.๕๖	๔๖.๔๔	๔๒.๖๙	๓๙.๗๒	๓๖.๗๐	๓๒.๔๘	๓๒.๐๐
ระดับประเทศ	๒๑.๒๘	๒๑.๖๑	๑๙.๙๖	๒๘.๖๕	๒๘.๐๘	๒๙.๐๙	๒๕.๕๖	๒๓.๔๔	๒๖.๑๙	๔๖.๔๐	๔๔.๐๙	๔๐.๗๘	๓๖.๘๗	๓๑.๐๐	๓๑.๐๙

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๘

สถาบันอุดมศึกษา ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (จำแนกรายจังหวัด)

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	วิทยาเขตสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
นครสวรรค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยมหิดล (วิทยาเขตนครสวรรค์)
		มหาวิทยาลัยภาคกลาง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์)
กำแพงเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	-	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(วิทยาลัยเขตกำแพงเพชร)
พิจิตร	วิทยาลัยชุมชนพิจิตร	-	-
อุทัยธานี	วิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี	-	มหาวิทยาลัยรามคำแหง (สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ) วิทยาลัยสงฆ์อุทัยธานี มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่มา : สำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

กำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงานและอัตราการว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ตามตารางด้านล่างนี้
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ป.พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัดและ เพศ	ประชากร อายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป	กำลังแรงงานรวม			ไม่อยู่ใน กำลัง แรงงาน
		รอฤดูกาล	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน	
นครสวรรค์	๗๖๓,๐๘๑	๔,๐๔๒	๕๐๐,๔๗๐	๓,๗๑๓	๒๕๔,๘๕๖
กำแพงเพชร	๖๖๓,๘๘๖	๓,๘๓๖	๔๓๕,๘๖๐	๙,๙๗๐	๒๑๔,๒๒๐
พิจิตร	๔๒๖,๔๗๐	๐	๒๗๘,๗๔๐	๔,๔๕๒	๑๔๓,๒๗๘
อุทัยธานี	๒๒๙,๔๐๕	๔๑๙	๑๕๐,๙๖๓	๖๕๔	๗๗,๓๗๐
กลุ่มจังหวัด	๒,๐๘๒,๘๔๒	๘,๒๙๗	๑,๓๖๖,๐๓๓	๑๘,๗๘๙	๖๘๙,๗๒๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความยากจน

สัดส่วนประชากรยากจน (ร้อยละ)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๔.๖๘	๖.๐๓	๕.๗๐	๔.๖๒	๑.๓๐
กำแพงเพชร	๓.๖๓	๑.๑๗	๒.๑๓	๐.๖๑	๒.๔๒
พิจิตร	๐.๙๓	๑.๒๑	๑.๔๘	๑.๒๗	๐.๘๘
อุทัยธานี	๓.๕๕	๑๑.๖๔	๖.๕๒	๘.๘๗	๓.๕๐
กลุ่มจังหวัด	๓.๒๐	๕.๐๑	๓.๙๖	๓.๘๔	๒.๐๓

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผู้สูงอายุ

จำนวนผู้สูงอายุอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป

จังหวัดกลุ่มจังหวัด	จำนวน (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
นครสวรรค์	๒๓๓,๘๔๔	๒๔๑,๑๐๓	๒๓๕,๖๗๑	๒๒.๗๓	๒๓.๕๙	๒๓.๒๘
กำแพงเพชร	๑๔๑,๙๑๘	๑๔๖,๗๙๖	๒๐๖,๔๗๙	๒๐.๐๒	๒๐.๘๒	๒๙.๕๒
พิจิตร	๑๒๑,๔๙๘	๑๒๔,๔๗๖	๑๓๑,๑๖๘	๒๓.๑๐	๒๓.๘๕	๒๕.๓๙
อุทัยธานี	๗๑,๕๘๙	๗๓,๖๓๖	๗๑,๑๐๘	๒๒.๑๐	๒๒.๘๕	๒๒.๒๓
กลุ่มจังหวัด	๕๖๘,๘๔๙	๕๘๖,๐๑๑	๖๔๔,๔๒๖	๒๑.๙๙	๒๒.๗๘	๒๕.๒๙

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๗

คดีอาชญากรรมและยาเสพติด

สถิติความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	๒๕๖๓			๒๕๖๔			๒๕๖๕		
	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา
นครสวรรค์	๒๓๘	๒๓๕	๒๙๒	๒๖๕	๒๖๒	๓๙๘	๓๓๓	๓๒๙	๔๓๗
กำแพงเพชร	๑๓๓	๑๓๒	๑๗๗	๑๒๖	๑๒๖	๑๘๕	๑๓๒	๑๓๑	๑๗๗
พิจิตร	๗๒	๖๙	๗๗	๗๕	๗๓	๑๑๓	๑๔๖	๑๔๔	๑๗๐
อุทัยธานี	๘๕	๘๑	๙๒	๖๘	๖๗	๘๙	๗๑	๗๑	๘๙
กลุ่มจังหวัด	๕๒๘	๕๑๗	๖๓๘	๕๓๔	๕๒๘	๗๘๕	๖๘๒	๖๗๕	๘๗๓

สถิตินักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ.ยาเสพติด ณ ๑ มกราคม ๒๕๖๘

เพศ	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี	กลุ่มจังหวัด
ชาย	๑,๒๗๗	๑,๕๐๑	๔๖๒	๔๐๗	๓,๖๔๗
หญิง	๑๘๘	๑๓๙	๑,๑๖๔	๖๓	๑,๕๕๔
รวม	๑,๔๖๕	๑,๖๔๐	๑,๖๒๖	๔๗๐	๕,๒๐๑

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดินของกลุ่มจังหวัดฯ ป พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	ใช้ประโยชน์ ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่นอกการเกษตร (ไร่)
นครสวรรค์	๕,๙๕๓,๕๑๗.๗๓	๕๘๐,๕๗๕.๕๑	๔,๓๖๑,๑๓๕	๑,๐๑๑,๘๐๗.๒๒
กำแพงเพชร	๕,๓๒๐,๒๗๙.๒๒	๑,๒๔๘,๓๖๐.๐๓	๓,๒๔๘,๔๗๖	๘๒๓,๔๔๓.๑๙
พิจิตร	๒,๖๙๙,๓๖๑.๐๖	๑๑,๓๐๒.๑๒	๒,๐๘๐,๖๐๙	๖๐๗,๔๔๙.๙๔
อุทัยธานี	๔,๑๕๔,๓๘๔.๔๔	๒,๑๓๕,๑๕๙.๒๕	๑,๕๗๘,๐๑๑	๔๔๑,๒๑๔.๑๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๘,๑๒๗,๕๔๒.๔๕	๓,๙๗๕,๓๙๖.๙๑	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๒,๘๘๓,๙๑๔.๕๔

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดินของกลุ่มจังหวัดฯ ป พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ของตนเอง	เนื้อที่ของคนอื่น		
			เช่าผู้อื่น	รับจ้าง/รับขายฝาก/ได้ฟรี	รวม
นครสวรรค์	๔,๓๖๑,๑๓๕	๑,๖๙๑,๒๗๑	๑,๕๖๒,๕๕๓	๑,๑๐๗,๓๑๑	๒,๖๖๙,๘๖๔
กำแพงเพชร	๓,๒๔๘,๔๗๖	๗๑๑,๑๖๘	๑,๔๕๖,๘๕๐	๑,๐๘๐,๔๕๘	๒,๕๓๗,๓๐๘
พิจิตร	๒,๐๘๐,๖๐๙	๙๗๑,๐๘๕	๙๑๖,๖๕๖	๒๐๖,๘๖๘	๑,๑๒๓,๕๒๔
อุทัยธานี	๑,๕๗๘,๐๑๑	๕๙๖,๗๖๙	๕๙๗,๑๓๙	๓๘๔,๑๐๓	๙๘๑,๒๔๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๓,๙๗๕,๒๙๓	๔,๕๓๓,๑๙๘	๒,๗๗๘,๗๔๐	๗,๓๑๑,๙๓๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

พื้นที่ป่าไม้

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด (ไร่)	๒๕๖๕		๒๕๖๖		๒๕๖๗	
		เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด
นครสวรรค์	๕,๙๕๓,๕๑๗	๕๘๒,๖๑๓	๙.๗๙	๕๘๑,๗๙๙	๙.๗๗	๕๘๑,๔๐๙	๙.๗๗
กำแพงเพชร	๕,๓๒๐,๒๗๙	๑,๒๔๘,๕๑๙	๒๓.๔๙	๑,๒๔๘,๑๔๐	๒๓.๔๖	๑,๒๔๗,๘๖๐	๒๓.๔๕
พิจิตร	๒,๖๙๙,๓๖๑	๑๒,๕๑๐	๐.๔๖	๑๒,๓๕๐	๐.๔๖	๑๒,๑๗๒	๐.๔๕
อุทัยธานี	๔,๑๕๔,๓๘๔	๒,๑๓๕,๗๓๓	๕๑.๕๒	๒,๑๓๕,๒๙๕	๕๑.๔๐	๒,๑๓๖,๔๒๕	๕๑.๔๓
กลุ่มจังหวัด	๑๘,๑๒๗,๕๔๑	๓,๙๘๐,๓๗๕	๒๑.๙๖	๓,๙๗๗,๕๘๔	๒๑.๙๔	๓,๙๗๗,๘๖๖	๒๑.๙๗

ที่มา : กรมป่าไม้

ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๘๙๔.๐๐	๗๕๖.๐๙	๗๘๗.๙๐	๘๑๕.๐๐	๘๓๖.๐๐	๘๙๗.๐๐
กำแพงเพชร	๔๑๗.๘๔	๔๑๕.๓๙	๕๒๙.๑๐	๕๔๓.๐๐	๕๑๔.๐๐	๔๖๓.๐๐
พิจิตร	๖๕๒.๕๕	๔๔๙.๑๙	๓๒๔.๗๐	๓๒๗.๐๐	๓๓๖.๐๐	๓๔๔.๐๐
อุทัยธานี	๓๑๖.๔๙	๒๘๕.๕๕	๒๐๙.๑๐	๒๐๔.๐๐	๒๔๓.๐๐	๒๔๙.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๒,๒๘๐.๘๘	๑,๙๐๖.๒๒	๑,๘๕๐.๘๐	๑,๘๘๙.๐๐	๑,๙๒๙.๐๐	๑,๙๕๓.๐๐

ขยะมูลฝอยที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๑๒๒.๐๑	๒๒๐.๕๙	๓๕๓.๙๐	๓๕๓.๐๐	๓๙๐.๐๐	๓๕๕.๐๐
กำแพงเพชร	๙๐.๙๕	๑๓๕.๐๔	๒๖๕.๓๐	๒๕๖.๐๐	๒๗๐.๐๐	๒๒๐.๐๐
พิจิตร	๑๔๒.๕๙	๑๔๖.๙๒	๑๗๐.๐๐	๑๓๘.๐๐	๑๖๕.๐๐	๑๗๐.๐๐
อุทัยธานี	๔๘.๙๕	๔๗.๓๗	๑๒๐.๑๐	๙๕.๐๐	๑๓๐.๐๐	๑๒๒.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๔๐๔.๕๐	๕๔๙.๙๒	๙๐๙.๓๐	๘๔๒.๐๐	๙๕๕.๐๐	๙๐๗.๐๐

ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง (ตัน/วัน)

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๔๑๘.๙๑	๓๗๘.๕๒	๓๓๖.๐๐	๓๖๑.๐๐	๓๐๔.๐๐	๓๕๕.๐๐
กำแพงเพชร	๑๔๓.๑๒	๑๕๘.๒๘	๑๓๘.๐๐	๑๒๐.๐๐	๑๓๒.๐๐	๑๓๑.๐๐
พิจิตร	๑๑๓.๔๐	๑๒๓.๗๖	๑๓๑.๐๐	๕๔.๐๐	๗๒.๐๐	๖๙.๐๐
อุทัยธานี	๕๕.๙๐	๙๖.๗๗	๕๘.๐๐	๗๐.๐๐	๕๓.๐๐	๖๘.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๗๓๑.๓๓	๗๕๗.๓๓	๖๖๓.๐๐	๖๐๕.๐๐	๕๖๑.๐๐	๖๒๓.๐๐

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ

แหล่งน้ำและพื้นที่ชลประทาน

แหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ น้ำในแม่น้ำและลำห้วยลำคลองสายต่าง ๆ ซึ่งมีต้นกำเนิดจากภูเขา ทางภาคเหนือ แม่น้ำสายใหญ่ประโยชน์และมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่และเศรษฐกิจของประชากร ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำปิง แม่น้ำน่าน และแม่น้ำยม นอกนั้นเป็นลำน้ำสายเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่ไหลลงสู่แม่น้ำดังกล่าวเกือบทั้งสิ้น แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญ ได้แก่

๑. แม่น้ำเจ้าพระยา เกิดจากการไหลมารวมกันของแม่น้ำปิง และแม่น้ำน่านที่บริเวณปากน้ำโพ ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ แล้วไหลลงทางทิศใต้สู่ภาคกลางตอนใต้และออกสู่ทะเลที่อ่าวไทยเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่มีประโยชน์ทั้งทางด้านการเกษตร การคมนาคม การอุตสาหกรรม การอุปโภคบริโภคของบริเวณริมสองฝั่งแม่น้ำมาเป็นเวลาช้านานแล้ว และยังเป็นแหล่งประมงน้ำจืดที่สำคัญอีกด้วย

๒. แม่น้ำปิง เป็นแม่น้ำสายใหญ่ที่มีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาภาคเหนือ ไหลผ่านจังหวัดกำแพงเพชร มาบรรจบกับแม่น้ำน่านเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณตำบลปากน้ำโพ เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ทั้งในด้านการเกษตรอุตสาหกรรม การอุปโภคบริโภคของประชากรบริเวณสองฝั่งแม่น้ำ

๓. แม่น้ำน่าน เป็นลำน้ำสายใหญ่ มีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาผีปันน้ำจังหวัดน่าน ไหลผ่านจังหวัดสำคัญ คือ พิชญ์โลก พิจิตร และผ่านอำเภอลำปาง เข้าอำเภอมืองนครสวรรค์ ก่อนมาบรรจบกับแม่น้ำปิง ที่ตำบลปากน้ำโพ เป็นแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ทั้งด้านการเกษตร การคมนาคม การอุปโภคบริโภค

๔. แม่น้ำยม ต้นกำเนิดจากเทือกเขาในจังหวัดแพร่ ไหลผ่านจังหวัดพิชญ์โลก และจังหวัดสุโขทัย เข้าสู่อำเภอสว่างงาม ผ่านอำเภอบางบาล จังหวัดพิจิตร มาจนบรรจบกับแม่น้ำน่าน ที่ตำบลเกยไชย อำเภอลำปาง สามารถใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรและการอุปโภคบริโภคของประชากรบริเวณสองฝั่งแม่น้ำได้เป็นอย่างดี

๕. แม่น้ำสะแกกรัง ต้นกำเนิดจากเขาโมโกจูในจังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ผ่านอำเภอสว่างอารมณ์ อำเภอบางบาล และอำเภอมืองอุทัยธานี ก่อนไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาอำเภอมือง จังหวัดอุทัยธานี มีการทำสวนต้นเตยและเพาะเลี้ยงปลาแรดในกระชังซึ่งเป็นปลา Gi จังหวัดอุทัยธานี

๖. ลำแม่น้ำวัง ต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงจังหวัดตาก ไหลผ่านทางอำเภอลาดยาว ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดนครสวรรค์ เป็นแม่น้ำวังมาไหลลงสู่แม่น้ำสะแกกรังที่จังหวัดอุทัยธานี สามารถให้ประโยชน์ด้านเพาะปลูกได้ดีและอาจมีปริมาณน้ำเกินความต้องการในฤดูฝน ซึ่งทำให้เกิดน้ำท่วมได้

๗. ลำห้วยทับเสลา ห้วยทับเสลาเป็นลำห้วยสาขาของแม่น้ำสะแกกรัง ห้วยทับเสลา มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก ทางทิศตะวันตกของจังหวัดอุทัยธานี ไหลผ่านอำเภอลานสัก อำเภอหนองฉาง อำเภอหนองขาหย่าง มาบรรจบแม่น้ำสะแกกรังที่ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

๘. ลำห้วยกระเสียว เป็นลำห้วยสาขาใหญ่ของแม่น้ำท่าจีน ต้นน้ำอยู่ระหว่างเขาแหลมกับเขาใหญ่ ในเขตอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ไหลผ่านท้องที่อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี มาบรรจบแม่น้ำท่าจีน ที่อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

๙. คลองโพธิ์ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงในท้องที่กิ่งอำเภอแม่เปิน ทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัดนครสวรรค์ และไหลเลียบริมเขตจังหวัดมารวมกับลำน้ำแม่ น้ำวังกในอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เป็นลำน้ำที่มีน้ำไหลผ่านตลอดทั้งปี สามารถใช้ประโยชน์ในด้านการเพาะปลูก และการอุปโภคบริโภค

๑๐. บึงบอระเพ็ด เป็นบึงที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีเนื้อที่ ๑๓๒,๗๓๗ ไร่ มีอาณาเขตครอบคลุม ๓ อำเภอ คือ อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอชุมแสง และอำเภอท่าตะโก ของจังหวัดนครสวรรค์ มีสัตว์และพันธุ์พืชเป็นจำนวนมาก ประมาณ ๑๔๘ ชนิด พืช ๔๔ ชนิด มีพันธุ์สัตว์ที่หายาก ได้แก่ นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร

๑๑. บึงสีไฟ เป็นบึงที่มีขนาดใหญ่อันดับ ๓ ของประเทศ เนื้อที่ ๕,๓๙๐ ไร่ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืด แหล่งอาศัยของนกหลายชนิด มีอาณาเขตครอบคลุม ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลท่าหลวง ตำบลโรงช้าง ตำบลคลองเคียน และตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มีความลึกเฉลี่ยประมาณ ๑.๕ - ๒ เมตร

แหล่งน้ำใต้ดิน ประกอบด้วย ชั้นดินเหนียวสลับดินทรายจากแม่น้ำปิง และแม่น้ำน่านในลุ่มแม่น้ำแคบๆ ขนานไปกับลำน้ำกว้างไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน

๑. ทางตอนเหนือของแม่น้ำเจ้าพระยา พบชั้นของน้ำ ชั้นแรกอยู่ลึกประมาณ ๒๐ เมตรจากผิวดิน ชั้นสองลึก ๓๐ - ๔๐ เมตรจากผิวดิน ชั้นสาม ลึก ๖๐ - ๗๐ เมตร และอาจพบว่าอยู่ลึกถึง ๑๒๐ เมตรจากผิวดิน ชั้นหินที่รองรับข้างใต้เป็นพวก Andesite, Limestone, Phyllite, Rhyolite

๒. แหล่งน้ำใต้บึงบอระเพ็ดบริเวณตั้งแต่ตำบลปากน้ำโพ เขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ลงมา พบชั้นน้ำชั้นแรกอยู่ลึกประมาณ ๑๕ เมตรจากผิวดิน ชั้นที่สองประมาณ ๓๓ เมตรจากผิวดิน หินที่รองรับข้างใต้ ได้แก่ หินแปร หินชนวน และพบความเค็มของน้ำในพื้นที่อำเภอชุมแสง

แหล่งน้ำบาดาลในพื้นที่ภาคเหนือเป็นแหล่งน้ำบาดาลที่มีลักษณะเป็นดินร่วน โดยเฉพาะที่ดิน แลบบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน ตามลักษณะของธรณีวิทยาจัดอยู่ในแหล่งน้ำเจ้าพระยาตอนบน สภาพแหล่งน้ำบาดาลเป็นหินร่วนบริเวณดังกล่าวให้น้ำมาก คุณภาพน้ำส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด แต่บริเวณนี้มีปริมาณของสารละลายเกลืออยู่สูง ถ้าไปใช้บริโภคจำเป็นต้องมีวิธีจัดเกลือออกเสียก่อน

แหล่งน้ำชลประทาน แหล่งน้ำชลประทานที่สำคัญและเป็นเขื่อนเอนกประสงค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อการเกษตรกรรม การผลิตพลังงานไฟฟ้า ตลอดจนเพื่อบรรเทาอุทกภัยในที่ราบภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลาง เช่น เขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ เขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน จังหวัดพิษณุโลก

พื้นที่ชลประทานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ปี ๒๕๖๗ มีแหล่งน้ำโครงการชลประทานรวม ๘๙๒ แห่ง รวมพื้นที่รับน้ำจากโครงการฯ รวม ๔.๓๐ ล้านไร่ ประกอบด้วย

๑. โครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง จำนวน ๖๒ แห่ง รวมพื้นที่การเกษตรที่รับน้ำจากโครงการฯ จำนวน ๑.๘๒ ล้านไร่

โครงการชลประทานขนาดใหญ่ เป็นงานชลประทานเอนกประสงค์ที่สามารถก่อให้เกิด ประโยชน์ทางด้านการเกษตร การอุปโภคบริโภค การบรรเทาอุทกภัย การอุตสาหกรรม การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ การคมนาคม แหล่งเพาะพันธุ์ประมงน้ำจืด แหล่งท่องเที่ยว และอื่น ๆ ภายในแต่ละโครงการมีงานก่อสร้างหลายประเภท เช่น เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนหรือฝายทดน้ำ การสูบน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบระบายน้ำระบบชลประทานใน

แปลงนา ถ้าเป็นการก่อสร้างประเพณีเขื่อนเก็บกักน้ำ สามารถเก็บกักน้ำได้มากกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร หรือ มีพื้นที่อ่างเก็บน้ำตั้งแต่ ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ชลประทานมากกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่

โครงการชลประทานขนาดกลาง เป็นงานก่อสร้างอาคารชลประทานประเภทต่างๆ เช่น เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนทดน้ำ ฝาย โรงสูบน้ำ ระบบส่งน้ำและระบายน้ำ รวมทั้งงานก่อสร้างทางลำเลียง ผลผลิตและงานแปรสภาพ ลำน้ำ โครงการขนาดกลางมีปริมาตรเก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่เก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ชลประทานน้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่

๒. โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๘๓๐ แห่ง รวมพื้นที่การเกษตร ที่รับน้ำจากโครงการฯ จำนวน ๒.๗๕ ล้านไร่ เป็นงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อแก้ปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร ซึ่งเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนจากอุทกภัย

ปี ๒๕๖๘ ปริมาณน้ำในอ่างเก็บกักใช้งานได้จริง ณ มิถุนายน ๒๕๖๘ ในเขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ และเขื่อนแควน้อย มีปริมาณน้ำรวม ๖,๒๘๒ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของปริมาณความจุอ่าง ในอ่างเก็บกักปัจจุบัน จำนวน ๒๓,๙๑๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำไหลลงอ่างรวมทั้งปีเฉลี่ย ๑๒,๕๐๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำเก็บกักในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลาง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

อ่างเก็บน้ำ เขื่อน	ความจุ ที่ รนก. (ล้าน ม.³)	ปริมาณน้ำในอ่างฯ					ปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ			
		ปี ๒๕๖๗ (ล้าน ม.³)	ปัจจุบัน		ใช้การได้จริง		ค่าเฉลี่ย รวมทั้งปี (ล้าน ม.³)	ปริมาตร น้ำ (ล้าน ม.³)	สะสมตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๖๘	
			ปริมาณน้ำ (ล้าน ม.³)	% เทียบ รนก.	ปริมาณน้ำ (ล้าน ม.³)	% เทียบ กับ รนก.			ปริมาตร (ล้าน ม.³)	%เทียบ กับ ค่าเฉลี่ย ทั้งปี
เขื่อนภูมิพล	๑๓,๔๖๒	๕,๕๐๒	๗,๘๒๓	๕๙	๔,๐๒๒	๓๐	๕,๕๑๒	๑๔.๘๓	๑,๕๘๐	๒๘
เขื่อนสิริกิติ์	๙,๕๑๐	๓,๘๗๘	๔,๘๖๗	๕๑	๒,๐๑๗	๒๑	๕,๖๕๓	๑๕.๗๗	๙๒๙	๑๖
เขื่อนแควน้อย	๙๓๙	๑๙๗	๒๘๖	๓๑	๒๔๓	๒๖	๑,๓๓๘	๐.๔๓	๑๗๐	๑๒
รวม	๒๓,๙๑๑				๖,๒๘๒	๒๖	๑๒,๕๐๓			

ที่มา : กรมชลประทาน (ณ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๘)

พื้นที่ชลประทานกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	โครงการขนาดใหญ่ + ขนาดกลาง				โครงการขนาดเล็ก + สูบน้ำด้วยไฟฟ้า + แก้มลิง			
	จำนวน (แห่ง)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)	จำนวน (แห่ง)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
นครสวรรค์	๑๘	๘๙.๗๖๐	๖๐๔,๔๐๐	๐	๑๙๒	๑๖.๖๒๐	๑๙๐,๓๔๐	๙๘๖,๔๑๖
กำแพงเพชร	๑๒	๕๔.๙๒๐	๒,๑๐๖,๓๓๖	๑,๕๘๔,๓๗๕	๑๖๕	๒๗.๔๒๐	๑๖๒,๑๒๐	๖๙๕,๙๕๕
พิจิตร	๒๐	๔.๑๐๐	๖๒๒,๕๖๒	๓๗๗,๓๙๗	๑๓๑	๘.๕๒๐	๑๕๐,๔๒๐	๓๖๘,๐๔๐
อุทัยธานี	๙	๒๑๗.๑๑๖	๒๑๓,๘๕๖	๑๐๕,๒๐๐	๓๓๔	๗.๑๒๑	๒๓๙,๙๘๑	๖๓๙,๔๗๐
กลุ่มจังหวัด	๕๙	๓๖๕.๘๙๖	๓,๕๔๗,๑๕๔	๑,๗๒๖,๙๗๒	๘๒๒	๕๙.๖๘๑	๗๔๒,๘๖๑	๒,๖๘๙,๘๘๑

พื้นที่ชลประทานกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	โครงการขนาดใหญ่ + ขนาดกลาง				โครงการขนาดเล็ก + สูบน้ำด้วยไฟฟ้า + แก้มลิง			
	จำนวน (แห่ง)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)	จำนวน (แห่ง)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
นครสวรรค์	๑๙	๙๐.๙๖๐	๖๐๔,๔๐๐	๐	๑๙๒	๑๕.๘๒๐	๑๙๐,๓๔๐	๙๘๖,๗๖๖
กำแพงเพชร	๑๓	๖๖.๑๓๘	๒,๑๐๖,๓๓๖	๑,๕๙๗,๓๗๕	๑๖๗	๒๔.๔๒๐	๑๖๓,๑๒๐	๗๕๒,๘๗๕
พิจิตร	๒๑	๑๖.๗๐๐	๖๒๘,๑๖๔	๑๑๘,๕๐๘	๑๓๖	๘.๕๒๐	๑๕๗,๔๒๐	๓๗๑,๐๔๐
อุทัยธานี	๙	๒๑๗.๑๑๖	๒๑๓,๘๕๖	๑๐๕,๒๐๐	๓๓๕	๓๒.๔๒๑	๒๓๙,๙๘๑	๖๔๑,๙๗๐
กลุ่มจังหวัด	๖๒	๓๙๐.๙๑๔	๓,๕๕๒,๗๕๖	๑,๘๒๑,๐๘๓	๘๓๐	๘๑.๑๘๑	๗๕๐,๘๖๑	๒,๗๕๒,๖๓๑

ที่มา : โครงการชลประทาน

สถานการณ์ภัยพิบัติ

สถานการณ์ภัยพิบัติของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง และอัคคีภัย ในปี ๒๕๖๗ เกิดอุทกภัย วาตภัย และอัคคีภัย มากกว่าปี ๒๕๖๖ ได้รับผลกระทบทั้งด้าน ชีวิต ที่อยู่อาศัย และพื้นที่เกษตร สำหรับภัยแล้งสถานการณ์ปี ๒๕๖๗ ได้รับผลกระทบน้อยกว่าปี ๒๕๖๖

พื้นที่เกิดอัคคีภัย ปี ๒๕๖๖

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๑๒	๒๖	๓๒	๑๕๖	๕๒	๔๔	๐
กำแพงเพชร	๖	๑๖	๒๐	๘๑	๒๗	๒๐	๐
พิจิตร	๑๑	๒๘	๓๕	๑๒๗	๔๓	๓๕	๐
อุทัยธานี	๕	๑๑	๑๓	๔๖	๑๘	๑๔	๐
กลุ่มจังหวัด	๓๔	๘๑	๑๐๐	๔๑๐	๑๔๐	๑๑๓	๐

พื้นที่เกิดอัคคีภัย ปี ๒๕๖๗

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๙	๒๕	๓๒	๔๗	๑๙	๒๓	๑๕
กำแพงเพชร	๙	๒๓	๒๘	๑๕	๑๐	๒๖	๑
พิจิตร	๑๐	๒๕	๓๒	๑๑	๔	๓๘	๑
อุทัยธานี	๗	๑๔	๑๖	๑๕	๙	๑๓	๐
กลุ่มจังหวัด	๓๕	๘๗	๑๐๘	๘๘	๔๒	๑๐๐	๑๗

พื้นที่เกิดวาตภัย ปี ๒๕๖๖

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๑๔	๘๘	๔๒๐	๑๐,๐๗๑	๓,๓๕๗	๓,๔๕๙	๓
กำแพงเพชร	๑๐	๕๘	๒๗๔	๓,๗๕๐	๑,๒๕๐	๑,๒๓๙	๕๗๒
พิจิตร	๑๒	๖๕	๒๒๒	๒,๗๒๗	๙๐๙	๖๑๘	๑๖๐
อุทัยธานี	๘	๓๕	๑๕๐	๓,๐๓๖	๑,๐๑๒	๑,๐๑๔	๐
กลุ่มจังหวัด	๔๔	๒๔๖	๑,๐๖๖	๑๙,๕๘๔	๖,๕๒๘	๖,๓๓๐	๗๓๕

พื้นที่เกิดวาตภัย ปี ๒๕๖๗

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๑๐	๕๐	๒๐๔	๒,๑๓๒	๘๓๒	๑๙๙	๑
กำแพงเพชร	๑๐	๕๘	๒๔๐	๑๘๑	๖๖	๑,๙๒๖	๑๔,๕๐๖
พิจิตร	๑๒	๘๐	๓๑๙	๒,๑๐๘	๑,๒๕๐		
อุทัยธานี	๘	๒๕	๑๑๕	๘๒๘	๒๗๖	๗๑๕	๘๐๒
กลุ่มจังหวัด	๔๐	๒๑๓	๘๗๘	๓,๑๔๑	๑,๑๒๔	๔,๙๔๘	๑๖,๕๕๙

พื้นที่เกิดภัยแล้ง ปี ๒๕๖๖

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๒	๖	๕๓	๔,๐๗๐	๑,๓๕๒	๐	๒๑,๓๑๐
กำแพงเพชร	๑	๖	๔๙	๓	๑	๐	๗,๕๐๔
พิจิตร	๑	๒	๑๐	๐	๐	๐	๐
อุทัยธานี	๖	๓๘	๓๑๒	๐	๐	๐	๐
กลุ่มจังหวัด	๑๐	๕๒	๔๒๔	๔,๐๗๓	๑,๓๕๓	๐	๒๘,๘๑๔

พื้นที่เกิดภัยแล้ง ปี ๒๕๖๗

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๑	๑	๔	๒๗๐	๑๐๑	๐	๑,๑๓๒
กำแพงเพชร	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
พิจิตร	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
อุทัยธานี	๓	๑๘	๑๖๔	๐	๑๖๐	๐	๐
กลุ่มจังหวัด	๔	๑๙	๑๖๘	๒๗๐	๒๖๑	๐	๐

พื้นที่เกิดอุทกภัย ปี ๒๕๖๖

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๔	๑๓	๔๘	๓๖๙	๑๒๓	๔๗	๒,๓๔๙
กำแพงเพชร	๑๐	๖๓	๕๐๑	๑๒๐	๔๐	๒๙๑	๕๑,๖๔๐
พิจิตร	๑๒	๕๕	๓๒๕	๙	๓	๔๕๙	
อุทัยธานี	๔	๔	๒๑	๙	๓	๕๐๐	
กลุ่มจังหวัด	๓๐	๑๓๕	๘๙๕	๕๐๗	๑๖๙	๓๓๘	๕๔,๙๔๘

พื้นที่เกิดอุทกภัย ปี ๒๕๖๗

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	จำนวน อำเภอ	จำนวน ตำบล เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ		ที่อยู่อาศัย (หลัง)	พื้นที่ เกษตร (ไร่)
				คน	ครัวเรือน		
นครสวรรค์	๑๐	๖๕	๔๔๖	๑๕,๑๒๕	๖,๒๘๗	๔,๑๘๐	๓๕,๙๙๔
กำแพงเพชร	๙	๓๗	๑๖๘	๕,๗๔๖	๑,๕๑๐	๑๒๔	๑๐,๕๖๗
พิจิตร	๑๒	๔๐	๒๔๘	๕,๐๔๔	๑๗,๔๔๖		
อุทัยธานี	๖	๒๘	๒๐๔	๖๒๗	๓๑๖	๑๐	๒,๒๒๙
กลุ่มจังหวัด	๓๗	๑๗๐	๑,๐๖๖	๒๑,๕๔๘	๘,๑๑๓	๙,๓๕๘	๖๖,๒๓๙

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

■ การเกษตรที่สำคัญ

การใช้ที่ดิน และเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์					
	ทางการเกษตรรวม (ไร่)	นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผลไม้	สวนผัก ไม้ดอก	อื่นๆ
นครสวรรค์	๔,๓๖๑,๑๓๕	๒,๓๗๕,๕๘๑	๑,๕๔๕,๕๔๖	๘๗,๑๓๙	๒๙,๓๕๙	๓๒๓,๕๑๐
กำแพงเพชร	๓,๒๔๘,๔๗๖	๑,๓๐๕,๕๒๖	๑,๖๔๓,๙๕๘	๑๖๘,๐๕๖	๕,๔๔๑	๑๒๕,๔๙๕
พิจิตร	๒,๐๘๐,๖๐๙	๑,๘๐๒,๐๐๐	๑๕๖,๐๖๗	๒๑,๒๒๐	๙,๕๗๒	๘๑,๗๕๐
อุทัยธานี	๑,๕๗๘,๐๑๑	๕๘๙,๑๗๗	๗๙๗,๖๗๒	๑๐๙,๓๗๘	๑,๑๔๑	๘๐,๖๔๓
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๖,๐๘๒,๒๘๔	๔,๑๔๓,๒๔๓	๓๘๕,๗๙๓	๔๕,๕๑๓	๖๑๑,๓๙๘

ลักษณะการถือครองที่ดินทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	ของตนเอง	เนื้อที่ของคนอื่น		
			เช่าผู้อื่น	รับจ้าง/ รับขายฝาก/ ได้ฟรี	รวม
นครสวรรค์	๔,๓๖๑,๑๓๕	๑,๖๙๑,๒๗๑	๑,๕๖๒,๕๕๓	๑,๑๐๗,๓๑๑	๒,๖๖๙,๘๖๔
กำแพงเพชร	๓,๒๔๘,๔๗๖	๗๑๑,๑๖๘	๑,๔๕๖,๘๕๐	๑,๐๘๐,๔๕๘	๒,๕๓๗,๓๐๘
พิจิตร	๒,๐๘๐,๖๐๙	๙๕๗,๐๘๕	๙๑๖,๖๕๖	๒๐๖,๘๖๘	๑,๑๒๓,๕๒๔
อุทัยธานี	๑,๕๗๘,๐๑๑	๕๙๖,๗๖๙	๕๙๗,๑๓๙	๓๘๔,๑๐๓	๙๘๑,๒๔๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๓,๙๕๖,๒๙๓	๔,๕๓๓,๑๙๘	๒,๗๗๘,๗๔๐	๗,๓๑๑,๙๓๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

■ ข้าวนาปี / ข้าวนาปรัง

ผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ข้าว, มันสำปะหลัง, อ้อยโรงงาน มีข้อมูลการเพาะปลูกจากสำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี (ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖)

รายการ	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖
นครสวรรค์	๒,๔๑๐,๙๑๖	๒,๖๑๙,๘๐๐	๒,๕๕๙,๒๗๕	๑,๒๘๑,๘๘๘	๑,๓๗๓,๖๓๕	๑,๓๗๓,๒๔๓	๕๓๖	๕๓๖	๕๔๔
กำแพงเพชร	๑,๑๙๓,๖๖๗	๑,๒๔๕,๕๘๖	๑,๒๖๕,๗๘๓	๖๘๘,๐๖๗	๗๓๘,๘๒๘	๗๗๘,๗๘๕	๕๘๘	๕๙๗	๖๑๘
พิจิตร	๑,๗๓๒,๑๔๐	๑,๘๐๔,๓๑๐	๑,๘๐๗,๖๖๙	๑,๐๑๐,๔๙๑	๑,๐๒๓,๖๗๐	๑,๐๔๐,๘๘๕	๕๙๖	๕๙๐	๕๙๖
อุทัยธานี	๕๒๕,๙๕๒	๕๙๔,๙๕๓	๖๒๒,๗๐๖	๒๔๓,๙๑๗	๓๔๔,๖๕๒	๓๙๐,๑๓๕	๖๒๒	๖๒๔	๖๔๖
กลุ่มจังหวัด	๕,๘๖๒,๖๗๕	๖,๒๖๔,๖๔๙	๖,๒๕๔,๔๓๓	๓,๒๓๔,๓๗๓	๓,๓๘๑,๙๘๕	๓,๕๘๓,๐๔๘	๕๙๖	๕๙๗	๖๑๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง (การเพาะปลูก พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

จังหวัด/ป	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๕๓๕,๕๘๔	๓๕๕,๑๓๒	๕๒๕,๔๓๖	๓๔๓,๗๒๘	๒๓๓,๘๘๖	๓๔๖,๓๘๓	๖๔๓	๖๖๕	๖๖๔
กำแพงเพชร	๓๐๗,๖๔๔	๓๓๗,๘๕๙	๓๘๗,๙๒๓	๑๘๔,๔๒๘	๒๐๓,๓๑๑	๒๔๑,๐๒๗	๖๐๑	๖๐๒	๖๒๒
พิจิตร	๔๘๑,๑๔๖	๔๙๖,๐๓๑	๔๗๐,๘๕๓	๓๐๒,๓๔๔	๓๑๖,๐๐๓	๓๐๗,๓๘๗	๖๒๙	๖๓๘	๖๕๔
อุทัยธานี	๔๐,๘๔๗	๑๐๘,๘๔๐	๑๑๐,๘๖๐	๒๔,๐๔๕	๖๗,๖๑๔	๗๑,๐๗๔	๕๘๙	๖๒๗	๖๔๒
กลุ่มจังหวัด	๑,๓๖๕,๒๒๑	๑,๒๙๗,๘๖๒	๑,๔๙๕,๐๗๒	๘๕๔,๕๔๕	๘๒๐,๘๑๔	๙๖๕,๘๗๑	๖๑๖	๖๓๓	๖๔๕

■ มันสำปะหลัง

ข้อมูลการเพาะปลูกมันสำปะหลังของกลุ่มจังหวัด (การเพาะปลูกพ.ศ. ๒๕๖๓- ๒๕๖๕)

จังหวัด/ป	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๓๘๔,๕๘๓	๔๘๐,๓๐๒	๕๔๘,๔๗๐	๑,๐๔๔,๕๑๕	๒,๔๐๓,๕๒๕	๑,๔๓๖,๙๓๒	๒,๙๐๖	๓,๐๗๔	๓,๒๒๑
กำแพงเพชร	๗๑๓,๑๕๙	๗๙๒,๓๒๒	๗๖๗,๖๓๔	๒,๒๕๐,๖๔๒	๑,๔๗๒,๔๗๖	๒,๓๙๐,๑๖๐	๓,๑๘๕	๓,๑๕๗	๓,๒๙๘
พิจิตร	๑๓,๗๙๕	๑๖,๓๓๔	๑๖,๖๕๐	๔๒,๔๗๙	๔๙,๘๐๔	๕๐,๐๗๑	๓,๑๐๙	๓,๐๘๗	๓,๑๕๓
อุทัยธานี	๑๘๖,๙๔๗	๒๙๓,๔๘๙	๓๑๔,๑๑๙	๕๕๓,๓๑๒	๘๓๙,๗๑๑	๘๕๗,๒๖๑	๓,๑๖๕	๓,๒๕๑	๓,๓๔๕
กลุ่มจังหวัด	๑,๒๙๘,๔๘๔	๑,๕๘๒,๔๔๗	๑,๖๔๖,๘๗๓	๓,๘๙๐,๙๔๘	๔,๗๖๕,๕๑๖	๔,๗๗๔,๔๒๗	๓,๐๙๑	๓,๑๔๒	๓,๒๕๔

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

■ อ้อยโรงงาน

ข้อมูลการเพาะปลูกอ้อยโรงงานของกลุ่มจังหวัด (การเพาะปลูก ๒๕๖๓ – ๒๕๖๖)

จังหวัด/ป	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖
นครสวรรค์	๗๗๔,๗๐๕	๗๘๑,๖๑๒	๗๘๘,๒๒๓	๔,๘๔๕,๐๗๑	๖,๓๒๓,๒๔๑	๗,๔๐๙,๒๙๖	๖.๒๕	๘.๐๙	๙.๔๐
กำแพงเพชร	๗๘๒,๕๗๑	๗๖๘,๒๕๐	๗๗๙,๕๓๐	๕,๓๐๓,๒๙๒	๖,๒๒๒,๘๒๕	๗,๐๘๖,๙๕๐	๖.๗๘	๘.๑๐	๙.๑๕
พิจิตร	๗๑,๐๑๑	๗๑,๐๙๕	๗๓,๗๓๓	๔๐๓,๒๓๒	๕๔๕,๒๙๙	๖๔๑,๔๗๗	๕.๖๘	๗.๖๗	๘.๗๐
อุทัยธานี	๓๐๓,๖๓๒	๓๐๒,๕๑๘	๓๐๗,๒๗๖	๑,๘๔๖,๓๓๖	๒,๗๒๕,๖๘๗	๒,๙๐๐,๖๘๕	๖.๐๘	๙.๐๑	๙.๔๔
กลุ่มจังหวัด	๑,๙๓๑,๙๑๙	๑,๙๒๓,๔๙๕	๑,๙๗๙,๗๖๒	๑๒,๓๙๘,๕๓๑	๑๕,๘๑๗,๐๕๒	๑๘,๐๓๘,๔๐๘	๖.๒๐	๘.๒๒	๙.๑๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล

■ ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ทางปศุสัตว์

มูลค่าสินค้าปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัด (บาท)

ประเภท ปศุสัตว์/เกษตร	พ.ศ.	นครสวรรค์	พิจิตร	กำแพงเพชร	อุทัยธานี	รวม
เกษตรกร (คน)	๒๕๖๖	๔๑,๖๓๔	๒๘,๔๒๙	๔๑,๒๐๘	๒๔,๔๕๕	๑๓๕,๗๒๖
	๒๕๖๕	๔๑,๔๒๗	๒๘,๖๑๑	๓๙,๐๙๓	๒๔,๕๒๗	๑๓๓,๖๕๘
	๒๕๖๔	๔๑,๑๙๐	๒๘,๔๔๔	๓๙,๘๒๗	๒๔,๔๗๖	๑๓๓,๙๓๗
โคเนื้อ (ตัว)	๒๕๖๖	๘๕,๒๑๔	๑๘,๑๐๘	๓๔,๑๙๕	๑๕,๑๗๙	๑๕๒,๖๙๖
	๒๕๖๕	๘๑,๙๒๑	๔๒,๐๕๓	๓๒,๑๘๐	๑๔,๓๕๓	๑๗๐,๕๐๗
	๒๕๖๔	๗๐,๘๙๑	๑๓,๐๒๕	๒๖,๕๓๑	๑๒,๖๔๗	๑๒๓,๐๙๔
โคนม (ตัว)	๒๕๖๖	๑,๑๐๕	๔๖๕	๑๙๐	๒๒	๑,๗๘๒
	๒๕๖๕	๑,๑๖๐	๔๖๐	๒๑๑	๔๙	๑,๘๘๐
	๒๕๖๔	๑,๔๘๔	๔๖๖	๑๖๘	๙๙	๒,๒๑๗

ประเภท ปศุสัตว์/เกษตรกร	พ.ศ.	นครสวรรค์	พิจิตร	กำแพงเพชร	อุทัยธานี	รวม
กระบือ (ตัว)	๒๕๖๖	๑๑,๗๑๑	๑๐,๒๕๘	๑๒,๕๐๑	๓๓,๐๘๒	๖๗,๕๕๒
	๒๕๖๕	๑๐,๐๐๘	๘,๙๗๔	๑๑,๕๘๘	๓๑,๓๔๙	๖๑,๙๑๙
	๒๕๖๔	๗,๘๕๑	๗,๘๑๐	๘,๗๙๘	๒๖,๙๙๗	๕๑,๔๕๖
สุกร (ตัว)	๒๕๖๖	๒๕๖,๓๒๕	๕๖,๘๔๖	๒๒๖,๓๑๕	๕๒,๖๒๐	๕๙๒,๑๐๖
	๒๕๖๕	๒๕๑,๓๒๖	๔๓,๕๓๑	๒๑๕,๓๓๗	๕๘,๖๙๐	๕๖๘,๘๘๔
	๒๕๖๔	๑๙๘,๐๙๔	๖๒,๐๐๒	๒๕๙,๔๑๙	๗๘,๗๙๖	๕๙๘,๓๑๑
ไก่ (ตัว)	๒๕๖๖	๑๐,๖๔๙,๑๐๖	๔,๑๙๕,๘๖๓	๓,๗๔๒,๓๖๗	๒,๕๐๐,๗๙๒	๒๑,๐๘๘,๑๒๘
	๒๕๖๕	๑๐,๗๐๖,๘๗๗	๔,๒๔๖,๒๑๑	๓,๗๔๓,๔๓๒	๒,๕๒๙,๔๙๐	๒๑,๒๒๖,๐๑๐
	๒๕๖๔	๙,๙๙๒,๑๑๗	๔,๒๖๖,๖๒๖	๓,๑๘๙,๘๐๕	๒,๕๕๘,๔๑๕	๒๐,๐๔๖,๙๖๓
เป็ด (ตัว)	๒๕๖๖	๗๘๖,๒๖๑	๙๒๓,๓๓๒	๒๔๙,๔๓๒	๒๒๔,๗๐๓	๒,๑๘๓,๗๒๘
	๒๕๖๕	๗๓๘,๙๕๙	๘๕๗,๖๖๙	๒๖๑,๐๘๕	๒๗๕,๙๒๓	๒,๑๓๓,๖๓๖
	๒๕๖๔	๖๙๗,๔๘๓	๘๖๘,๑๖๒	๒๖๐,๓๗๑	๓๐๕,๗๔๗	๒,๑๓๑,๗๖๓

ที่มา : กรมปศุสัตว์

■ การประมง

ปริมาณสัตว์น้ำจืดและมูลค่าสัตว์น้ำจืด

จังหวัด	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท
นครสวรรค์	๑๘,๒๑๘	๘๗๖,๖๘๔	๑๕,๒๘๙	๗๑๔,๔๕๗	๑๕,๑๔๗	๗๕๔,๓๘๐
กำแพงเพชร	๕,๗๘๕	๒๘๐,๕๙๓	๔,๗๗๓	๒๔๓,๑๓๑	๓,๒๙๗	๑๗๖,๓๐๓
พิจิตร	๘,๕๐๒	๓๘๕,๗๖๕	๗,๕๕๔	๓๘๕,๘๑๑	๖,๖๒๒	๓๓๐,๕๓๐
อุทัยธานี	๔,๔๓๙	๒๓๐,๔๕๕	๔,๘๑๐	๒๘๑,๖๗๙	๓,๖๗๗	๒๐๑,๙๖๖
กลุ่มจังหวัด	๓๖,๙๙๔	๑,๗๗๓,๔๙๗	๓๒,๔๒๖	๑,๖๒๕,๐๗๘	๒๘,๗๙๓	๑,๔๖๓,๑๗๙

ที่มา : กรมประมง

กลุ่มผลิตภัณฑ์ทาง OTOP ตามจังหวัดของการพัฒนา Quadrant (ABCD) กลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามกลุ่มการพัฒนา (Quadrant : A B C D) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด/ กลุ่ม	ดาวเด่นสู่ สากล	อนุลักษณ์ สร้างคุณค่า	ปรับตัวสู่การ แข่งขัน	ปรับตัวสู่การ แข่งขัน	รวม
จังหวัด	(A)	(B)	(C)	(D)	
นครสวรรค์	๙๕	๘๖	๒๖๗	๒,๖๖๓	๓,๑๑๑
กำแพงเพชร	๔๒	๑๐๒	๑๕๒	๒,๓๗๑	๒,๖๖๗
พิจิตร	๘๗	๔๑	๒๕๐	๑,๔๖๑	๑,๘๓๙
อุทัยธานี	๑๓	๑๑๕	๑๙๔	๑,๒๘๖	๑,๖๐๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๓๗	๓๔๔	๘๖๓	๗,๗๘๑	๙,๒๒๕

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๕

■ อุตสาหกรรม

มูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท) ปี ๒๕๖๘

ประเภท อุตสาหกรรม	นครสวรรค์			กำแพงเพชร			พิจิตร			อุทัยธานี		
	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. ผลิตภัณฑ์จากพืช (Basic agro- Industry)	๒๓๙	๑๒,๑๓๒.๓๖	๒,๗๔๘	๒๓๙	๗,๗๗๓.๘๒	๒,๒๓๙	๙๑	๔,๔๙๔.๙๔	๑,๑๕๕	๗๒	๑,๗๐๓.๔๒	๖๕๐
๒. อุตสาหกรรม อาหาร (Food)	๖๗	๓๔,๖๘๘.๙๖	๔,๗๐๖	๔๗	๑๕,๐๑๕.๗๔	๒,๐๑๓	๒๐	๒๗๗.๙๓	๑๘๘	๑๒	๔,๐๓๓.๐๖	๕๗๙
๓. อุตสาหกรรม เครื่องดื่ม (Beverage)	๗	๖,๙๑๓.๘๐	๑,๐๑๖	๕	๔,๕๗๐.๘๖	๑๖๔	๖	๑๑๐.๒๐	๘๒	๐	๐	๐
๔. สิ่งทอ (Textile)	๓	๒๘๘.๔๔	๑,๒๓๙	๐	๐	๐	๒	๒๖.๓๐	๑๑๘	๐	๐	๐
๕. อุตสาหกรรม เครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า (Wearing Apparel)	๕	๔๖๓.๑๙	๓,๐๐๓	๐	๐	๐	๓	๔๕๘.๗๑	๒,๑๑๑	๐	๐	๐
๖. ผลิตภัณฑ์สัตว์และ ผลิตภัณฑ์จากหนัง สัตว์ (Leather products & Footwear)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๔๐.๓๒	๗๓๖	๓	๒๒๕.๓๓	๑,๐๘๕
๗. แปรรูปไม้และ ผลิตภัณฑ์จากไม้ (Wood & Wood products)	๘	๒๔๙.๔๐	๗๑๗	๒๘	๖๗๐.๖๑	๕๓๐	๑๘	๒๒๖.๓๐	๒๗๐	๗	๒๗๘.๑๐	๑๒๘
๘. เครื่องเรือนหรือ เครื่องตกแต่งใน อาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น	๑๙	๙๒.๙๘	๓๘๕	๕๑	๑๖๘.๓๓	๙๖๒	๘	๓๔.๓๐	๑๔๓	๑	๑.๑๓	๑๐
๙. ผลิตภัณฑ์กระดาษและ ผลิตภัณฑ์กระดาษ (Paper & Paper products)	๓	๔,๐๘๕.๘๑	๓๔๓	๓	๓๒๔.๒๐	๑๒๕	๕	๒๐.๐๗	๑๒๐	๐	๐	๐
๑๐. การพิมพ์ การเย็บ เล่ม ทำปกหรือการทำ แม่พิมพ์	๑	๐.๓๕	๑๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๑๑. เคมีภัณฑ์และ ผลิตภัณฑ์เคมี (Chemical & Chemical products)	๑๓	๑๙,๙๖๖.๓๐	๒๘๔	๑๕	๓๒๒.๓๕	๓๗๘	๙	๔๑๕.๗๕	๒๔๓	๓	๕๓.๘๓	๔๒
๑๒. ผลิตภัณฑ์จาก ปิโตรเลียม (Petroleum products)	๒๗	๘๖๗.๔๑	๑๘๘	๑๗	๔๐๐.๗๔	๑๓๙	๑๓	๓๗๑.๓๐	๑๑๑	๔	๑๖๒.๓๔	๒๘

ประเภท อุตสาหกรรม	นครสวรรค์			กำแพงเพชร			พิจิตร			อุทัยธานี		
	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑๓. ยางและ ผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber products)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๒๖.๐๐	๒๐
๑๔. ผลิตภัณฑ์ พลาสติก (Plastic products)	๑๐	๑,๓๐๓.๘๖	๕๐๑	๖	๕๒.๕๕	๑๒๔	๖	๑๓๑.๒๓	๕๘	๒	๔.๑๐	๙
๑๕. ผลิตภัณฑ์ อโลหะ (Non-metal products)	๑๐๘	๒,๙๑๗.๕๓	๑,๙๕๒	๖๐	๗๑๗.๑๑	๖๓๙	๖๙	๖๕๗.๔๔	๕๗๒	๑๓	๑๑๒.๙๑	๙๓
๑๖. ผลิตภัณฑ์ขั้น มูลฐาน (Basic metal products)	๕	๘๔.๔๗	๑๕๖	๐	๐	๐	๑	๑,๒๑๕.๖๐	๑๖๙	๑	๑.๙๐	๕๖
๑๗. ผลิตภัณฑ์โลหะ (Fabricated products)	๓๕	๕๘๑.๓๕	๖๑๔	๒๖	๓๐๖.๓๔	๒๕๙	๒๐	๒๘๓.๕๓	๒๐๖	๑	๐.๐๖	๒
๑๘. ผลิตภัณฑ์เครื่องจักร และเครื่องกล (Machinery)	๒๕	๓๐๒.๗๗	๗๑๑	๑๗	๑๘๗.๑๑	๔๔๐	๑๑	๑๐๐.๓๕	๑๗๕	๒	๓.๕๕	๙
๑๙. ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์ (Electrical Machinery and Supplies)	๓	๑๐๙.๐๘	๗๑๖	๐	๐	๐	๒	๑๔๙.๕๐	๑๐๐	๐	๐	๐
๒๐. ผลิตภัณฑ์ยานพาหนะและ อุปกรณ์ รวมทั้งการ ซ่อมยานพาหนะและ อุปกรณ์	๔๓	๒,๔๓๙.๑๓	๑,๐๐๕	๑๖	๙๓๐.๒๖	๓๑๒	๑๒	๑๔๙.๘๖	๑๒๔	๖	๒๖๖.๘๘	๑๘๑
๒๑. การผลิตอื่นๆ (Other Manufacturing Industries)	๑๑๕	๓๑,๙๘๘.๒๐	๒,๑๑๐	๑๒๓	๑๖,๔๑๔.๑๕	๑,๗๐๙	๔๙	๑๐,๖๔๓.๐๙	๔๐๐	๑๔	๒,๖๕๕.๓๙	๒๒๙
	๗๓๖	๑๑๙,๔๗๕.๓๙	๒๒,๔๐๕	๖๕๓	๔๗,๘๕๔.๑๕	๑๐,๐๓๓	๓๔๖	๑๙,๘๐๖.๗๑	๗,๐๘๑	๑๕๒	๙,๕๒๘.๐๐	๓,๑๒๑

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๘

จำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๘

จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)					
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
นครสวรรค์	๑,๑๑๗	๗๐๒	๗๒๓	๗๓๗	๗๓๕	๗๓๖
กำแพงเพชร	๕๕๗	๖๐๘	๖๑๗	๖๓๗	๖๔๘	๖๕๓
พิจิตร	๓๒๒	๓๒๘	๓๔๕	๓๓๗	๓๔๐	๓๔๖
อุทัยธานี	๒๒๖	๑๕๔	๑๕๒	๑๕๓	๑๔๖	๑๔๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๘

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว อ้อย และมันสำปะหลังในเขตกลุ่มจังหวัด

ผลิตภัณฑ์แปรรูป	จำนวนโรงงาน			
	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
แปรรูปข้าว				
- สีข้าว	๑๐๗	๔๑	๔๕	๒๕
- ผลิตภัณฑ์ข้าว	๕	-	-	-
- ผลิตภัณฑ์ข้าว	-	-	-	-
- ผลิตภัณฑ์ข้าว	๑	-	-	-
- ผลิตภัณฑ์ข้าว	-	๒	-	-
แปรรูปอ้อย				
- ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทราย	๓	๖	-	๒
- ผลิตภัณฑ์น้ำตาล	๑	-	-	-
- ผลิตภัณฑ์น้ำตาลจากอ้อย	๒	-	-	-
แปรรูปมันสำปะหลัง				
- ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	๒	๑๐	-	๒
- ทำมันเส้น	๖๙	๑๒๐	๒	๓๑
- ผลิตภัณฑ์มัน	๒	-	-	-
- ทำขนมเปียะ	๓	-	-	-
รวม	๑๙๕	๑๗๙	๔๗	๖๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๕

■ การท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนผู้มาเยือนทั้งหมดจำนวน ๔,๗๗๐,๒๑๙ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๖๕๕,๑๕๓ คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๙๒ และมีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน ๑๐,๘๖๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓,๐๓๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๒

จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากการท่องเที่ยว

จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมชม (คน)					รายได้จากผู้เยี่ยมชม (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๑,๙๓๕,๖๐๙	๑,๐๒๙,๕๕๖	๖๘๕,๒๗๐	๑,๗๕๕,๘๒๙	๒,๒๑๐,๒๐๖	๓,๙๘๑	๒,๐๐๕	๑๒๓๐	๔,๑๔๒	๖,๐๗๕
กำแพงเพชร	๗๘๒,๙๐๑	๔๖๐,๔๘๑	๒๖๙,๘๑๗	๗๘๑,๐๘๖	๘๒๓,๕๖๔	๑,๖๖๐	๘๖๙	๔๑๖	๑,๓๒๐	๑,๖๗๙
พิจิตร	๘๘๙,๔๙๙	๔๖๕,๖๘๓	๒๙๘,๓๙๗	๖๘๗,๔๔๔	๗๕๕,๓๔๓	๑,๔๙๙	๗๘๓	๔๗๕	๑,๐๘๙	๑,๔๓๗
อุทัยธานี	๗๗๒,๔๐๔	๔๘๐,๖๔๖	๒๗๙,๙๑๑	๘๙๑,๗๐๗	๙๘๒,๑๐๖	๑,๓๕๔	๗๘๖	๔๑๖	๑,๒๗๕	๑,๖๗๓
กลุ่มจังหวัด	๔,๙๘๐,๔๑๓	๒,๙๓๖,๓๖๖	๑,๕๓๓,๓๙๕	๔,๑๑๕,๐๖๖	๔,๗๗๐,๒๑๙	๘,๔๙๔	๔,๔๔๓	๒๕๓๗	๗,๘๒๖	๑๐,๘๖๔

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ อันดับ ๑ คือ จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนผู้มาเยือน ๒,๒๑๐,๒๐๖ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๖,๐๗๕ ล้านบาท อันดับ ๒ คือจังหวัดอุทัยธานี มีจำนวนผู้มาเยือน จำนวน ๙๘๒,๑๐๖ คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน ๑,๖๗๕ ล้านบาท อันดับ ๓ คือ จังหวัดกำแพงเพชร มีจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวน ๘๒๓,๕๖๔ คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน ๑,๖๗๙ ล้านบาท และอันดับ ๔ คือ จังหวัดพิจิตร มีจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวน ๗๕๕,๓๔๓ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๑,๔๓๗ ล้านบาท

แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัดนครสวรรค์

คำขวัญ

"เมืองสี่แคว แห่มังกร พักผ่อนบึงบอระเพ็ด ปลารสเด็ดปากน้ำโพ"

จังหวัดนครสวรรค์ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่หลากหลาย ได้แก่

พาสาน อาคารสัญลักษณ์สุดล้ำแห่งต้นแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองนครสวรรค์ เป็นอีกหนึ่งแลนด์มาร์คใหม่บริเวณเกาะยม จุดกำเนิดแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างขึ้นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพ กระตุ้นเศรษฐกิจในปากน้ำโพรูปแบบของพาสานเป็นเส้นสายโค้งมาบรรจบกันแลดูคล้ายการรวมตัวกันของสายน้ำ ในปัจจุบันกำลังเตรียมดำเนินการเพิ่มเติมภายในตัว

อาคาร ทั้งในส่วนของ การแสดงข้อมูลประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งจะมีการติดตั้งระบบมัลติมีเดีย แสง สี เสียงที่สวยงาม ทันสมัยภายนอกอาคาร ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปเยี่ยมชมบริเวณโดยรอบได้ตลอดเวลา

คลองฉนวนขวนรักษ์ หรือ เกาะฉนวน พื้นที่สาธารณะกว่า ๓๐๐ ไร่ ระยะทางโดยรอบ ๒.๔ กิโลเมตร ลักษณะคลองและพื้นที่บริเวณเกาะ (ฉนวน) เป็นพื้นที่ได้รับน้ำจากระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน และโรงงานอุตสาหกรรมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ โดยทางเทศบาลนครนครสวรรค์สร้างขึ้นเพื่ออยากเชิญชวนให้ประชาชนร่วมกันเห็นถึงความสำคัญและร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

วัดหนองโพนนครสวรรค์ พิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดิมวัดหนองโพ ตั้งอยู่ใน บ้านหนองโพ ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยพิพิธภัณฑ์แห่งนี้สร้างขึ้นมาก็เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับเผยแพร่คุณงามความดีของ หลวงพ่อดิม นอกจากนี้ ยังเป็นที่รวบรวมศิลปวัฒนธรรมของ โดยด้านในอาคาร จะแบ่งออกเป็น ๒ ชั้น โดยด้านบนจะประดิษฐานพระพุทธรูป ส่วนด้านล่างจะเป็นห้องจัดแสดงเรื่องราวต่างๆ ของหลวงพ่อดิม รวมถึงข้าวของเครื่องใช้ในครั้งสมัย

โบราณหลวงพ่อดิมวัดหนองโพได้รับการขนานนามและยกย่องให้เป็น **เทพเจ้าแห่งเมืองสี่แคว** ซึ่งชาวนครสวรรค์นั้นให้ความนับถือหลวงพ่อดิมอยู่ในวัดและยังมีการประดิษฐานรูปหล่อโลหะของหลวงพ่อดิม นอกจากนี้วัดยังมีงานทำบุญประจำปีปิดทองไหว้พระรูปเหมือนหลวงพ่อดิม ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี

วัดคีรีวงศ์ วัดเก่าแก่ของจังหวัดนครสวรรค์ที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย มีพื้นที่ประมาณ ๒๘๐ ไร่ มีพระจุฬามณีเจดีย์ตั้งอยู่บนเขาดาวดึงส์ โดยตัวฐานพระเจดีย์สร้างในสมัยศตวรรษที่ ๑๙ วัดคีรีวงศ์โดดเด่นด้วยมหาเจดีย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชื่อว่า “พระจุฬามณีเจดีย์” เมื่อขึ้นไปบนฐานด้านบนโดยสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของเมืองนครสวรรค์

ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์-ศาลเจ้าแม่ทับทิม หรือเรียกสั้นๆ ว่า ศาลเจ้าปึงเถ่ากง ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณที่มีแม่น้ำสองสีศาลแห่งนี้เป็นที่เคารพสักการะของชาวนครสวรรค์มากกว่า ๑๐๐ ปี ภายในประดิษฐานเทพปิ่นโถ้วกงอยู่ตรงกลาง เทพกวนอูอยู่ด้านขวา เจ้าแม่ทับทิมอยู่ด้านซ้าย นอกจากนี้มีเจ้าแม่สวรรค์ และเจ้าพ่อสามตา ให้ได้ทำมาการะ

เขาน้อยเขาแก้ว ภูเขาหินปูนขนาดใหญ่มีวัดเขาน้อยอยู่บริเวณเชิงเขา มีบันไดขึ้นสู่ถ้ำบนยอดเขา และมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่อยู่ปากถ้ำด้านบนมีรอยพุทธบาทจำลอง ประดับด้วยต้นลำทมลอายุนับร้อยปี เมื่อครั้งพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสภาคเหนือทางชลมารคได้เสด็จมาพักค้างแรมที่นี่ซึ่งยังปรากฏหลักฐานจนถึงปัจจุบัน และบริเวณเชิงเขามีฝูงลิงป่าจำนวนมากคอยรับอาหารจากนักท่องเที่ยวที่มาเยือนที่เป็นไฮไลท์ของเขาน้อย-เขาแก้ว ก็คือฝูงค้างคาวจำนวนมากที่อาศัยอยู่ตามถ้ำน้อยใหญ่ในภูเขาจะบินออกหากินในยามเย็น

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดอีกแห่งหนึ่ง เต็มไปด้วยผืนป่าตะวันตกที่สมบูรณ์มากที่สุดของประเทศ นักท่องเที่ยวมักนิยมมาเดินป่าสำรวจธรรมชาติ ส่องนก เที่ยวน้ำตกตั้งแคมป์ และนอนนับดาวบนภูเขาสูง ช่วงเวลาเหมาะที่สุดคือฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ เรียกได้ว่าที่นี่เหมาะสำหรับคนที่ชอบท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

บึงบอระเพ็ด เป็นบึงทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอในนครสวรรค์ ได้แก่ (อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอท่าตะโก และอำเภอชุมแสง) ซึ่งนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติ มีสัตว์อาศัยอยู่กว่า ๑๔๘ ชนิด พืช ๔๔ ชนิด โดยเฉพาะ “นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร” ที่เป็นสัตว์หายากของที่นี่และ ในบริเวณเดียวกันมี “อาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงบอระเพ็ดเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา” พร้อมกิจกรรมต่างๆ อย่างการแสดงจระเข้ การล่องเรือเล่นน้ำ เจ็ทสกี และอื่นๆ ให้ผู้ที่มาท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินอีกด้วย

อุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) สวนสาธารณะกลางเมืองนครสวรรค์ มีผู้นิยมไปพักผ่อนหย่อนใจกันมาก อุทยานสวรรค์ประกอบด้วยหนองน้ำขนาดใหญ่ เดิมเรียกว่าหนองสมบุญ ต่อมาเทศบาลนครนครสวรรค์ ได้ปรับปรุงสภาพให้เป็นสวนสาธารณะมีถนนวงแหวน ๒ ชั้นล้อมรอบ ตรงกลางเป็นเกาะ มีสวนหย่อม สวนไม้ดอกไม้ประดับ มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด สนามหญ้าน้ำพุ เวทีกลางแจ้ง น้ำตกจำลองขนาดใหญ่ ริมฝั่งน้ำภายในอุทยานจัดเป็นสวนสุขภาพ ด้านหน้าของสวนสาธารณะสร้างอย่างสวยงาม มีห้องน้ำไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวอุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองนครสวรรค์ ใกล้ทางแยกสายเชียงใหม่ - พิษณุโลก ติดกับทางหลวงสายเอเชีย มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑๔ ไร่ มีรั้วกันโดยรอบ มีถนนลาดยางภายในกว้าง ๖ เมตร โดยรอบ ซึ่งมีความยาวถึง ๓,๒๐๐ เมตร ตรงกลางเป็น เกาะมีพื้นที่ประมาณ ๓ ไร่เศษ เป็นสถานที่พักผ่อน หย่อนใจของชาวนครสวรรค์ ในยามเช้า และเย็นจะมีประชาชนนับพันคนมาใช้สถานที่แห่งนี้ในการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน เป็นสถานที่ที่สวยงาม ร่มรื่น

วัดวรนาถบรรพต (เขากบ) เป็นวัดเก่าแก่ของจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งอยู่เชิงเขากบเลขที่ ๑๘๘ ถนนธรรมวิถี ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีเนื้อที่ดิน ๑๐๙ ไร่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา วัดนี้มี ปุชนิยวัตถุที่สำคัญ ได้แก่เจดีย์ใหญ่สร้างในสมัยสุโขทัย พระพุทธรูปไสยาสน์(พระนอน) ยาวประมาณ ๑๐ วาเศษ อุโบสถหลังเก่า ซึ่งมีรูปปั้น ตากบ - ยายเหียด ที่หลวงพ่อดองสร้างอยู่ด้านหน้า บนยอดเขากบก็เป็นส่วนหนึ่งของวัด มีปุชนิยวัตถุที่สำคัญเช่นกันคือ รอยพระพุทธรูปจำลองสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในวิหาร เจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระพุทธรูปหินปางนาคปรกสมัยเชียงแสน

จังหวัดกำแพงเพชร

คำขวัญ

"กรุพระเครื่อง เมืองคนแกร่ง ศิลาแล่งใหญ่ กล้วยไข่หวาน น้ำมันลานกระบือ"

จังหวัดกำแพงเพชรแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ได้แก่

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ทางเข้าตั้งอยู่นอกเมืองกำแพงเพชรไป ประมาณ ๕ กิโลเมตร ตามถนนสายกำแพงเพชร - พรานกระต่าย เลี้ยวซ้ายตรงกิโลเมตรที่ ๓๖๐ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร แบ่งออกเป็นโบราณสถานฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง ซึ่งใช้วัสดุก่อสร้างที่ต่างกัน ด้านตะวันออกของแม่น้ำปิงเป็นที่ตั้งเมืองกำแพงเพชร โบราณสถานสร้างด้วยศิลาแลงและมีขนาดใหญ่ ส่วนโบราณสถานฝั่งตะวันตกคือเมืองนครชุมก่อก่อสร้างด้วยอิฐและมีขนาดเล็ก แต่รูปแบบศิลปะที่ปรากฏ มีลักษณะร่วมสมัยระหว่างสุโขทัยและอยุธยา นอกจากนี้ยังมี

โบราณสถานนอกเมืองกำแพงเพชร หรือเขตรัษฎัญ ซึ่งเป็นที่อยู่ของสงฆ์เพื่อมุ่งการปฏิบัติวิปัสสนา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทาง ๒ กิโลเมตรปัจจุบัน จังหวัดกำแพงเพชร เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่ซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน "อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร" เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดกำแพงเพชร ได้รับการประกาศเป็น "มรดกโลก" ร่วมกับอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ภายใต้ชื่อว่า "เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร" (Historic Town of Sukhothai and Associated Historic Towns) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้สนใจเข้าชมได้ทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. อัตราค่าเข้าชมชาวไทย ๒๐ บาท ชาวต่างชาติ ๑๐๐ บาท รถยนต์ ๕๐ บาท

อุทยานแห่งชาติคลองลาน เป็นอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดกำแพงเพชร ที่มีพื้นที่มากกว่า ๑๘๗,๕๐๐ ไร่ มีพื้นที่ครอบคลุม ถึง ๓ ตำบลได้แก่ ตำบลคลองลานพัฒนา ตำบลโป่งน้ำร้อน และตำบลคลองน้ำไหล อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งอุทยานแห่งชาติคลองลาน ได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ในวันที่ ๒๕ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

น้ำตกแม่เฒ่า มีความสูงประมาณ ๒๐๐ เมตร แบ่งเป็นชั้นๆถึง ๙ ชั้น น้ำไหลเกือบตลอดปี ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๐ ชั่วโมง หนังสืออาเซียน แม็กกาซีน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยกย่องว่าเป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดในเอเชีย

สิริจิตอุทยาน เป็นสวนสาธารณะ อเนกประสงค์ ริมฝั่งแม่น้ำปิง มีเนื้อที่ ๑๗๐ ไร่ ตั้งอยู่ตรงข้ามโรงแรมชากัง ราว มีสนามกีฬา ประเภทต่างๆ และสวนไม้ดอกไม้ประดับ มีศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร นอกจากนี้ยังมีศูนย์สินค้าพื้นเมืองและหัตถกรรมหรือไนท์ บาชา เปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. ซึ่งผู้ไปเยือนไม่ควรพลาดโอกาสซื้อของฝาก ของที่ระลึกไป กำเนิดแต่ญาติสนิทมิตรสหายเป็นอย่างยิ่ง ประกอบด้วย สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศาลาพักผ่อน สวนไม้ดอกไม้

ประดับปลูก และลานอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ซึ่งสร้างเป็นเรือนไทย มีการแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทยประจำ ท้องถิ่นที่ลานเวทีกลางแจ้ง และมีการจำหน่ายสินค้าโครงการ "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ของชุมชนในเขต เทศบาลเมืองอีกด้วย

บ่อน้ำพุร้อนพระร่วง ตั้งอยู่ที่บ้านลานหิน ตำบลลานดอกไม้ อำเภอเมือง ห่างจากตัวเมือง กำแพงเพชรประมาณ ๒๒ กิโลเมตร สภาพเดิมบ่อน้ำพุ ร้อนพระร่วงเป็นทุ่งนา มีน้ำร้อนผุดขึ้นมา ชาวบ้านบริเวณ ใกล้เคียงได้นำน้ำไปใช้อุปโภคและบริโภคในฤดูแล้ง เป็นประจำทุกปี อุณหภูมิของน้ำร้อนอยู่ระหว่าง ๔๕- ๖๐ องศาเซลเซียส ใช้อาบ แช่ตัวได้ และที่สำคัญดื่มได้ อย่างปลอดภัย

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง ในอดีตเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง เป็นที่รู้จักกันดีของชาวจังหวัด กำแพงเพชร ในชื่อของเขาสน เนื่องจากสถานที่ แห่งนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป ด้วยมีระยะทางไม่ไกลจากตัวจังหวัดกำแพงเพชร มากนัก มีทิวทัศน์ ที่สวยงามสามารถ มองเห็น สายน้ำปิงและเมืองกำแพงเพชร ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้บนยอดเขายังมีต้นสนสองใบ พรรณ ไม้หายากเพราะจะพบได้บริเวณยอดเขาสูงทาง

ภาคเหนือ ขึ้นสลับกับ พรรณไม้ ป่าเต็งรัง ยอดเขาสนแห่งนี้จึงนับเป็นเสน่ห์ ของป่าแห่งนี้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ ในปีพ.ศ. ๒๕๒๗ จังหวัดกำแพงเพชรได้ประกาศให้ ป่าแห่งนี้เป็นอุทยานเขาสน เพื่อดำเนินการจัดการให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

จังหวัดพิจิตร

“ถิ่นประสูติพระเจ้าเสือ แข่งเรือยาวประเพณี พระเครื่องดีหลวงพ่อเงิน เพลิดเพลินบึงสีไฟ
ศูนย์รวมใจหลวงพ่อเพชร รสเด็ดส้มท่าข่อย ข้าวเจ้าอร่อยลือเลื่อง ตำนานเมืองชาละวัน”

จังหวัดพิจิตรมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

จังหวัดพิจิตร มีแหล่งท่องเที่ยวและมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน
เชิงวัฒนธรรม เชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศ ดังนี้

บึงสีไฟ ตั้งอยู่ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
พิจิตร อยู่ห่างไปทางทิศตะวันตกของศาลากลางจังหวัด
พิจิตรประมาณ ๑ กม. เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่อันดับ
ที่ ๕ ของประเทศ รongมาจากบึงบอระเพ็ด (๑๓๒,๗๓๗
ไร่) หนองหาร (๗๗,๐๐๐ ไร่) บึงละหาน (๑๘,๑๘๑ ไร่)
และกว๊านพะเยา (๑๒,๘๓๑ ไร่) ปัจจุบันเหลือพื้นที่อยู่
ประมาณ ๕,๓๔๐ ไร่ ซึ่งลดลงมาภายหลังจากการสร้าง
เขื่อนสิริกิติ์ เดิมบึงสีไฟมีพื้นที่มากกว่า ๑๒,๐๐๐ ไร่

ครอบคลุมอาณาเขตติดต่อ ๔ ตำบลในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ได้แก่ ตำบลท่าหลวง ตำบลโรงช้าง ตำบลคลอง
คะเชนทร์ และตำบลเมืองเก่า โดยบึงสีไฟเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืดและแหล่งที่อยู่อาศัยของพันธุ์ปลาและ
นกหายากหลากหลายชนิด จึงเป็นสถานที่ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ปลาน้ำจืดชนิดต่างๆและยังเป็นสถานที่
พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร โดยจังหวัดพิจิตรได้พัฒนาและประกาศเป็นเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทั้ง
สัตว์น้ำและนก

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯพิจิตร

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ พิจิตร ตั้งอยู่ที่ริมบึง
สีไฟ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัด
พิจิตร มีพื้นที่ ๑๗๐ ไร่ เป็นพื้นดินประมาณ ๕๐
ไร่ และพื้นน้ำประมาณ ๑๒๐ ไร่ เป็นสวนที่ควบคู่
กับบึงสีไฟ ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ
หลากหลาย และปลานานาชนิด ในฤดูร้อนจะมี

นกเป็ดน้ำอพยพมาอาศัยจำนวนมาก มีพรรณไม้ขึ้นทั่วไป มีดอกบัวหลวงที่สวยงามริมบึงปลูกไม้ดอกไม้ประดับ
และต้นไม้ใหญ่ให้ความร่มรื่น มีสะพานทอดลงน้ำไปจนถึงศาลากลางบึง ซึ่งจัดไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของ
ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกายเป็นทางเดิน ทางวิ่ง และสวนสุขภาพ บริเวณประตูเข้าสวนมีหอประชุมขนาด
ใหญ่ทำเป็นรูปพระชัยักษ์ มีเวทีเนินดินสำหรับจัดรายการบันเทิงในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เนื่องจากสวนนี้ตั้งอยู่
บริเวณกลางใจเมือง ประชาชนเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจได้สะดวก นอกจากนี้หน่วยงานของกรมประมงได้เลือกสวน
นี้เป็นสถานที่ทดลองเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ และมีอาคารแสดงพันธุ์ปลาน้ำจืดชนิดต่างๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการ
ดูแลบำรุงรักษา คือ เทศบาลเมืองพิจิตร สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯพิจิตร บรมราชชนนีเสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเปิดสวนเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๐ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระ

กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร มหาวชิราลงกรณวรราชภักดี สิริกิจการิณีพิริยพัฒน์รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเปิดพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ ต้นไม้ประจำสวน คือ ค้อ

ทุ่งดอกกระเจียวป่าเขาหัวโล้น พื้นที่ป่าดั้งเดิมเคยเป็นภูเขาหัวโล้นในเขตพื้นที่ เขาชะอมและเขาตะพานนาภ ตำบลเขาเจ็ดยักษ์ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร โดยผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนในพื้นที่ตำบลเขาเจ็ดยักษ์ได้ช่วยกันพลิกฟื้นพื้นที่ป่าและปลูกต้นไม้เพิ่มเติมจนกลายเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหารของชุมชน และมีดอกไม้ป่าจำนวนมาก โดยเฉพาะดอกกระเจียวยักษ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

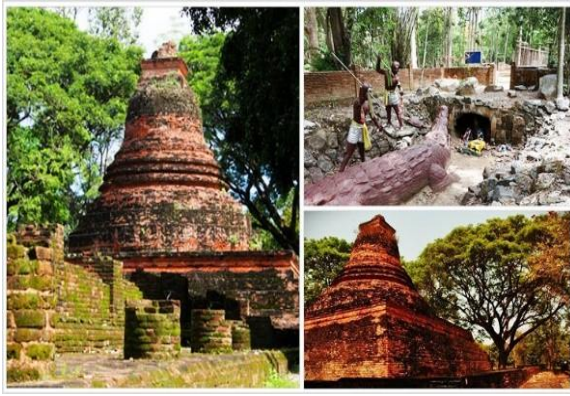
ย่านพาณิชย์กรรมวังกรด ในอดีตย่านนี้เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการเป็นชุมทางการเดินทางที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง คือ การเกิดทางรถไฟสายเหนือและสถานีรถไฟบ้านวังกลม ในปี พ.ศ.๒๔๕๑ และได้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าขายแหล่งใหญ่ของจังหวัดพิจิตร แม้เวลาจะผ่านไปนานเท่าใดแต่ย่านพาณิชย์ –กรรมวังกรดก็ยังคงสามารถบอกเล่าเรื่องราวในอดีตและให้ความทรงจำแก่ผู้ที่ผ่านมายังสถานที่แห่งนี้ได้ สภาพของสถาปัตยกรรมเรือนแถวไม้เก่าแก่ หรือรูปแบบสถาปัตยกรรมยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะตัว แม้ว่ายุค

สมัยจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ก็ยังเต็มไปด้วยความผูกพันดีๆ ระหว่างผู้คนในชุมชน และผู้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในย่านนี้

สวนเกษตรวังทับไทร อำเภอสามโก้ พื้นที่ตำบลวังทับไทรเป็นแหล่งปลูกไม้ผลที่สำคัญในจังหวัดพิจิตร เช่น มะม่วงน้ำดอกไม้สีทองมะม่วงเพชรบ้านลาด มะม่วงฟ้าลั่น มะม่วงโชคอนันต์ มะปรางหวาน มะยงชิดพันธุ์ไข่ไก่ ฯลฯ ทำให้มีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาเที่ยวชมและเลือกซื้อผลไม้ตลอดเวลาหรือมีนักท่องเที่ยวมากเป็นพิเศษช่วงฤดูกาลเที่ยวสวนมะม่วงระหว่างเดือนมกราคม – พฤษภาคม หรือฤดูกาลเที่ยวสวนมะปรางหวานหรือมะยงชิดระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

อุทยานเมืองเก่าพิจิตร ตั้งอยู่ที่บ้านเมืองเก่า ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร ห่างจากเมืองพิจิตรตามทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๘ (พิจิตร-วังจิก) ประมาณ ๗ กิโลเมตรเป็นเมืองโบราณประกอบด้วยกำแพงเมือง ๒ ชั้น ก่อด้วยอิฐล้อมรอบด้านเหนือยาว ๑๐ เส้น ด้านใต้ยาว ๑๐ เส้นและด้านตะวันตกยาว ๓๕ เส้น (กรมศิลปากร ๒๕๑๖: ๒๗๔) มีป้อม ค่าย คูเมือง ประตูหอและเจดีย์เก่า ฯลฯ สถานภาพปัจจุบันมีสวนรุกขชาติกาญจนาจัดตั้งโดยกรมป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ สถานภาพปัจจุบันภายในพื้นที่

อุทยานเมืองเก่าพิจิตร มีต้นไม้ขนาดใหญ่และพรรณไม้นานาชนิดทั้งไม่มีค่าทางเศรษฐกิจและพืชสมุนไพร สถานที่ร่มรื่นเหมาะสมเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

- **วัดมหาธาตุ** โบราณสถานที่เห็นได้ชัดของวัดมหาธาตุ คือ เจดีย์ทรงลังกาซึ่งเรียกกันว่า **“พระธาตุเจดีย์”** ส่วนพระอุโบสถ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระมหาธาตุเจดีย์นั้นมีรากไทรเกาะอยู่ที่หน้าบัน หลังคาถูกต้นไม้ล้มทับ หักลงมา องค์พระก็พลอยโค่นลงมาด้วย บัดนี้เหลือแต่ฐานอิฐสูงเมื่อครั้งกรมศิลปากรขุดแต่งโบราณสถานได้พบซากกำแพงและวิหาร ๙ ห้อง

- **ถ้ำชาลวัน** มีที่มาจากพระราชนิพนธ์บทละครนอก เรื่อง **“ไกรทอง”** ของรัชการที่ ๒ มีเรื่องเล่าว่าเมื่อประมาณ ๗๕ ปี มาแล้ว พระภิกษุวัดนครชุมรูปหนึ่ง จุดเทียนไขเดินเข้าไปในถ้ำจนเทียนหมดเล่มหนึ่ง ก็ยังไม่ถึงกันถ้ำ แต่ปัจจุบันลักษณะถ้ำกว้างเพียง ๑ เมตร ยาว ๑.๕ เมตร ลึก ๔ เมตร อันเนื่องมาจากความทรุดโทรมตามกาลเวลา ทางจังหวัดได้สร้างรูปปั้นไกรทอง และชาลวัน ไว้ที่บริเวณปากถ้ำด้วย

ศาลหลักเมืองพิจิตร ตั้งอยู่ภายในพื้นที่อุทยานเมืองเก่าพิจิตร สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๑๖๐๑ สมัยพระเจ้ากาญจนกุมารหรือพระยาโคตรตะบองเทวราช แต่ชำรุดทรุดโทรมตามกาลเวลาจึงไม่สามารถระบุสถานที่ตั้งได้อย่างแน่ชัด ต่อมาปีพ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๐นายแสวง ศรีมาเสริม ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร มีดำริจะบูรณะฟื้นฟูเมืองพิจิตรเก่าเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จึงได้กำหนดให้มีการฝังเสาหลักเมืองพิจิตรขึ้นใหม่เพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวเมืองพิจิตรโดยหลวงปู่โงนโสโรโย ได้นั่งฌานสมาธิเห็นตำแหน่งที่ตั้งศาลหลักเมืองเก่า เมื่อขุดลงไปพบซากไม้ที่ใช้ทำหลักเมืองพิจิตรและซากโครงกระดูกและวัตถุโบราณจำนวนมาก จึงสันนิษฐานได้ว่าตำแหน่งที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรในสถานภาพปัจจุบันเป็นที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรสมัยที่พระยาโคตรตะบองได้ทำการฝังไว้เดิม อาคารศาลหลักเมืองพิจิตรในปัจจุบันสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ แบ่งเป็น ๒ ชั้น ได้แก่ ชั้นบนเป็นที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรและชั้นล่างเป็นสถานที่ประดิษฐานรูปปั้นพระยาโคตรตะบอง โดยชาวเมืองพิจิตรเรียกว่า **“พ่อปู่”** สถาปนาแวดล้อมโดยรอบศาลหลักเมืองจะมีความร่มรื่นมีต้นไม้ขนาดใหญ่และพรรณไม้นานาชนิดทั้งไม่มีค่าทางเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรจำนวนมาก

วัดท่าหลวง พระอารามหลวง วัดสำคัญคู่บ้านคู่เมือง
พิจิตร ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่าน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร เป็นวัดเก่าแก่ที่มีมาก่อนที่จะอพยพย้ายเมืองพิจิตรเก่ามาตั้งที่เมืองพิจิตรใหม่ วัดท่าหลวงได้สร้างขึ้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่๓) ภายในพระอุโบสถเป็นสถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อพะพรหมพระพุทธรูปปางมารวิชัยสมัยเชียงแสนรุ่นแรก (พ.ศ. ๑๖๖๐-๑๘๐๐)หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ มีพุทธลักษณะงดงาม หน้าตักกว้าง ๑.๔๐ เมตรสูง ๑.๖๐ เมตร เป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่เมืองพิจิตร

วัดดงป่าคำ (รอยเสด็จประพาสต้น ร.๕)

ตั้งอยู่ที่ตำบลดงกลาง อำเภอเมืองพิจิตร เป็นเส้นทางตามรอยเสด็จประพาสต้นของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๕) เมื่อครั้งเสด็จประพาสหัวเมืองฝ่ายเหนือ (พ.ศ. ๒๔๔๔ หรือ ร.ศ. ๑๒๐) พระองค์ทรงแวะบางปะอินกรุงเก่า เมืองอ่างทองเมืองสิงห์บุรี เมืองชัยนาท เมืองอุทัยธานี เมืองนครสวรรค์ เมืองพิจิตร เมืองพิษณุโลก เมืองพิษณุและเมืองอุตรดิตถ์ สถานภาพปัจจุบันของวัดดงป่าคำ เป็นวัดเก่าแก่ มีหลวงพ่อดำอายุมากกว่าหนึ่งร้อยปีประดิษฐานอยู่ภายในวัดฯ และเป็นที่เคารพบูชาและศรัทธาของประชาชนในพื้นที่เมืองพิจิตร รวมทั้งเป็นตั้งของอุทยานธรรมแม่หญิงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมสำหรับผู้ที่ต้องการบวชชีพราหมณ์ และในช่วงฤดูฝนยังสามารถเดินทางมาชมความงามของบัวแดงซึ่งจะบานสะพรั่งรับแสงพระอาทิตย์ ได้ในช่วงเช้าเวลา ๖:๐๐ - ๑๐:๐๐ น.

ศูนย์มิตรภาพไทย - เวียดนามบ้านดง

(พิพิธภัณฑ์โฮจิมินห์) เป็นศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติอาเซียนผ่านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๕๕ บนพื้นที่กว่า ๗ ไร่ ในเขตบ้านดง ตำบลปามะคาบ อำเภอเมืองพิจิตร โดยเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่มีข้อมูลทางวิชาการ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพถ่าย วิดีทัศน์และอื่นๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม พร้อมทั้งข้อมูลประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญของโลก ได้แก่ ประธานโฮจิมินห์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่ได้เข้ามาพำนักอยู่ในแผ่นดินสยามและได้รวบรวมคนรักชาติชาวเวียดนามในจังหวัดพิจิตรและ เป็นจังหวัดแรกที่ทำนได้เดินทางเข้ามาก่อนจะเดินทางไปต่อยังภาคอีสาน(จังหวัดนครพนม) โดยได้แบ่งอาคารในการจัดแสดงเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ จัดแสดงเรื่องราวประวัติความเป็นเมืองพิจิตรและมีข้าวของเครื่องใช้จากสมัยอดีตที่หาดูที่ไหนไม่ได้ ส่วนที่ ๒ จัดแสดงเรื่องราวประวัติของท่านโฮจิมินห์ที่ได้เข้ามาพำนักอาศัยภายในพื้นที่บ้านดง จังหวัดพิจิตร

และมีเอกสารที่สำคัญและข้าวของเครื่องใช้ของท่านโฮจิมินห์จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมาจัดแสดงไว้และหาชมที่ไหนไม่ได้แล้วนอกจากจะต้องเดินทางไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเท่านั้น

วัดโพธิ์ประทับช้าง เป็นวัดเก่าแก่ในสมัยอยุธยาตอนปลายประมาณ พ.ศ. ๒๒๔๒ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ. ๒๒๔๔ ตามประวัติเดิมวัดโพธิ์ประทับช้างไม่มีชื่อเรียก ภายหลังชาวบ้านเรียกชื่อว่า “วัดหลวงโพธิ์ประทับช้าง” หมายถึงวัดของพระเจ้าอยู่หัว (สมเด็จพระเจ้าเสือหรือสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ ๘) ทรงสร้างไว้เพื่อเป็นอนุสรณ์ระลึกสถานที่พระองค์ประสูติ เป็นวัดที่มีความเจริญรุ่งเรืองสวยงามมากในสมัยนั้น (พ.ศ. ๒๒๔๒-๒๒๔๔) ภายในมีปูชนียวัตถุสำคัญ ได้แก่ พระวิหารสูงใหญ่มีโครงสร้างก่ออิฐถือปูน มีกำแพงล้อมรอบ ๒ ชั้น เป็นศิลปะแบบสมัยอยุธยาตอนปลาย (พ.ศ. ๒๒๔๒-๒๒๔๔) มีหน้าต่างถี่ มีลายซุ้มประตูและหน้าต่างคล้ายๆ กับที่วัดกุฎีดาว นับเป็นวัดสำคัญในการศึกษาศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย ซุ้มประตูวัด มีขนาดใหญ่ รูปทรงแบบซุ้มประตูวัดราชบูรณะและวัดอื่นๆ ในพื้นที่กรุงศรีอยุธยาบริเวณด้านหน้าพระอุโบสถมีเฉลียงยื่นออกมาเรียกว่า “มุขเด็จ” ไว้สำหรับพระมหากษัตริย์ยามเมื่อเสด็จประพาสมายังวัดแห่งนี้ และจะเสด็จออกมาพบปะประชาชน ภายในพระอุโบสถมี “หลวงพ่อดโต หรือหลวงพ่อยิ้ม” หน้าตักกว้าง ๔ – ๕ ศอก เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นสมัยอยุธยามีอายุเก่าแก่มากกว่า ๓๐๐ ปีเป็นพระประธานประดิษฐานภายในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวเมืองพิจิตรให้ความเคารพนับถือมาก

วัดหิรัญญาราม หรือวัดบางคลาน เดิมชื่อว่า “วัดวังตะโก” ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านเก่า ตำบลบางคลาน อำเภอกันโพนทะเล เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นวัดที่หลวงพ่ोजินสร้างขึ้น ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจสะสมไว้นานแล้วจำนวนมาก จึงจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์นครไชยบุรีเป็นพิพิธภัณฑ์รูปมณฑป ๒ ชั้น ได้แก่ ชั้นบนประดิษฐานรูปหล่อเท่าองค์จริงของหลวงพ่ोजิน พระเกจิอาจารย์ชื่อเสียงโด่งดังที่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศรู้จัก และเคารพนับถือ ส่วนชั้นล่างเป็นพิพิธภัณฑ์นครไชยบุรีจัดแสดงโบราณวัตถุอันมีคุณค่าสมัยนครไชยบุรีไว้มากมาย และมีเครื่องถ้วยชามลายครามเบญจรงค์เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นเป็นอย่างยิ่งรวมทั้งเป็นสถานที่เจริญวิปัสสนากรรมฐานของหลวงพ่ोजินและบุคคลสำคัญ ๒ ท่าน ได้แก่ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส และกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

พระพุทธเกตุมงคล (หลวงพ่โต) วัดเทวประสาธ

ตั้งอยู่ตำบลห้วยเกตุ อำเภอดงพานหิน เป็นวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงพ่โตปางประทานพรขนาดใหญ่ ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๙) ว่า “พระพุทธเกตุมงคล” ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง หน้าตักกว้าง ๒๐ เมตร เฉพาะองค์พระสูง ๓๐ เมตร แท่นสูง ๔ เมตร รวมความสูงทั้งสิ้น ๓๔ เมตร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นับเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะสวยงามได้สัดส่วนและใหญ่ที่สุดในจังหวัดพิจิตร หากเดินทางโดยรถไฟจะมองเห็นองค์พระเหลืองอร่ามแต่ไกล

วัดท้ายน้ำ ตั้งอยู่ตำบลท้ายน้ำ อำเภอโพทะเล เป็นวัดเก่าแก่ของหลวงพ่เงิน (วัดบางคลาน) เคยจำพรรษาอยู่ ซึ่งท่านได้สร้างบุญบารมีและสร้างสิ่งปลูกสร้างไว้มากมายรวมทั้งเรือแข่งไว้ด้วยเพราะจังหวัดพิจิตรมีการแข่งเรือยาวเป็นงานบุญงานประเพณี ปัจจุบันได้มีการพิพิธภัณฑจัดแสดงสิ่งของเกี่ยวกับหลวงพ่เงิน

วัดสุขุมาราม ตั้งอยู่ตำบลวังตะกู อำเภอบางมูล

นาก เป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ(ยาว ๕๕ เมตร) เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ ๙) เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมีการก่อสร้างอาคารด้วยประติมากรรมงดงามและสอดแทรกด้วยศิลปะร่วมสมัย และใช้เป็นสถานที่ฝึกสมาธิ ปฏิบัติธรรมและฝึกกรรมฐาน บนพื้นที่กว่า ๔๐ ไร่ บริเวณโดยรอบมีการปลูกต้นไม้ใหญ่ขนาดชนิดให้ร่มร่มเย็นเพื่อให้เป็นลานปฏิบัติธรรมสำหรับชาวพุทธทั่วโลกที่ มาแสวงหาความสงบร่มเย็นภายใต้แสงเทียนแห่งธรรมะ จุดเด่นสำคัญภายในวัดคือ วิหารหลวงพ่เขียน ธมมรักขิต วัดสำนักขุนเณร ท่านเคยจำพรรษาและเป็นเจ้าอาวาสวัดสุขุมาราม และเป็นพระนักพัฒนา จึงมีผู้คนเคารพศรัทธามากถือเป็นเกจิอาจารย์ที่นับถือศรัทธาของคนพิจิตรและบุคคลทั่วไป ภายในวัดยังมีรูปหล่อเหมือนองค์หลวงพ่เขียนประดิษฐานอยู่มากมายและมีอาคารโบราณเก่าต่างๆ ที่น่าสนใจได้แก่อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ศาลาการเปรียญสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ และมีเจดีย์พระโพธิญาณหลวงปู่ปาน วัดบางนมโค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัดเขารูปช้าง ตั้งอยู่ตำบลดงป่าคำ อำเภอเมือง

พิจิตร ได้สร้างขึ้นปี พ.ศ. ๒๒๔๔ พร้อมกับวัดโพธิ์ประทับช้างในสมัยพระศรีสรรเพ็ชร ที่ ๘ หรือพระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อสร้างวัดแล้วเสร็จให้ชื่อว่า “วัดเขารูปช้าง” ๓๗ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๗) ตามลักษณะหินสีขาวที่ซ้อนกัน

เป็นรูปช้างคู่เข้าบ้นยอเขาเป็นลานกว้างมีวิหารใหญ่และมีเจดีย์เก่าเป็นเจดีย์แบบลังกาทรงเหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยอยุธยา มีตัวระฆังเป็นกลีบบะเพือง(ปัจจุบันได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่โดยประดับกระเบื้องเคลือบสีทองทั้งองค์มีรั้วรอบองค์เจดีย์) และยังมีมณฑปแบบจัตุรมุขหลังเก่าภายในมณฑปประดิษฐานรอยพระพุทธรูปหล่อและฝาผนังมีภาพเขียนเรื่องไตรภูมิพระร่วง ต่อมาประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ ได้บรรจุพระธาตุไว้บนส่วนหัวของรูปช้างในสมัยรัชกาลที่ ๓

งานประเพณีแข่งขันเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน

ประเพณีแข่งขันเรือยาวชิงถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กำหนดจัดการแข่งขันเสาร์ - อาทิตย์แรกของเดือนกันยายนของทุกปี บริเวณลำน้ำน่านหน้าวัดท่าหลวง พระอารามหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ความเป็นมาจังหวัดพิจิตร จัดครั้งแรกประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ครั้งสมัยเจ้าคุณพระธรรมทัตสึมนิวังค์ (เอี่ยม) เจ้าอาวาสวัดท่าหลวง และ เจ้าคณะจังหวัดพิจิตร ปัจจุบันประเพณีการแข่งขันเรือยาวเป็นประเพณีที่เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรซึ่งอยู่ในคำขวัญของจังหวัดพิจิตร โดยจัดที่วัดท่าหลวงพระอารามหลวงซึ่งมีหลวงพ่อเพชรพระพุทธรูปสมัยเชียงแสนเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของพุทธศาสนิกชนชาวพิจิตร ความโดดเด่นในประเพณีแข่งขันเรือยาวจังหวัดพิจิตร เป็นการจัดขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารคจำลองที่สวยงามตระการตา ประกอบด้วย เรือพาลี่รั้งทวีป เรือสุครีพครองเมือง เรือครุฑเหินเห็จ และเรือครุฑตรีจไตรจักรอย่างสวยงามยิ่งใหญ่แห่งเดียวในประเทศไทย

งานนมัสการหลวงพ่อเพชรและสมโภชเมืองพิจิตร

หลวงพ่อเพชรพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานไว้อยู่ภายในอุโบสถ วัดท่าหลวง พระอารามหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปคู่เมืองพิจิตร มายาวนานกว่า ๘๘๒ ปี ในสมัยเชียงแสนรุ่นแรก (สิงหนะ) ประมาณพุทธศักราช ๑๖๖๐ ถึง ๑๘๘๐ หล่อด้วยโลหะสำริด ปางมาวิชัย ขัดสมาธิเพชร ชายสังฆาฏิสั้นเหนือพระอุระ ขนาด หน้าตักกว้าง ๒ ศอก ๑ คืบ ๖ นิ้ว สูง ๓ ศอก ๓ นิ้ว ประทับนั่ง บนฐานบัวคว่ำบัวหงายรอบรับ

หลวงพ่อเพชรยังเป็นพระพุทธรูปที่ทรงอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อใครได้มาเยือน เมืองพิจิตรจะต้องไปนมัสการหลวงพ่อเพชร เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง ที่ว่าหลวงพ่อเพชรทรงอำนาจ อันศักดิ์สิทธิ์นั้น เนื่องจากมีประชาชนที่นับถือเป็นจำนวนมาก เมื่อใครมีเรื่องเดือดร้อน อาทิ ของหายหรือมี ความทุกข์ ก็จะมาบนบานศาลกลาวขออำนาจหลวงพ่อเพชรให้ช่วยปกปักษ์รักษา หรือปัดเป่าความทุกข์โศกไป ด้วยเดชบารมีขององค์หลวงพ่อเพชร นับได้ว่า “เป็นศูนย์รวมใจของชาวพิจิตร” กำหนดจัดงานตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ถึง วันที่ ๓๑ มกราคม ของทุกปี ภายในงาน มีพิธีบวงสรวงบูชาหลวงพ่อเพชร พระมหาเถรจารย์ อดีตเจ้าอาวาสวัด ท่าหลวง เทพเทวรักษ์ เมืองพิจิตร และพิธีอธิษฐานจิตเสี่ยงทายดวงเมืองพิจิตร ชมขบวนรถ บุญพาดจากทุกอำเภอ อัญเชิญพานบัวบูชา เพื่อประกอบพิธีถวายพานบัวพุทธบูชาแด่องค์หลวงพ่อเพชร

จังหวัดอุทัยธานี

คำขวัญ

“อุทัยธานี เมืองพระชนกจักรี ปลาแรดรสดี ประเพณีเทโว ส้มโอบ้านน้ำตก
มรดกโลกห้วยขาแข้ง แหล่งต้นน้ำสะแกกรัง ตลาดนัดดังโคกระบือ”

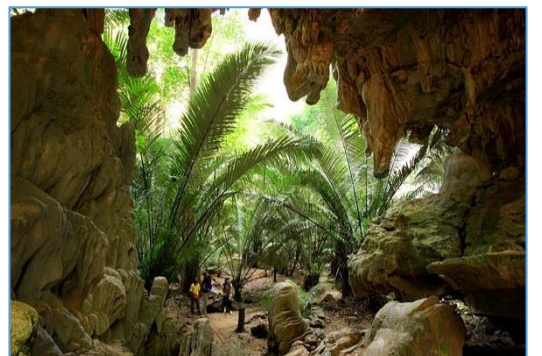
น้ำตกผาร่มเย็น น้ำตกผาร่มเย็น สามารถมองเห็นได้จากริมถนน เป็นสายน้ำสีขาวทั้งตัวลงมาในป่าที่ขรุขระเบื้องล่าง ชาวอุทัยธานีกล่าวว่าที่นี่เป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดในจังหวัด เพราะสายน้ำที่ไหลลงมานั้นเป็นสายบาง ๆ ตกลงมาตรง ๆ คล้ายสายฝน โดยผ่านหน้าผาหินที่มีมอส สีเขียวเกาะอยู่เต็มไปหมด ประกอบกับพื้นที่เป็นป่ารกครึ้ม ทำให้คนที่ได้ยืนชมมีความรู้สึกชุ่มฉ่ำเย็นตามไปด้วย ทางเดินเข้าสู่ น้ำตกผาร่มเย็นใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที

น้ำพุร้อนบ้านสมอทอง ตั้งอยู่ที่บ้านสมอทอง ตำบลคอกควายอยู่ในโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยขุนแก้ว เดิมเป็นน้ำพุร้อนธรรมชาติขนาดเล็กที่ผุดขึ้นมาผิวดิน เป็นน้ำใสและมีกลิ่นกำมะถันอุณหภูมิความร้อนขนาดต้มไข่สุกภายใน ๕ นาที ไหลผ่านช่องเขาไปรวมกับน้ำในลำห้วยคอกควาย ปัจจุบันได้รับการปรับปรุงให้เป็นบ่อน้ำพุร้อน และเป็นจุดชมทิวทัศน์ และเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม จึงได้สร้างบริเวณน้ำร้อนให้เป็นสวนหย่อมขึ้นมากลางอ่างเก็บน้ำ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเคยเสด็จ ณ แหล่งท่องเที่ยวบ้านสมอทอง จังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

หุบป่าตาด เข้าทางเดียวกับกับเขาปลาร้า อยู่ก่อนถึงเขาปลาร้าประมาณ ๑ กิโลเมตร ถ้านี้ถูกค้นพบโดยพระครูสันติธรรมโกศล (หลวงพ่อดองหยด) เจ้าอาวาสวัดถ้ำทอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พระครูได้ปีนลงไปหุบเขานี้จึงพบว่ามียานต์ตาดเต็มไปหมด (ต้นตาดเป็นไม้ดึกดำบรรพ์ตระกูลเดียวกับปาล์ม) จึงเจาะถ้ำเพื่อเป็นทางเข้าในพ.ศ. ๒๕๒๗ ต่อมากรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์เพราะมีสภาพทางภูมิศาสตร์แปลกและมีพันธุ์ไม้หายากเช่น เต่าร้าง เปล้า คัดคั่วเล็ก ขนุนดิน เป็นต้น หุบป่าตาดอยู่ในความดูแลของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำประทุน ทางเดินเข้าหุบเขาป่าตาดมีตสนธิ แต่เดินไม่นานจะถึงปล่องขนาดใหญ่ที่แสงส่องลงมาและจะพบป่าตาด ให้ความรู้สึกเหมือนว่าได้มาอยู่ในโลกยุคดึกดำบรรพ์ลักษณะคล้ายป่าดงดิบ ความชุ่มชื้นสูง แสงส่องถึงพื้นได้เฉพาะตอนเที่ยงวันเพราะมีเขาหินปูน สูงชันล้อมรอบมีความร่มรื่นเหมาะแก่การเดินชมธรรมชาติ ระยะทางเดินไป - กลับ ๗๐๐ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

แก่งมะกรูด แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแก่งมะกรูด จังหวัดอุทัยธานี ณ ศูนย์พัฒนาสังคมหน่วยที่ ๗๓ ต.แก่งมะกรูด อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี ตามนโยบายของท่าน นพดล พลเสน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดอุทัยธานี ในการประสานกับจังหวัดอุทัยธานี ให้มีการส่งเสริมการปลูก ไม้ดอกเมืองหนาว เช่น ดอกลิลลี่ ซึ่งเริ่มบานตั้งแต่ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงเดือนธันวาคม และดอกทิวลิปจะเริ่มบานประมาณปลายเดือนธันวาคมไปจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๕ พร้อมกันนี้ยังมีพืชผักเมืองหนาว เช่น สตรอเบอร์รี่ กะหล่ำปลีหัวใจ กะหล่ำปลีม่วง ซาโยเต้ ผักสลัดสีม่วง ฯลฯ ไว้จำหน่ายให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมพร้อมบรรยากาศความหนาวเย็นไม่ไกลกรุงเทพฯ

วัดจันทาราม (วัดท่าซุง) เป็นวัดที่มีชื่อเสียงและงดงามของเมืองอุทัยธานี วัดท่าซุง จริงแล้วเป็นวัดเก่าแก่ที่สร้างตั้งแต่สมัยโดย หลวงพ่อใหญ่องค์แรก เป็นผู้สร้างวัด แต่วัดเริ่มพัฒนาและเป็นที่รู้จักเมื่อพระราชมหาวิระถาวโร (หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ) พระเถระที่มีชื่อเสียง ได้สร้างอาคารต่าง ๆ มากมาย เช่น พระอุโบสถใหม่ ภายในประดับและตกแต่งอย่างวิจิตร บานหน้าต่างและประตูด้านในเขียนภาพเทวดาโดยจิตรกรฝีมือดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินมาตัดลูกนิมิตพระอุโบสถแห่งนี้ บริเวณโดยรอบสร้างกำแพงแก้ว และมีรูปหล่อหลวงพ่อบาน และหลวงพ่อใหญ่ขนาด ๓ เท่า อยู่มุมกำแพงด้านหน้ามณฑปและพระวิหารแก้วที่ประดิษฐาน พระพุทธรชินราชจำลอง และศพของหลวงพ่อฤๅษีลิงดำที่ไม่เน่าเปื่อย

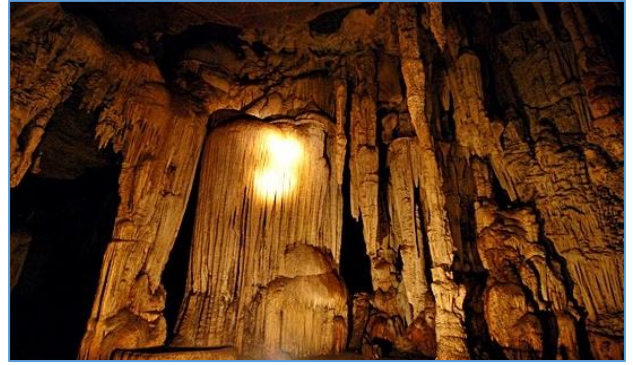

วัดสังกัสรัตนคีรี ชาวอุทัยธานีถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มีศาสนสถานสำคัญอยู่หลายอย่าง เมื่อมาถึงบныอดเขาแล้วเราก็ต้องไปสักการะรอยพระพุทธรบาทจำลองซึ่งประดิษฐานอยู่ใน “สิริมหายากุฎาคาร” มณฑปทรงไทยสวยงามที่ตั้งอยู่ตรงสุดปลายบันไดบนยอดเขารอบรอยพระพุทธรบาทจำลองมีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ทั้งสี่ทิศ โดยรอยพระพุทธรบาทจำลองนี้ได้ถูกย้ายมาจากวัดจันทาราม เมื่อเยี่ยมชมภายในมณฑปแล้ว อย่าลืมไปตี “ระฆัง ๑๐๐ ปี” ซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ ๕ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ที่บริเวณ ด้านหน้ามณฑปด้วยอุตุส่าห้ได้ขึ้นมาถึงยอดเขาสะแกกรังแล้วทั้งที ถ้าใครพลาดโอกาสตีระฆังไปก็คงเหมือนกับมาไม่ถึงเมืองอุทัยธานีอย่างไรร้อยอย่างนั้นเลย

ถ้ำพุนหาย (วนอุทยานแห่งชาติถ้ำเขาวง)

พุนหาย หนึ่งในสถานที่ถ่ายทำละครเรื่องนาคี ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย สภาพโดยทั่วไปเป็นภูเขาหินปูนสูงชันสลับซับซ้อน เป็นถ้ำขนาดใหญ่ ภายในถ้ำกว้างขวาง มีหินงอกหินย้อย เสาหินอายุนับล้านปีมีจุดชมหินงอกหินย้อยแยกออกไป รวมทั้งหมด ๒๑ จุด ได้แก่ หินดอกเห็ด, หินย้อย, เสาโรมัน, ดอกไม้หิน, หินหัวปลาโลมา, หินรูปนกกระจอกเทศ, หินปะการัง, เสาหินเล็ก, เสาหินปูน, หินรูปม่าน, หินรูปฐานประทับเทพ, หินรูปกลด, หินกลด, หินรูปบ่อน้ำ, ถ้ำพุนหาย, เสาหินล้านปี, อ่างทิพย์, ฟองหิน, น้ำตกหินปูน, หินเกร็ดเพชร และหินงอกดอกกุหลาบ นอกจากนี้ยังเป็นที่อยู่ของค้างคาวกว่า ๙ ชนิด ได้แก่ ค้างคาว ชนิดใช้ฟันหน้ากินผลไม้, ค้างคาวมงกุฎยอดสั้นเล็ก, ค้างคาวหน้ายักษ์เล็ก, ค้างคาวปีกถุงเคราดำ, ค้างคาวหน้ายักษ์ทศกรณ, ค้างคาวปีกพับดำใหญ่, ค้างคาวมงกุฎจุกใหญ่, ค้างคาวยักษ์สามหลืบ, ค้างคาวยอกปีกกล้วยไม้ ซึ่งบางชนิดหายากและใกล้สูญพันธุ์

เขาปลาร้า เป็นเขาที่แบ่งเขตหมู่บ้านห้วยโศก

อำเภอลานสัก กับ ตำบลเขาบางแกรก อำเภอหนองฉาง เขาปลาร้ามีขนาดใหญ่ สูงชันมากประมาณ ๕๙๘ เมตร สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ต้องเดินเท้าและปีนเขา ระยะทาง ๙๐๐ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง จึงจะถึงยอดเขาและแลเห็นภูมิประเทศที่สวยงาม ข้างบนเป็นที่ราบขนาดใหญ่และมีป่าไม้มะค่า

ห้วยขาแข้ง ห้วยขาแข้งครอบคลุมพื้นที่ ๖

อำเภอ ๓ จังหวัดคืออำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี อำเภอสังขละบุรี อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรีและอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีพื้นที่ ๓,๖๐๙,๓๗๕ ไร่ หรือ ๕,๗๗๕ ตร.กม. โดยมีการรวมพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้งเข้ามามีทำให้เป็นผืนป่าอนุรักษ์ต่อเนื่องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สภาพป่าของที่นี่มีความหลากหลายทางธรรมชาติ ประกอบด้วยป่าดงดิบป่าดิบเขา ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าผลัดใบสลับกับทุ่งหญ้าต่างๆ ก่อให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ต่างๆบางชนิดเป็นสัตว์ที่หายากใกล้จะสูญพันธุ์เช่นควายป่า เลียงผา เสือดาว หมาใน ไก่ป่า และยังมีแมลงป่าพันธุ์ต่าง ๆ อีกมากมาย

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- (๑) ต้องการขยายช่องทางการจราจร ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งที่ชำรุด
- (๒) ต้องการน้ำอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอต่อความต้องการ
- (๓) ต้องการไฟฟ้าแสงสว่างถนน และพื้นที่สาธารณประโยชน์
- (๔) ต้องการให้มีจุดบริการอินเทอร์เน็ตฟรีในชุมชน/หมู่บ้าน
- (๕) ต้องการหอกระจายข่าว/แหล่งกระจายข่าว และการเตือนภัยพิบัติสาธารณะในท้องถิ่น

๒. ด้านการเกษตร

- (๑) ต้องการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร
- (๒) ต้องการพัฒนาศักยภาพด้านการแปรรูปผลผลิตสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๓) ต้องการพัฒนาศักยภาพด้านการสร้างมูลค่าจากวัสดุชีวมวล/วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตพลังงานทดแทน
- (๔) ต้องการให้มีการบริหารจัดการน้ำแบบครบวงจร เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม และภัยแล้ง
- (๕) ต้องการให้สนับสนุนอาชีพเสริมในช่วงว่างจากการทำเกษตรกรรม
- (๖) ต้องการจัดตั้งกลุ่มทางการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง
- (๗) ต้องการให้มีการส่งเสริมสินค้าทางการเกษตรที่ได้รับมาตรฐาน
- (๘) ต้องการเข้าถึงช่องทางการจำหน่ายสินค้าทั้งแบบ Online และแหล่งรับซื้อผลผลิตโดยตรง
- (๙) ต้องการเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งผลิต-แปรรูป-ตลาดสินค้า

๓. ด้านการท่องเที่ยว

- (๑) ต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบขนส่งมวลชน เพื่อเพิ่มความปลอดภัยและความสะดวกสบาย และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย
- (๒) ต้องการพัฒนานองค์ความรู้ ทักษะในการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ที่เหมาะสมแก่สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว
- (๓) ต้องการให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด
- (๔) ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านท่องเที่ยวที่ทั่วถึงและแพร่หลาย
- (๕) ต้องการให้มีการจัดกลุ่ม (โซนนิ่ง) เทรนการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดให้เน้นไปที่รูปแบบการท่องเที่ยวแบบใดแบบหนึ่ง เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สุขภาพ เกษตร และธรรมชาติ เป็นต้น
- (๖) ต้องการเส้นทางคมนาคมที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก และปลอดภัย

๔. ด้านการค้าการลงทุน

- (๑) ต้องการขยายช่องทางการค้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- (๒) ต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- (๓) ต้องการพัฒนาศักยภาพแรงงาน ให้เป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่
- (๔) ต้องการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อย (SME) ให้มีความรู้ในการพัฒนาต่อยอดธุรกิจ
- (๕) ต้องการพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางโครงข่ายโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย และสะดวก รวดเร็วลดต้นทุนการขนส่ง และลดระยะเวลาการขนส่ง รวมถึงจุดพักสินค้าระหว่าง

๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) ต้องการให้แก้ไขปัญหาด้านภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย หมอกควัน
- (๒) ต้องการให้แก้ไขปัญหาน้ำกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ
- (๓) ต้องการให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังแก่ผู้ที่ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า บุกรุกพื้นที่ป่าไม้
- (๔) ต้องการให้มีการกำจัดขยะที่ถูกสุขอนามัยและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะอย่างเป็นระบบ
- (๕) ต้องการให้ส่งเสริมพลังงานทดแทน ราคาประหยัด
- (๖) ต้องการให้จัดกิจกรรมรณรงค์การปลูกป่าทดแทน
- (๗) ต้องการให้ส่งเสริมหมู่บ้านคาร์บอนต่ำ และให้ผลตอบแทนจากคาร์บอนเครดิต

๖. ด้านการสาธารณสุข

- (๑) ต้องการให้มีการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ การส่งเสริมและป้องกันสุขภาพ สถานที่ออกกำลังกาย การส่งเสริมสุขภาพในเด็กก่อน คลินิกอดบุหรี่ การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การป้องกันโรคและวิธีการกำจัดแหล่งแพร่เชื้อ
- (๒) ต้องการให้มีการสนับสนุนการแพทย์ทางเลือก (แพทย์แผนไทย/สมุนไพร)
- (๓) ต้องการให้มีการให้ความรู้แก่ผู้ดูแลผู้ป่วยเรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายผู้ป่วย และจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุ
- (๔) ต้องการให้ชุมชนจัดตั้งชมรมรักษาสุขภาพ เพื่อดูแลและเยี่ยมผู้ป่วย สำรวจค้นหาผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวเพื่อการดูแลที่ต่อเนื่อง
- (๕) ต้องการให้มีการจัดสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาส
- (๖) ต้องการให้มีทีมงานหน่วยสาธารณสุขเคลื่อนที่ออกเยี่ยมบ้านติดตามดูแลสุขภาพให้กับประชาชน

๗. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

- (๑) ต้องการให้มีการแก้ไขปัญหายาเสพติด และบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
- (๒) ต้องการให้มีการสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- (๓) ต้องการให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดสำคัญ เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- (๔) ต้องการให้มีการแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น เช่น ให้มีการจัดตั้งศูนย์ชุมชนเพื่อรับดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่ กรณีที่ไม่มีญาติดูแล
- (๕) ต้องการเทคโนโลยีสื่อสารที่เข้าถึงได้สะดวก และปลอดภัย

★ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ ๔ มิติ โดยใช้ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด และ กลุ่มจังหวัด

ในปี ๒๕๖๖ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัด ในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่า ๓๓๓,๗๕๐ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๓๓,๗๗๑ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒,๐๒๑ ล้านบาท หรือ ลดลงร้อยละ ๐.๖๑ เมื่อพิจารณาแยกตามรายภาค/สาขาเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ในภาคการเกษตรมีมูลค่า ๙๔,๙๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓ และนอกภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๓๖,๗๗๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๗ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาคของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (ณ ราคาประจำปี)

จำแนกรายสาขา	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตร	๙๕,๙๙๕	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๐๖๐	๘๖,๙๕๗	๙๔,๙๗๘
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๙๕,๙๙๕	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๐๖๐	๘๖,๙๕๗	๙๔,๙๗๘
ภาคนอกเกษตร	๒๒๐,๑๗๒	๒๒๔,๕๖๐	๒๑๒,๔๐๗	๒๒๑,๑๐๕	๒๔๒,๐๘๖	๒๓๖,๗๗๒
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๔,๑๘๐	๒๔,๐๒๔	๑๖,๙๗๐	๒๓,๑๐๖	๓๑,๙๒๔	๒๖,๘๙๐
๓. สาขาการผลิต	๕๙,๙๑๖	๖๒,๐๗๘	๕๗,๒๒๒	๖๐,๑๘๐	๖๕,๓๘๐	๕๙,๑๕๐
๔. สาขาไฟฟ้าแก๊สไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๔,๖๐๙	๕,๒๓๙	๕,๑๘๘	๕,๔๙๑	๕,๗๑๙	๗,๖๗๔
๕. สาขาอุปทานน้ำ; การจัดการขยะมูลฝอยและการพนูป	๑,๕๕๕	๑,๓๕๐	๑,๔๓๗	๑,๗๗๘	๒,๐๓๐	๑,๗๘๗
๖. สาขาการก่อสร้าง	๗,๗๔๑	๘,๔๒๙	๑๐,๑๓๐	๑๐,๑๗๒	๑๐,๙๙๒	๘,๗๒๐
๗. สาขาการค้าส่งและค้าปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๔๓,๖๔๗	๔๓,๒๒๔	๔๐,๓๔๔	๓๘,๓๔๔	๔๐,๖๒๙	๔๓,๕๕๖
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๔,๓๐๖	๕,๐๕๑	๕,๐๔๕	๕,๖๑๓	๕,๙๕๙	๕,๙๑๓
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๑,๖๒๖	๑,๗๘๑	๑,๕๕๖	๑,๖๖๐	๑,๘๖๙	๒,๑๐๗
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๒,๐๒๐	๒,๓๕๖	๒,๓๑๙	๒,๓๒๓	๒,๐๑๗	๑,๙๑๐
๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๖,๗๘๑	๑๖,๖๕๖	๑๗,๑๓๓	๑๕,๙๒๖	๑๗,๗๓๐	๒๐,๔๘๒
๑๒. สาขากิจกรรมดานอสังหาริมทรัพย์	๙,๙๔๐	๙,๖๒๐	๑๐,๐๙๙	๑๐,๒๔๖	๑๐,๐๖๑	๑๐,๒๘๐
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิค	๒๒๙	๒๕๖	๒๑๖	๒๙๒	๓๑๙	๓๑๖
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๗๖๓	๗๓๙	๖๗๙	๖๗๕	๗๐๘	๗๖๔
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการ ประกันสังคม ภาคบังคับ	๑๑,๐๖๖	๑๑,๔๗๙	๑๑,๗๕๐	๑๑,๗๗๕	๑๑,๖๔๕	๑๑,๑๕๗
๑๖. สาขาการศึกษา	๒๐,๓๑๒	๒๐,๑๙๐	๒๐,๔๔๒	๒๐,๙๘๐	๒๑,๕๙๒	๒๒,๐๑๓
๑๗. สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๘,๖๓๕	๘,๘๒๗	๘,๖๑๔	๙,๒๘๗	๙,๙๓๔	๑๐,๕๕๕
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๗๙๑	๙๔๐	๑,๐๔๙	๑,๒๓๓	๑,๓๔๑	๑,๔๓๖
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๒,๐๑๔	๒,๓๒๐	๒,๑๘๗	๒,๐๒๕	๒,๒๔๐	๑,๙๙๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๓๑๖,๑๖๗	๓๑๔,๓๓๗	๒๙๐,๔๘๑	๒๙๘,๑๖๕	๓๒๙,๐๔๓	๓๓๑,๗๕๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๒๕,๕๘๓	๑๒๕,๕๘๐	๑๑๖,๗๒๘	๑๒๐,๕๒๗	๑๓๓,๘๑๐	๑๓๕,๖๙๓
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒,๕๑๘	๒,๕๐๓	๒,๔๘๙	๒,๔๗๔	๒,๔๕๙	๒,๔๔๕

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้างเศรษฐกิจสาขาหลัก

พิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จัด ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีมูลค่า ๙๔,๙๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓
๒. สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๕๙,๑๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘๓
๓. สาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ มีมูลค่า ๔๓,๕๙๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๔
๔. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า ๒๖,๘๙๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๑
๕. สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๒๒,๐๑๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๔

จังหวัดนครสวรรค์

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดนครสวรรค์เป็นพื้นที่เหมาะกับการปลูกข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง กระจ่าง อยู่ทั่ว จังหวัด ผลผลิตหลักสร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรในจังหวัด ด้วยการขายผลผลิตหลักและ แปรรูป โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ข้าว ในพื้นที่มีธุรกิจ โรงสีข้าวจำนวนมาก รวมทั้งเป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าวแหล่งใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือส่งผลให้ราคากำหนดราคาข้าว ในอดีต (ก่อนโครงการประกันราคาข้าวของรัฐบาลในอดีต) ราคาข้าวที่ทำข้าวก๋วยเตี๋ยว จังหวัดนครสวรรค์ เป็น ราคากลางให้กับทั้งประเทศ และอ้อย โรงงานน้ำตาลแห่งเดียวในจังหวัดที่เป็นแหล่งรับ ซื้อผลผลิตของเกษตรกร จังหวัด ได้ขยายกิจการจากการระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ของเหลือ (ของเสียในระบบ) นับตั้งแต่กากน้ำตาล และชานอ้อย ด้วยการสร้างโรงงานผลิตเอทานอล และโรงงานเยื่อกระดาษจากชานอ้อย

(๒) เป้าหมายการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ฐานการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ต่อยอดอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน ระบบโลจิสติกส์และบริการทางสุขภาพ บนฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทดแทนอย่างยั่งยืน
- ๒) ยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ (BCG Economy)
- ๓) เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว และพัฒนาขีดความสามารถเชื่อมโยงประตูการค้าการลงทุนภายใต้ เศรษฐกิจยุคใหม่
- ๔) ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(๓) ข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
๑	ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ต้องการก่อสร้าง และปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในบางพื้นที่ ซึ่งขาดเสียหายจากการสัญจรของรถบรรทุกหนัก ในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม	อำเภอตากลี อำเภอนครสวรรค์ อำเภอบรรพตพิสัย อำเภอโกรกพระ
		๒. ต้องการถนนเข้าหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	อำเภอบรรพตพิสัย

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๓. ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ระบบประปาหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน ระบบประปาส่วนภูมิภาคเข้าไม่ถึงในบางพื้นที่ ๔. ความต้องการทางลอด ทางข้าม บริเวณถนนหมายเลข ๑๑๗ นครสวรรค์-พิษณุโลก	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๕. ถนนในหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน มีความเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้ไม่สะดวกในการสัญจรไฟส่องสว่าง ไม่เพียงพอ	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอบางบาล
		๖. ก่อสร้างรางระบายน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมโดยการรวบรวมน้ำฝนด้วยระบบท่อระบายน้ำและคลองระบายน้ำ เพื่อสูบน้ำออกนอกพื้นที่ ๗. ลานรวมพืชผลทางการเกษตรพร้อมหลังคาประชาชนไม่มี ลานตากพืชผลทางการเกษตร ๘. ขยายเขตไฟฟ้าทางสาธารณะ ทางสาธารณะมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ๙. ปรับปรุงระบบประปา น้ำประปาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๑๐. ปรับปรุงและซ่อมแซมถนน คสล. การคมนาคมในการเดินทางและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเดือดร้อน	อำเภอโกรกพระ อำเภอไพศาลี
		๑๑. เส้นทางคมนาคมพื้นที่ยังเป็นลูกรัง เป็นหลุมบ่อ ทำให้การสัญจรไปมาลำบากช่วงฤดูฝน และเกิดฝุ่นละออง ในช่วงฤดูแล้ง ด้วยการก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ให้สะดวกทั่วถึงครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	อำเภอยะหริ่ง อำเภอแม่เป็น อำเภอบางบาล อำเภอโกรกพระ
		๑๒. ถนนบางเส้นสภาพไม่ได้รับการบำรุงรักษา อำเภอไพศาลี	อำเภอไพศาลี
		๑๓. ถนนสายหลักไม่มีไฟฟ้าส่องสว่างทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง	อำเภอแม่เป็น อำเภอนองบัว
		๑๔. การสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม	อำเภอโกรกพระ
๒	ด้านเกษตร	๑. การแก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำเนื่องจากปัจจุบันในการทำเกษตร มีการลงทุนสูง และราคาผลผลิตที่ได้มีราคาต่ำ จึงทำให้ประชาชนเดือดร้อน	อำเภอตาคลี
		๒. แหล่งน้ำกักเก็บน้ำที่ใช้สำหรับทำการเกษตรไม่เพียงพอ ๓. ผลผลิตตกต่ำ ต้นทุนในการผลิตสูง	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๔. ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ๕. จัดซื้อเครื่องคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวของชุมชน	อำเภอโกรกพระ
		๖. ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และราคาต้นทุนการผลิตสูง ๗. ขาดแคลนแหล่งน้ำในการกักเก็บน้ำ สำหรับทำการเกษตร ๘. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนจะประสบปัญหาภัยแล้ง และในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม จะประสบปัญหาน้ำท่วมทุกปีทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหายเป็นประจำทุกปี	อำเภอลาดยาว
		๙. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ - ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้มีสภาพกักเก็บน้ำไว้เพียงพอต่อการทำการเกษตรในฤดูแล้ง	อำเภอนองบัว อำเภอยะหริ่ง อำเภอไพศาลี

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		- ก่อสร้างฝายน้ำล้น ขุดลอกคลอง สระเก็บกักน้ำ	อำเภอท่าตะโก
		๑๐. ทำฝายชะลอน้ำ / คลองส่งน้ำ และสร้างที่กักเก็บน้ำ ๑๑. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาให้ได้มาตรฐาน ๑๒. จัดตั้งกลุ่มทางการเกษตรและสหกรณ์สร้างอำนาจการต่อรอง ๑๓. ให้ความรู้เกษตรกรในการบริหารจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ	อำเภอไพศาลี
		๑๔. ขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำในการทำการเกษตร ๑๕. ความต้องการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เช่น โค กระบือ แพะ หมูไก่ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน ๑๖. ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำราคาต้นทุนการผลิตสูง	อำเภอแม่เปิน
๓	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๑. แหล่งน้ำในบางพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการทำ เกษตรกรรม และการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะฤดูแล้ง เนื่องจากบางพื้นที่อยู่ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ เช่น ปริมาณน้ำใต้ดินมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอสำหรับการจัดทำระบบน้ำบาดาล ๒. แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอทั้งผิวดินและใต้ดิน	อำเภอตาคลี อำเภอท่าตะโก
		๓. มีการบริหารจัดการขยะอย่างไม่ถูกต้อง	อำเภอตาคลี อำเภอท่าตะโก อำเภอโกรกพระ
		๔. ช่วงฤดูฝนมีน้ำท่วม ฤดูแล้งน้ำขาดแคลน ขอบรับการสนับสนุนเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์, การบริหารจัดการน้ำรอบบึงบอระเพ็ด และการส่งเสริมอาชีพรอบบึงบอระเพ็ด	อำเภอชุมแสง
		๕. ต้องการขุดลอกคูคลองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และน้ำเพื่อการเกษตร ๖. ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้มีสภาพกักเก็บน้ำไว้ให้เพียงพอต่อการทำการเกษตรในฤดูแล้ง ๗. ก่อสร้างฝายน้ำล้น ขุดลอกคลองเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง	อำเภอบรรพตพิสัย
		๘. ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง ๙. เพิ่มแหล่งเก็บน้ำเพิ่มขุดลอกคลองที่มีสภาพตื้นเขิน ๑๐. ขุดลอก ทำความสะอาดท่อระบายน้ำ ๑๑. กำจัดวัชพืชที่กีดขวางเส้นทางน้ำ	อำเภอท่าตะโก
		๑๒. มลพิษจากการเผาตอซังข้าว และใบอ้อยก่อนการเก็บผลผลิต เพื่อให้ สะดวกในการเก็บเกี่ยว ๑๓. ปัญหาจากการทิ้งขยะมูลฝอย ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ไม่มีการจัดการขยะในครัวเรือน	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๑๔. ขยะมูลฝอยในชุมชน ปรับภูมิทัศน์ลดปัญหาขยะชุมชน	อำเภอโกรกพระ
		๑๕. ไม่มีแหล่งทิ้งขยะมูลฝอย เนื่องจากมีแหล่งทิ้งขยะเพียงแห่งเดียว และบางส่วนเลือกใช้วิธีเทกองและเผาทำลายแทน	อำเภอหนองบัว อำเภอยะหริ่ง

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๑๗. ให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ ๑๘. รณรงค์การคัดแยกขยะและการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี ๑๙. รณรงค์ให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ๒๐. จัดกิจกรรมปลูกป่าทดแทน	อำเภอไพศาลี
		๒๑. พื้นที่ที่อำเภอแม่เปินเป็นพื้นที่ลาด และเป็นแหล่งต้นน้ำของจังหวัดนครสวรรค์สภาพคลองในพื้นที่ ไม่มีการขุดลอกเป็นระยะเวลาสิบกว่าปีทำให้ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน บางจุดไม่มีสภาพคลอง ทางน้ำเปลี่ยนทิศทาง ช่วงฤดูฝน จะเกิดน้ำหลากท่วมพื้นที่ทางการเกษตร และคลอง ไม่สามารถเก็บกักน้ำฝนได้เพราะไม่มีฝายชะลอน้ำทำให้ประสบปัญหากล้นแ่งแต่การขุดลอก ขุดสระในพื้นที่อำเภอแม่เปินเป็นไปได้ยาก เพราะเป็นพื้นที่ในเขตอุทยาน เขตป่าสงวน เขตชลประทาน และ เขต สปก. ทั้งหมด	อำเภอแม่เปิน
๔	ด้านความมั่นคง	๑. การแก้ไขปัญหายาเสพติด เนื่องจากในพื้นที่อำเภอตาคลีมีจำนวนเยาวชนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวนมาก ๒. การให้ความรู้เรื่องความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น วาตภัย อุทกภัย และอัคคีภัย เป็นต้น ๓. การจัดตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาลสำคัญ เพื่อลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน ๔. ไฟฟ้าสาธารณะที่ติดตั้งมีจำนวนจำกัด ต้องการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะในจุดที่เสี่ยงอันตราย	อำเภอตาคลี
		๕. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - จัดให้มีการอบรมผู้นำ และเยาวชน ในเรื่องโทษ ของยาเสพติด - จัดให้มีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดของเยาวชนในพื้นที่	อำเภอท่าตะโก อำเภอเก้าเลี้ยว
		๖. การติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	อำเภอโกรกพระ
		๗. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในพื้นที่	อำเภอลาดยาว
		๘. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน - จัดให้มีการอบรมผู้นำเยาวชน ในเรื่องโทษของยาเสพติด - จัดให้มีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดกลุ่มเสี่ยง - ติดตั้งกล้อง CCTV	อำเภอหนองบัว
		๙. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน - รณรงค์สร้างความปรองดองของคนในพื้นที่ - กวดขันและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - สร้างเครือข่ายป้องกันยาเสพติดในทุกหมู่บ้าน	อำเภอไพศาลี

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๑๐. ปัญหายาเสพติด ยังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง	อำเภอแม่เป็น
๕	ด้านสาธารณสุข	๑. การแก้ไขปัญหาโรคติดต่อในพื้นที่เนื่องจากสถานการณ์ อำเภอเก้าเลี้ยวการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ๒. การควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกพิษสุนัขบ้า และ โรคติดต่ออื่นๆ ที่เกิดขึ้นในคนและสัตว์ในพื้นที่ ๓. ปัญหาผู้ป่วยจิตเวช ที่มีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ของผู้ป่วย และเป็นปัญหาต่อสังคม ๔. สภาวะทางเศรษฐกิจและปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ทำให้ เกิด อำเภอแม่เป็นปัญหาสุขภาพจิตของประชาชนในพื้นที่	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอแม่เป็น
๖	ด้านส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้าน เศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง และขาดแหล่งเงินทุน เครื่องมือในการทำกิจการ และ ประกอบอาชีพ ๒. เกษตรกรที่เช่าที่ดินจากผู้อื่น พืชผลราคาตกต่ำ และยังมี ภาระหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบจากการกู้ยืมเงินมา ลงทุนในการผลิต ๓. ต้องการให้มีการปลูกฝังประชาชนให้รู้จักการออมการ จัดทำบัญชีรายรับ-จ่าย ในครัวเรือน ๔. ต้องการให้มีการอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายพื้นฐาน แก่ ผู้นำชุมชน/คณะกรรมการหมู่บ้าน	อำเภอตาคลี
		๕. ปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ทำให้ต้องมีการกู้ยืม เงินทั้งในระบบและนอกระบบ ๖. การส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ๗. พบประชาชนในพื้นที่มีปัญหาหนี้สินนอกระบบ และไม่สามารถชำระได้ไหว ๘. จัดตั้งชมรม หรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้คนหันมาทำ กิจกรรมร่วมกันและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ๙. บูรณาการสถานศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ อำเภอให้ทัดเทียมกับภายนอก ๑๐. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ๑๑. จัดตั้งกลุ่มอาชีพเสริม ๑๒. เสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่ผู้พิการหรือทุพพล ภาพ	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอโกรกพระ อำเภอลาดยาว อำเภอไพศาลี
๗	ด้านการท่องเที่ยว	๑. อำเภอชุมแสงมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว มีความ ประสงค์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการด้าน การท่องเที่ยว ขอรับการสนับสนุนงบประมาณด้านการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ตลาดโบราณ บ้านไม้โบราณ งานประเพณี๔ เชื้อชาติ(ไทย , จีน , ลาวโซ่ง ,ญวน) และ งานกีฬาต่างๆ	อำเภอชุมแสง อำเภอพยุหะคีรี อำเภอไพศาลี อำเภอแม่เป็น

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๒. ขอรับสนับสนุนงบประมาณการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอพยุหะคีรี ๓. บูรณาหน่วยงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบการส่งเสริมท่องเที่ยว ๔. ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริม เรื่องการท่องเที่ยว ไม่มีตลาดจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ใน ชุมชน	
๘	ด้านน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ	๑. ก่อสร้างระบบประปาให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ๒. จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดหาเครื่องกรองน้ำสะอาด สำหรับประชาชนใช้ในการอุปโภค บริโภค ๓. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาให้ได้มาตรฐาน	อำเภอท่าตะโก อำเภอหนองบัว อำเภอพยุหะคีรี อำเภอไพศาลี

จังหวัดกำแพงเพชร

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดกำแพงเพชรมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเกษตร โดยมีแม่น้ำต้นทุนสายหลักคือ แม่น้ำปิงไหลผ่านเป็นระยะทางยาวประมาณ ๑๐๔ กิโลเมตร และมีพื้นที่ชลประทานเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม รวมทั้งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน โดยมันสำปะหลังสามารถผลิตได้ถึง ๒.๕ ล้านตันต่อปี มากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ และการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จากศักยภาพดังกล่าวผนวกกับโอกาสและทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาภาคเหนือ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจรตลอดโซ่อุปทาน โดยพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐาน ยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาการตลาดโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ช่วยลดต้นทุนและสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ในจำนวนมากทั้งภายใน และนอกจังหวัด

นอกจากนี้ จังหวัดยังมีศักยภาพจากการเป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญในการผลิตพลังงานทดแทน ได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรและเศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร อาทิ ใบอ้อย ชานอ้อย แกลบ ชังข้าวโพด เหม้ามันสำปะหลัง ที่สามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล ประกอบกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาภาคเหนือ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมชีวภาพและพลังงานทดแทน จังหวัดจึงควรพัฒนาการผลิตพลังงานทดแทนในรูปของชีวมวลเพื่อนำไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งปัจจุบัน จังหวัดมีโรงไฟฟ้าชีวมวล ๑๓ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๑๘๓.๖๙ MW มี โรงไฟฟ้าที่ผลิตจากก๊าซชีวภาพ ๑๐ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๒๑.๔๗๗ MW นอกจากนี้ยังมีโรงไฟฟ้าพลังงาน แสงอาทิตย์ ๗ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๔๔.๕๗๑ MW และ ส่งผลให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง ของจังหวัดต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ

ศักยภาพอีกประการหนึ่งของจังหวัดคือมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติที่สำคัญ โดยมีโบราณสถานเก่าแก่ที่ก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับ การพิจารณาคัดเลือกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้น ทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม รวมทั้งอุทยานแห่งชาติทั้ง ๓ แห่งและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

อุทยานแห่งชาติคลองลาน อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) เป็นส่วนหนึ่งของผืนป่า ตะวันตก (Western Forest Complex) ที่เป็นพื้นที่คุ้มครองที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอยู่ ระหว่างการผนวกเป็นพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติร่วมกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง แหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติดังกล่าวสามารถพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Niche Tourism) เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนอย่างยั่งยืน

(๒) เป้าหมายการพัฒนา “แหล่งเกษตรปลอดภัย พลังงานทดแทน และท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ”

ประเด็นการพัฒนา

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และพลังงานทดแทน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
๒. พัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและวิถีชุมชนเพื่อยกระดับมาตรฐานสู่สากล
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๓) ข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในจังหวัดกำแพงเพชร

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
ประเด็นที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ			
๑.๑ โครงสร้างพื้นฐาน			
ถนนและการจราจร			
ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ	พื้นที่ อ.เมืองฯ ทุกตำบลพื้นที่ อ.ชาณุวรลักษบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	เนื่องจากอายุการใช้งานที่นานและการบรรทุกน้ำหนักเกิน ทำให้ไม่สะดวกต่อการสัญจรไปมา และเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนให้ได้มาตรฐาน ก่อสร้างถนนคอนกรีต และจัดทำมาตรฐานการป้องกันอุบัติเหตุบนท้องถนนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
ถนนชำรุด	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลวังไทร/ตำบลวังแฉม/ตำบลคลองขลุง/ตำบลหัวถนน/ตำบลคลองสมบูรณ์/ตำบลแม่ลาด)	ถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านมีรถขนส่งทางการเกษตรสัญจรเป็นจำนวนมากส่งผลให้ถนนชำรุดเร็ว	ปรับปรุงซ่อมแซมและก่อสร้างถนนคอนกรีตเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน
ถนนเป็นหลุม หลุดไทร	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	ฝนตกน้ำท่วม น้ำระบายไม่ทันทำให้ถนนเป็นหลุม ประกอบกับรถบรรทุกวิ่งผ่านทำให้ถนนหลุดไทร	ขอบประมาณสร้างถนนคอนกรีตและซ่อมแซมถนน

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ทุกตำบล)	ถนนที่ใช้ในการสัญจรไปมาและ ขนส่งพืชผลทางการเกษตรชำรุด ผิวถนนขรุขระ ไม่สะดวกในการ สัญจร ประกอบกับเส้นทาง คมนาคมและถนนบางสายทาง ยังคงเป็นถนนลูกรัง ทำให้เกิดฝุ่น ละอองเวลาสัญจรไปมา	ดำเนินการซ่อมแซมถนนที่ชำรุดให้อยู่ใน สภาพที่ดีขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ใช้สัญจร เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าของ เกษตรและ การท่องเที่ยว
การคมนาคม	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ไม่สะดวก และไม่ปลอดภัย เนื่องจากยังไม่ได้ ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสม สะดวก และมีประสิทธิภาพในการ สัญจรและขนส่งผลผลิตทางการ เกษตร	ก่อสร้างถนนให้มีความสะดวก และ ปลอดภัยเพื่อลดอุบัติเหตุ และสามารถ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้อย่าง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก(คสล.) ก่อสร้างถนนลาดยาง
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลช่องลม ตำบล หนองหลวง ตำบลลาน กระบือ ตำบลจันทิมา)	ถนนชำรุดทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ง่าย และถนนในบางพื้นที่บางแห่ง เป็นถนนลูกรัง	- ปรับปรุงถนนที่ชำรุดให้ สามารถสัญจร ไปมาได้สะดวกและปลอดภัย - สร้างถนนคอนกรีต
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่ง ทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	ถนนที่ใช้ในการคมนาคมระหว่าง หมู่บ้านมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกต่อการเดินทาง (พื้นที่ ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	สนับสนุนงบประมาณในการสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม ขนส่งระหว่างหมู่บ้าน
การคมนาคม	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการ (พื้นที่ตำบล เทพนิมิตตำบลวัง ชะโอนตำบล ระหาน	เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการ เกษตรไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทาง มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การ สัญจรไป-มาค่อนข้างลำบาก	ก่อสร้างและปรับปรุงถนนที่ใช้ ในการ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตรโดยปรับปรุง ถนนลูกรัง และก่อสร้างถนนคอนกรีต
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.เมืองฯ (พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตทาง การเกษตร	สร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำ และเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ในช่วงฤดูฝนให้มีการกักเก็บน้ำให้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในฤดูแล้ง
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ชาณุวรลักษ บุรี(พื้นที่ทุกตำบล)	เกษตรกรไม่สามารถประกอบ อาชีพทางการเกษตร เนื่องจาก ประสบปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลน พื้นที่เก็บกักน้ำและระบบการ จัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ	- พัฒนาระบบการจัดการน้ำให้มี ประสิทธิภาพ - ทำแก้มลิง ขุดสระ เจาะบ่อบาดาลน้ำลึก เพื่อให้มีน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภค บริโภค
		ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	จัดหาอาชีพเสริมที่เหมาะสมแก่เกษตรกร

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		เกษตรกรไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	รัฐจัดสรรที่ดินทำกิน เช่น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ (สปก.) จัดที่ดินให้ สถาบันเกษตรกร โดยจัดให้เช่า ได้ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่ คณะกรรมการปฏิรูป ที่ดินเพื่อ เกษตรกร (คปก.) กำหนด
		แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตทาง การเกษตร	สร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ในช่วงฤดูฝน ให้มีการกักเก็บน้ำให้มาก ที่สุด เพื่อนำมาใช้ในฤดูแล้ง
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.พราณ กระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	การขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง แหล่งน้ำทำการเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากฝนไม่ตกตามฤดูกาล ระบบคลองส่งน้ำชลประทานไม่ ทั่วถึงพื้นที่ของการเกษตร	ขุดคลองส่งน้ำให้ทั่วถึงทุกคลองในพื้นที่ การเกษตร และหาพื้นที่แหล่งน้ำต้นทุน สำรองเพื่อการเกษตร
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองทอง /ตำบลหนองไม้กอง / ตำบลหนองแม่แตง)	ปริมาณน้ำทำการเกษตรไม่ เพียงพอ คลองสาธารณะต้นเขิน ไม่มีสถานที่กักเก็บน้ำไว้ในฤดู แล้ง ลำคลองต้นเขิน และมีวัชพืช ปกคลุมทำให้น้ำไหลผ่านไม่สะดวก	- ขุดลอกคลองส่งน้ำและวางท่อระบายน้ำ ในพื้นที่ - ก่อสร้างฝายทดน้ำ แก้มลิงอ่างเก็บน้ำ - ก่อสร้างประตูเปิด-ปิดน้ำในพื้นที่
		- ปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรมี ต้นทุนสูง แต่ราคาขายผลผลิตทาง การเกษตรตกต่ำ - เกษตรกรขาดความรู้ในการเพิ่ม มูลค่าสินค้าเกษตร - ผลผลิตทางการเกษตรไม่ได้ คุณภาพ (พื้นที่ทุกตำบล)	- ส่วนราชการ เช่น สหกรณ์การเกษตรเข้า มาส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าภาคเกษตร ในพื้นที่ และรับจำหน่ายสินค้าที่ได้รับการ พัฒนานำเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างจริงจัง - ส่งเสริมให้ผู้นำในพื้นที่ อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วน ตำบล(อบต.) กลุ่มเกษตรกร จัดตั้งกลุ่ม เพื่อการจำหน่ายสินค้าผ่านระบบโซเชียล มีเดีย - การกำหนดมาตรฐานการรับซื้อสินค้า เกษตรให้เป็นหลักเกณฑ์เดียวกัน เพื่อ กระตุ้นให้เกษตรกรผลิตสินค้าการเกษตรที่มี คุณภาพ
น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	พื้นที่ อ.คลองลาน) พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมมีไม่ เพียงพอ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่มี ลักษณะเป็นที่ลาดชันสลับภูเขา ในช่วงฤดูฝนจึงมีน้ำไหลหลาก อย่างรวดเร็ว ส่วนในช่วงฤดูแล้ง ประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรง เนื่องจากไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ	จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ให้ เพียงพอ โดยการจัดหาแหล่งกักเก็บน้ำที่มี ประสิทธิภาพ ได้แก่ การก่อสร้างฝาย ขุด แก้มลิง ขุดลอกคลอง สระ

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลประจักษ์ สันต์ ตำบลบึงทับแตรง ตำบลหนองหลวง ตำบลจันทิมา)	- ขาดแหล่งเก็บกักน้ำ และระบบ คลองส่งน้ำชลประทานไม่ทั่วถึง พื้นที่	ขุดลอกคลองและทำฝายน้ำล้น ขุดคลอง ส่งน้ำให้ทั่วถึง พื้นที่การเกษตร และจัดหา พื้นที่แหล่งน้ำต้นทุนสำรอง เพื่อการเกษตร
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ทุกตำบล)	- ปังจัยและต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำจาก การที่ไม่ได้พันธุ์ข้าวหรือพันธุ์อ้อย ไม่ดี - ขาวนาซื้อข้าวสารราคาแพง เนื่องจากขาดโรงสีข้าวในชุมชน	- ส่งเสริมการทำน้าหมักชีวภาพเพื่อผลิต ข้าวปลอดภัยปลอดสารพิษ - ส่งเสริมการปลูกข้าวหรืออ้อยพันธุ์ดี - สร้างโรงสีชุมชนในหมู่บ้านและจัดตั้งกลุ่ม จำหน่ายข้าวสารปลอดสารพิษในหมู่บ้าน
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลบึงทับแตรง ตำบลโนนพลวง ตำบล หนองหลวง ตำบล จันทิมา)	- เกษตรกรทำนาหรืออ้อยเป็น อาชีพหลักและไม่มีอาชีพเสริม อบรมและส่งเสริมให้เกษตรกร มี อาชีพเสริม	อบรมและส่งเสริมให้เกษตรกรมีอาชีพเสริม
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่ง ทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อใช้ใน การเกษตรเนื่องจากมีแหล่งน้ำไม่ เพียงพอ ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน และ ขาดแคลนอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่	สนับสนุนงบประมาณในการจัดหาแหล่ง น้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำ
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	ขาดแคลนแหล่งน้ำและขาดแคลน น้ำในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากฝนไม่ ตกตามฤดูกาลและมีแหล่งน้ำไม่ เพียงพอ รวมทั้งระบบการจัดการ น้ำไม่มีประสิทธิภาพ ช่วงฤดูแล้ง ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในการ ทำเกษตรกรรมเป็นประจำ	สร้างอ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ อาทิ สร้างแก้มลิงและขุดสระกักเก็บน้ำ รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพระบบ ชลประทาน และส่งเสริมการปลูกพืช หมุนเวียน
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ทุกตำบล)	- เกษตรกรในพื้นที่ประสบปัญหา ภัยแล้ง เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำ ธรรมชาติที่จะกักเก็บน้ำเพื่อ การเกษตรได้อย่างเพียงพอ - แหล่งน้ำเกิดการตื้นเขินไม่ สามารถกักเก็บน้ำได้เต็มที่ - วัชพืชขึ้นบริเวณลำคลองทำให้น้ำ ไหลผ่านไม่สะดวก - การขาดบูรณาการการบริหาร จัดการน้ำอย่างเป็นระบบจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ผลผลิตการเกษตรราคาตกต่ำ และคุณภาพผลผลิตต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- พัฒนาแหล่งน้ำให้มีประสิทธิภาพ โดย การขุดลอกคลองเพื่อแก้ไขปัญหาด้านภัยแล้ง - เพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำไว้ในช่วงฤดูแล้ง - ประชุมวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่ตื้นเขิน และปรับปรุงประสิทธิภาพระบบชลประ ทำน - จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี ทางการเกษตรปรับปรุงพันธุ์พืช ใช้ สารชีวภาพแทนสารเคมี และลดต้นทุน การผลิต

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		- เกษตรกรขาดความรู้ เงินทุนและ ทางเลือกในการประกอบอาชีพมี น้อย รวมทั้งการประกอบอาชีพ ด้านการเกษตรไม่ต่อเนื่องทั้งปี	- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ ตลาด กลางสินค้ารวมทั้งส่งเสริมให้มีกลุ่มอาชีพที่ หลากหลาย
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	ขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร	พัฒนาแหล่งน้ำด้านการการอุปโภคบริโภค และด้านการเกษตรอย่างพอเพียง โดย ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำ สร้างแก้ม ลิงกักเก็บน้ำ ขุดสระ กักเก็บน้ำ ขุดลอก คลองและ กำจัดวัชพืชเพื่อให้มีน้ำไหลผ่าน สะดวกไปยังพื้นที่เกษตรกรรม
ต้นทุนการเกษตรสูง	พื้นที่ อ.พราณ กระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำปัจจัย และต้นทุนการผลิตสูงเกษตรกรใช้ เครื่องจักรกลในการประกอบ อาชีพ น้ำมันและเชื้อเพลิงที่ใช้ใน การผลิตมีราคาสูงและยังมีการใช้ เคมีและปุ๋ยในการเพิ่มผลผลิต	- สนับสนุนให้เกษตรกรจัดการ องค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ด้วย ตนเอง สามารถนำองค์ความรู้ทาง การเกษตรมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ - ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพที่ เหมาะสมในท้องถิ่น ทั้งอาชีพหลัก อาชีพ รอง และอาชีพเสริม
ความยากจน	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองไม้ กอง)	- ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการไม่มี อาชีพ ไม่มีรายได้ (พื้นที่ตำบลไทร งาม) - เกษตรกรมีหนี้สินอกระบบและมี รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย(พื้นที่ ตำบลหนองทอง) - ปัญหาการว่างงานเกิดจากสภา เศรษฐกิจที่ ตกต่ำ และสถาน ประกอบการปิดกิจการ ทำให้ ประชาชนจำต้องกลับภูมิลำเนา และมีรายได้ลดลง	- ส่งเสริมอาชีพ สร้างช่องทางในการสร้าง รายได้ - จัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่ประชาชน และ สนับสนุนอาชีพเสริมแก่เกษตรกร อาทิ การปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อรับประทาน และจำหน่าย
	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ ตำบลจันทิมา)	ประชาชนมีรายได้น้อยขาดอาชีพ เสริม และไม่ได้ นำแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิต มีการกู้เงินมาลงทุนใน การทำการเกษตรสูง และขาด ความรู้ความเข้าใจในการบริหาร งบประมาณในครัวเรือน	- ส่งเสริมอาชีพในชุมชน อาทิเลี้ยงปลา เลี้ยงไก่พื้นเมืองเลี้ยงโคขุน - ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทาง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - อบรรมการจัดทำบัญชีครัวเรือนและ รณรงค์ส่งเสริมให้มีการออมเงิน และไม่กู้ เงินเพิ่ม
การว่างงาน	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต ตำบลบึงสามัคคี)	ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้ ประ ชา ชน ประ สบ ความ ยากลำบากในการดำรงชีวิต แรงงานถูกเลิกจ้างทำให้แรงงาน บางส่วนต้องกลับภูมิลำเนา	จัดอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มแม่บ้าน สตรีผู้ ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เยาวชนและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพอิสระ

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
น้ำอุปโภคบริโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์			
น้ำเพื่อการเกษตรและ การ อุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลวังไทร ตำบลวังแฉ่ม ตำบลวัง บัว ตำบลหัวถนน ตำบลคลองสมบูรณ์ ตำบลท่ามะเขือ)	ขาดแคลนพื้นที่กักเก็บน้ำสำหรับ การเกษตรและการอุปโภคบริโภค เนื่องจากฝนไม่ตกตามฤดูกาล ประกอบกับมีแหล่งกักเก็บน้ำน้อย และตื้นเขิน รวมทั้งคุณภาพ น้ำประปาไม่สะอาด มีตะกอนดิน ปนเปื้อน	- สร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มเติมรวมถึงขุด ลอกคลองเพื่อให้เกิดแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น - เพิ่มระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุม พื้นที่
น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม/ ตำบลหนองทอง/ ตำบลหนองไม้กอง)	น้ำประปาชุมชนเป็นตะกอนดำสาเหตุ เกิดจากระบบผลิตประปาไม่มี คุณภาพ เมื่อมีท่อน้ำประปาแตก หรือมีการซ่อมแซมระบบประปา มีการกระทุ้งน้ำก่อให้เกิดตะกอน ปนเปื้อนในน้ำประปา ซึ่งสร้าง ความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ใช้ น้ำ	ใช้นวัตกรรมใหม่ในการผลิตน้ำประปา อาทิ เครื่องคลีนารี ซึ่งเป็นเครื่องผลิต น้ำประปาจากน้ำดิบ ใช้สำหรับแก้ปัญหา ระบบประปาเดิมที่ยังไม่สามารถผลิต น้ำประปามี คุณภาพได้ และใช้สำหรับการสร้างระบบ ประปาใหม่เพื่อให้ได้น้ำประปามีคุณภาพ โดยมีระบบล้างย้อนทำความสะอาด สาร กรองและขยายตะกอนอัตโนมัติ
น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำดิบเพื่อใช้สำหรับการผลิต ระบบประปามีไม่เพียงพอ เนื่องจากระบบประปาส่วนใหญ่ใช้ แหล่งน้ำดิบผิวดินซึ่งในพื้นที่มี แหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ ทำให้ ในช่วงฤดูแล้งประชาชนขาดแคลน น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	จัดหาแหล่งน้ำดิบเพื่อใช้สำหรับการผลิต ระบบประปาในพื้นที่ให้เพียงพอ โดยการ ขุดเจาะบ่อบาดาล และจัดหาแหล่งน้ำผิวดิน เพิ่มเติม อาทิ ขุดแก้มลิง ขุดสระ
น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลประชาสุข สันต์ ตำบลช่องลม ตำบลลานกระบือ)	น้ำอุปโภคบริโภคไม่สะอาดไหลช้า เนื่องจากระบบประปามีปัญหา ท่อประปามีขนาดเล็ก	- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบบ่อบาดาล ขนาดกลาง - ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน
ประเด็นที่ ๒ ด้านสังคม			
๒.๑ สาธารณสุขและอนามัย			
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ชาวมุขลักบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	- ประสบปัญหาด้านสุขภาพจาก การแพร่ระบาดของโรคโควิด -๑๙ - สังคมสูงวัย	- ปรับปรุงระบบการสาธารณสุขให้ได้ มาตรฐานตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการ แพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ (COVID-๑๙) - ส่งเสริมการป้องกันโรคแก่ผู้สูงอายุ และ พัฒนาอาชีพเสริมให้แก่ผู้สูงอายุ
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ทุกตำบล)	- พื้นที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ระบาด	- จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันควบคุม โรคให้เพียงพอต่อการใช้งาน ปรับปรุง ระบบสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานตลอดจน

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
			ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองทอง ตำบลหนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	- เนื่องจากพื้นที่ขาดโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลทำให้ ขาดบุคลากรด้านการสาธารณสุข ขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกัน ควบคุมโรคระบาดในตำบล (พื้นที่ ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง) - ขาดความรู้และวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ในการบริหารจัดการ โรคติดต่อโควิด ๒๐๑๙	- จัดอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เข้ามามีส่วนร่วมในการ ประสานงานและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการ ป้องกันควบคุมโรคให้เพียงพอต่อการ ใช้งาน - จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด และการบริหารจัดการไวรัส โควิด ๒๐๑๙
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ระบาด	อบรมให้ความรู้เพื่อป้องกันการแพร่ ระบาดของโรคแก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เกี่ยวกับการป้องกันโรค และมีมาตรการ ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ ใน ชุมชน
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต ตำบลวังชะโอน ตำบล บึงสามัคคี ตำบลระ หาน) (พื้นที่ตำบลบึงสามัคคี)	- ประชาชนขาดความรู้ในการ ป้องกันตนเองอย่างถูกวิธีจากการ แพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก	- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) และ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับวัคซีนอย่าง ทั่วถึง - จัดอบรมเพื่อให้ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออกแก่ ประชาชนในพื้นที่
๒.๒ การวางแผน/ภาระ หนี้สิน			
หนี้นอกระบบ	พื้นที่ อ.คลองขลุง(พื้นที่ ตำบลวังไทร ตำบลวัง แถม ตำบลคลองขลุง	ขาดเงินทุนและขาดหลักทรัพย์ใน การกู้ยืม ทำให้ต้องกู้เงินนอกระบบ มาลงทุนก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน	อบรมการประกอบอาชีพเสริมและการ ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง
	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	หนี้สินครัวเรือนจำนวนมากและ ส่วนใหญ่เป็นหนี้ นอกระบบ เนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ในการไป กู้ยืมจากสถาบันการเงิน และขาด แคลนงบประมาณในการประกอบ อาชีพ (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบล ถาวรวัฒนา)	ส่งเสริมวิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบ พอเพียง และส่งเสริมอาชีพ
	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	เกษตรกรมีรายได้น้อย ขาดเงินทุน ในการทำเกษตร และการ ประกอบอาชีพเสริมรวมทั้งไม่มี หลักทรัพย์ในการไปกู้ยืมจาก	รณรงค์ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการ ประกอบอาชีพเสริมและส่งเสริมให้รู้จัก การออมและการดำเนินชีวิตตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		สถาบันการเงินและขาดแคลน งบประมาณในการประกอบอาชีพ	
๒.๓ การแพร่ระบาดของยาเสพติด			
การแพร่ระบาดของยา เสพติด	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย	- มีวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการติดยาใน หมู่บ้านจำนวนไม่น้อย	- ให้ความรู้อบรมเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง - ส่งเสริมการเล่นกีฬาภายในหมู่บ้าน
	พื้นที่ อ.ไทรยางม (พื้นที่ตำบลหนองทอง ตำบลหนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	ขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่าง ทั่วถึง และขาดการร่วมมือการแจ้ง เบาะแสยาเสพติดจากชุมชน	- จัดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ และตั้งจุดสกัด ในชุมชนเป็นประจำ - แสวงหาแนวทางและวิธีการให้ชุมชน ร่วมมือกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลโนนพลวง ตำบลหนองหลวง ตำบลลานกระบือ ตำบลจันทิมา)	เนื่องจากเยาวชนว่างงานจึงมี แหล่งมั่วสุมในหมู่บ้านกลุ่มวัยรุ่น ในหมู่บ้านเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด	- ฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับพิษภัย ของยาเสพติดแก่เยาวชน - ส่งเสริมให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง)	การแพร่ระบาดของยาเสพติดเกิด จากเยาวชนไม่ได้รับการดูแลอย่าง ใกล้ชิดจากผู้ปกครอง และมี แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานใน พื้นที่ ซึ่งมีการแฝงในเรื่องปัญหา ยาเสพติด	บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อ ร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม
	พื้นที่ อ.เบิ่งสามัคคี (พื้นที่ตำบลวังชะโอน)	นักค้ายาเสพติดมีรูปแบบและ วิธีการชักจูงให้เกิดผู้เสพยาใหม่	จัดกิจกรรมเพื่อลดการกระทำผิด เช่น การ สร้างเขตปลอดยาเสพติดในชุมชน, โครงการ To be number one
	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	การแพร่ระบาดของยาเสพติดกระจาย ไปทุกพื้นที่ และขาดการบูรณาการ ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายา เสพติดอย่างจริงจัง (พื้นที่ทุก ตำบล)	- บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังกับ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด - บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด - จัดตั้งจุดสกัดยาเสพติดในพื้นที่เสี่ยง - สร้างความร่วมมือกับชุมชนในการแจ้ง เบาะแสยาเสพติด
๒.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน			
ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	พื้นที่ อ.ไทรยางม (พื้นที่ตำบลไทรยางม)	การมั่วสุมของวัยรุ่น	จัดตั้งเวรยามของชุดรักษาความปลอดภัย หมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อตรวจตราและเฝ้าระวัง การก่อเหตุรุนแรง - ส่งเสริมกิจกรรมให้กับกลุ่มเยาวชนใน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลระหาน)	ชุมชนในตำบลมีประชาชนเข้าออก เพื่อมาทำงานเป็นจำนวนมาก ทำ ให้ชุมชนขาดความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	จัดชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) และจัดเวรออกตรวจตราตามจุดเสี่ยงภัยใน บริเวณพื้นที่ต่าง ๆ
ประเด็นที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
๓.๑ ภัยแล้ง และอุทกภัย			
ปัญหาภัยแล้งและ อุทกภัย	พื้นที่ อ.เมืองฯ (พื้นที่ทุกตำบล)	ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ทำให้เกิดการ ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง และ ช่วงฤดูฝนมีน้ำไหลหลากอย่าง รวดเร็ว ส่งผลให้น้ำท่วม เนื่องจาก มีสิ่งขีตขวางในคูคลอง และระบบ ระบายน้ำไม่สามารถรองรับการ ระบายได้ทัน	ขุดลอกคลองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ทำ ท่อระบายน้ำ และขุดลอกแหล่งน้ำตาม ธรรมชาติที่ตื้นเขิน
สาธารณภัย	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลลาน กระบือ)	ความเสี่ยงจากภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ	ฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย เพื่อเตรียมความ พร้อมในการให้ความช่วยเหลือประชาชน จากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดหมาย
พื้นที่ป่า	พื้นที่ อ.ชาวมุขลักบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	พื้นที่ป่าไม้ลดลง ส่งผลต่อระบบ นิเวศน์และการเกิดภัยแล้งและ อุทกภัย (พื้นที่ทุกตำบล)	จัดรณรงค์กิจกรรมปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว
ขยะในครัวเรือน	พื้นที่ อ.ชาวมุขลักบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	ขยะในครัวเรือนมีปริมาณมาก	อบรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ และ การกำจัดขยะให้ถูกสุขลักษณะ
สภาพดิน	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลหัวถนน ตำบลวังไทร วังแถม ตำบลคลองสมบูรณ์)	ดินเสื่อมสภาพขาดธาตุอาหารค จากการใช้สารเคมีทำการเกษตร และขาดการปรับปรุงดินเป็น เวลานาน	สร้างความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรใน การใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพและการบำรุงรักษา สภาพดิน
	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	ดินเสื่อมคุณภาพ ส่งผลให้ผลผลิต ทางการเกษตรลดลง เนื่องจาก เกษตรกรใช้พื้นที่ทำการเกษตรมา เป็นระยะเวลานาน โดยไม่มีการ ปรับปรุงสภาพดิน	ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยน้ำ ชีวภาพเพื่อปรับปรุง สภาพดินให้มี คุณภาพมากขึ้น
	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลบึงทับแสบ)	เกษตรกรเผาตอฟางในนาทำให้ดิน เสื่อม	ส่งเสริมให้เกษตรกรทำจุลินทรีย์ย่อยสลาย ตอฟาง
ที่ดินในพื้นที่ป่านุรักษ์	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	เนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติและอยู่ในเขต ปฏิรูปที่ดิน จึงทำให้ประชาชนไม่มี กรรมสิทธิ์ในที่ดิน การทำธุรกรรม ทางที่ดินและการโอนกรรมสิทธิ์ ที่ดินจึงไม่สามารถดำเนินการได้	เปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารสิทธิ์ที่ดินให้ ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชนมี กรรมสิทธิ์การครอบครองที่ดินเพื่อการ เกษตรกรรม
	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา	พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เนื่องจากเดิมเป็นพื้นที่ป่าและ	ส่งเสริมการใช้พื้นที่อย่างถูกต้องตาม ระเบียบการใช้ที่ดินแต่ละประเภท

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	(พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรพัฒนา)	ภายหลังหมดสภาพพื้นที่ป่าจึง กลายเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความ รับผิดชอบของสำนักงานการ ปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม	
ปริมาณขยะ	พื้นที่ อ.ไทรงาม	ปัญหาการจัดการขยะในพื้นที่ เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีบ่อขยะ(พื้นที่ ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง ตำบล หนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	- การคัดแยกขยะในชุมชนอย่างถูกต้องโดย จัดให้มีถังขยะตามเกณฑ์การคัดแยกขยะ - จัดตั้งธนาคารขยะชุมชนเพื่อเปลี่ยน ขยะเป็นเงิน
	พื้นที่ อ.ทรายทอง พัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่ง ทอง ตำบลถาวรพัฒนา)	มีการกำจัดขยะที่ผิดวิธี และมีขยะ เหลืออยู่ในพื้นที่จำนวนมากที่ไม่ได้ รับการจัด และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นขาดงบประมาณใน การดำเนินการกำจัดขยะในพื้นที่	รณรงค์ การกำจัดขยะในพื้นที่ และ สนับสนุนงบประมาณในการกำจัดขยะของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
การจัดการขยะ	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต)	การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และรูปแบบพฤติกรรมการใช้บริโภค ของประชาชนที่ขาดจิตสำนึกใน การทิ้งขยะ และการทิ้งขยะไม่ถูก วิธี จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต)	จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการ กำจัดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ เพื่อให้ ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการคัด แยกขยะอันตราย รวบรวม และนำไปกำจัดอย่างถูก สุขลักษณะ
๓.๒ มลภาวะทางน้ำ อากาศ			
มลพิษทางอากาศ	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง)	ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมทาง อากาศที่เกิดจากการเผาฟางข้าว การเผาอ้อย	รณรงค์ ให้ความรู้ สร้างจิตสำนึก ให้กลุ่ม เกษตรกรมีจิตสำนึกต่อสาธารณะ
	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย (พื้นที่ตำบลคลองพิไกร, ตำบลวังตะแบก, ตำบลคุยบ้านโอง, ตำบลหนองหัววัว)	การเผาอ้อย เพื่อทำการเกษตร ก่อให้เกิดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕	สร้างการรับรู้ รณรงค์ ป้องกันการเผาอ้อย
	พื้นที่ อ.ทรายทอง พัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่ง ทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวร)	การเผาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ อ้อยและฟางข้าว ทำให้เกิด เขม่าควันลอยฟุ้งในอากาศ	รณรงค์ให้ความรู้ และตระหนักถึงมลพิษที่ มีผลเสียต่อร่างกาย โดยบูรณาการความ ร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	มลภาวะทางอากาศที่เกิดจากมูล สุกรกระจายอยู่ในหลายพื้นที่	รณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจในการนำ มูลสุกรไปใช้ทำปุ๋ยชีวภาพแก่ชุมชน
มลพิษทางน้ำ	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม)	ปัญหาสารเคมีปนเปื้อนในแหล่ง น้ำสาธารณะเนื่องจากเกษตรกร ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม	ส่งเสริม สร้างจิตสำนึก สร้างมาตรการ บทลงโทษทางสังคมที่ชุมชนตกลงร่วมกัน
๓.๓ การบุกรุกทำลายป่า			
พื้นที่ในป่านุรักษ์	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	สถานะที่ดินทำการเกษตรไม่มี เอกสารสิทธิ์ และพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ ในเขตป่า ทำให้มีปัญหาอุปสรรค ในการพัฒนาพื้นที่	ภาครัฐควรดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบ การถือครองที่ดินให้เป็นเอกสารสิทธิ์ หรือ ผ่อนปรนหลักเกณฑ์ให้สามารถใช้ ประโยชน์หรือพัฒนาพื้นที่ได้สะดวกขึ้น

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
ประเด็นที่ ๔ ด้านการบริหารจัดการ			
๔.๑ การพัฒนาหมู่บ้าน			
	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต) (พื้นที่ตำบลระหาน)	- กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ขาด ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ แผนพัฒนาหมู่บ้าน - กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้านยังขาด ความรู้ความเข้าใจ ทักษะและขาด ความเข้มแข็งในการพัฒนาหมู่บ้าน	- จัดอบรมการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้าน - พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความ เข้มแข็งแก่คณะกรรมการหมู่บ้าน

จังหวัดพิจิตร

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัด พัฒนาระบบการผลิตข้าวหอมมะลิและพันธุ์ข้าวอื่นๆ ในจังหวัดให้มีคุณภาพและมาตรฐานของประเทศคู่ค้า ยกย่องส้มโอขาวแตงกวาเพื่อขยายตลาด Niche Market ในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง โดยพัฒนามาตรฐานการเพาะปลูกตามเกณฑ์มาตรฐานฮาลาล (HALAL) ยกย่องส้มโอท่าช่อ เพื่อขยายสู่ตลาดประเทศจีน และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน สร้างมูลค่าเพิ่มมะม่วงน้ำดอกไม้สีทองสู่การแปรรูปเป็นน้ำมะม่วงสดทั้งในรูปแบบขวด, กล่อง และขยายแปรรูปเพาะปลูกให้ครอบคลุมทั้งอำเภอ โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตและรูปแบบการจัดการแหล่งผลิตมะม่วงของจังหวัดแปรรูปผลไม้คุณภาพสู่การเป็นเมืองน้ำมัน IOS ส่งเสริมการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการสร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด รวมทั้งป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในอนาคต ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงานทดแทน เช่น มันสำปะหลัง อ้อย

(๒) เป้าหมายการพัฒนา

“พิจิตรเมืองสร้างสุข เกษตรวิถีถิ่นเข้มแข็ง ท่องเที่ยวปลอดภัย”

ประเด็นการพัฒนา

๑. พัฒนาระดับการเกษตรทั้งระบบแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่า โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมบนฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาบึงสีไฟเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง ยกย่องการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ มีอัตลักษณ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ชุมชน สู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
๓. การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ สันติสุขอย่างยั่งยืน
๔. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล

(๓) ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ปัญหาที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร จำแนกตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระดับการเกษตรทั้งระบบแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่า โดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมบนฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ปัญหาความต้องการในพื้นที่	แนวทางแก้ไขปัญหา
อำเภอโพทะเล อำเภอบางมูลนาก อำเภอดงเจริญ อำเภอบึงนาราง ๑. ระบบชลประทาน การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ๒. ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ๓. การส่งเสริมอาชีพ การแปรรูป การเพิ่มผลการผลิตทางการเกษตร	โครงการ/กิจกรรม ๑. ส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำ ๒. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร เช่นมะม่วงแผ่น, ปลาสุวยแดดเดียว ๓. ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าแปรรูปด้วยการตลาดแบบออนไลน์ ๔. ส่งเสริมการตลาดเฉพาะฟางด้วยการย่อยสลาย
อำเภอตะพานหิน อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอวังทรายพูน และอำเภอทับคล้อ ๑. ระบบชลประทานการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร ๒. การส่งเสริมอาชีพ การแปรรูป การเพิ่มผลการผลิตทางการเกษตร	โครงการ/กิจกรรม ๑. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ๒. ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าแปรรูปด้วยการตลาดแบบออนไลน์ ๓. ส่งเสริมการตลาดเฉพาะฟางด้วยการย่อยสลาย
อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอวชิรบรรมี อำเภอสามง่าม และอำเภอสากเหล็ก ๑. ระบบชลประทานการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร ๒. การส่งเสริมอาชีพ การแปรรูป การเพิ่มผลการผลิตทางการเกษตร	โครงการ/กิจกรรม ๑. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ๒. ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าแปรรูปด้วยการตลาดแบบออนไลน์ ๓. ส่งเสริมการตลาดเฉพาะฟางด้วยการย่อยสลาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาบึงสี่ไฟเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง ยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ มีอัตลักษณ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ชุมชนสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ปัญหาความต้องการในพื้นที่	แนวทางแก้ไขปัญหา
อำเภอโพทะเล อำเภอบางมูลนาก อำเภอดงเจริญ อำเภอบึงนาราง ๑. พัฒนาชุมชน ยกระดับสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนจัดงาน Event ที่บึงสี่ไฟ ๒. โปรแกรมการท่องเที่ยว/เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ๓. ส่งเสริมการทำเครื่องประดับ การจักสาน	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว ๒. ส่งเสริมยกระดับสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน
อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอวังทรายพูน และอำเภอตะพานหิน ๑. ทำอำเภอตะพานหินให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดึกไม้โบราณ คาเฟ่ ๒. พัฒนาชุมชน ยกระดับสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว ๒. ส่งเสริมยกระดับสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน
อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอวชิรบรรมี อำเภอสามง่าม และอำเภอสากเหล็ก ๑. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๒. วัฒนธรรม ประเพณี	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว ๒. จัดกิจกรรมในช่วงผลิต ผลผลิตทางการเกษตร เช่น มะม่วง ส้มโอ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ สันติสุขอย่างยั่งยืน

ปัญหาความต้องการในพื้นที่	แนวทางแก้ไขปัญหา
อำเภอโพทะเล อำเภอบางมูลนาก อำเภอดงเจริญ อำเภอบึงนาราง ๑. ปัญหายาเสพติด/บุหรี่ยาสูบ ในเยาวชน/ กลุ่มนักเรียน ๒. การส่งเสริมอาชีพ/การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง ๓. ปัญหาความมั่นคง	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการสร้างแกนนำในการพัฒนาและดูแลคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัยอย่างยั่งยืน ๒. โครงการสร้างแกนนำในการพัฒนาและดูแลคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง ๓. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านฝึกอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ ๔. โครงการโรงเรียนเยาวชนรุ่นใหม่ ด้านภัยยาเสพติด ๕. โครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดโรงเรียน
อำเภอตะพานหิน อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอวังทรายพูน และอำเภอทับคล้อ ๑. ปัญหายาเสพติด/บุหรี่ยาสูบ ในเยาวชน/ กลุ่มนักเรียน ๒. การส่งเสริมอาชีพ/การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง/ผู้ป่วยติดเตียง	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการสร้างแกนนำในการพัฒนาและดูแลคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัยอย่างยั่งยืน ๒. โครงการสร้างแกนนำในการพัฒนาและดูแลคุณภาพกลุ่มเปราะบาง
อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอวชิรบรรมี อำเภอสามง่าม และอำเภอสากเหล็ก ๑. ปัญหายาเสพติด/บุหรี่ยาสูบ ในเยาวชน/ กลุ่มนักเรียน ๒. การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการสร้างแกนนำในการพัฒนาและดูแลคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัยอย่างยั่งยืน ๒. โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล

ปัญหาความต้องการในพื้นที่	แนวทางแก้ไขปัญหา
อำเภอโพทะเล อำเภอบางมูลนาก อำเภอดงเจริญ อำเภอบึงนาราง ๑. ปัญหาฝุ่น pm๒.๕ จากการเผาในที่การเกษตร ๒. ปัญหาน้ำเน่าเสีย การกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ ๓. ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำทางธรรมชาติ	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ
อำเภอตะพานหิน อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอวังทรายพูน และอำเภอทับคล้อ ๑. ปัญหาฝุ่น pm๒.๕ จากการเผาในที่การเกษตร ๒. ปัญหาน้ำเน่าเสีย การกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ ๓. ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำทางธรรมชาติ	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ ๒. โครงการไถกลบตอฟาง
อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอวชิรบรรมี อำเภอสามง่าม และอำเภอสากเหล็ก ๑. ปัญหาฝุ่น pm๒.๕ จากการเผาในที่การเกษตร ๒. ปัญหาน้ำเน่าเสีย การกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ ๓. ปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติ	โครงการ/กิจกรรม ๑. โครงการเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ ๒. โครงการไถกลบตอฟาง ๓. โครงการสร้างการรับรู้ด้านภัยพิบัติ

จังหวัดอุทัยธานี

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดอุทัยธานีมีขนาดเล็ก โครงสร้างเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๔๒.๘๐ รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยมีแนวโน้มว่าสัดส่วนภาคการเกษตรค่อนข้างชะลอตัว ในขณะที่ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัว เช่น การเติบโตของภาคอุตสาหกรรม หมวดสินค้าเกษตรแปรรูปจากโรงงานน้ำตาล หรือภาคบริการ จากการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดอุทัยธานีให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่อง จึงต้องให้ความสำคัญกับทั้งภาคเกษตร ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรม โดยพิจารณาประกอบกับศักยภาพ และความโดดเด่น สามารถแข่งขันได้ ประเด็นการพัฒนาที่ ต้องให้ความสำคัญในการทำงาน ได้แก่ การปัญหาความยากจน ด้วยการลดรายจ่ายในครัวเรือน เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส ตามแนวทางการพัฒนาของปรัชญาเศรษฐกิจ การขยายผลโครงการพระราชดำริ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สร้างความมั่นคงทางสังคม สร้างงานและรายได้ให้กับประชาชน เพื่อนำพาจังหวัดให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนือง และเติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

(๒) เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรปลอดภัย ท่องเที่ยวเชิงนิเวศสุขใจ สังคมอุทัยผาสุก”

ประเด็นการพัฒนา

- ยกระดับมาตรฐานการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ให้มีมูลค่าเพิ่ม
- สร้างคุณค่าด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควบคู่วิถีชีวิตอัตลักษณ์ และวัฒนธรรม ของจังหวัดสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC)
- ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้าง ความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อย
- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแนวคิด BCG ภายใต้ สภาวะเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศอย่างสมดุล แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(๓) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ในจังหวัดอุทัยธานี

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
๑. ปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ในช่วงฤดูแล้ง ไม่เพียงพอความต้องการของประชาชน แหล่งน้ำ ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมส่งผลต่อการขาดแคลนน้ำ ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมถึงผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหาย เนื่องมาจากปัญหายแล้ง ปัญหาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ไม่มีความแน่นอน ส่งผลให้เกษตรกรมีหนี้สิน กลุ่มเป้าหมาย เกษตรกรและประชาชนกลุ่มผู้ใช้ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- การศึกษาผลกระทบตอสสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำภายในพื้นที่ - ปรับปรุงความจุแก้มลิง เพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำหน้าเขื่อนและแก้มลิง รวมถึงการปรับปรุงระบบชลประทานเดิม ขยายพื้นที่ชลประทาน เพื่อให้สามารถส่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้กับพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด - แหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ - การขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน - การพัฒนาแผนชุมชน วางระบบการทำงานให้เชื่อมโยงและบูรณาการอย่างแท้จริง โดยใช้แผนชุมชนและจะต้องมีการประสานแผนและนโยบายทุกระดับ - การขยายอ่างเก็บน้ำ/แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
	- การพัฒนาอาชีพ เพื่อสร้างงานและสร้างรายได้องค์ความรู้ในการพัฒนาอาชีพ มีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต - การพัฒนาด้านการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และเกษตรประณีตในพื้นที่ให้มากขึ้น - องค์ความรู้ นวัตกรรมและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และมีตลาดที่รองรับ
๒. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานเนื่องจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจำนวนมาก ทำให้มีบางส่วนบรรทุกน้ำหนักเกิน ส่งผลให้ถนนชำรุดเสียหาย กลุ่มเป้าหมาย ผู้ใช้ถนนในการสัญจรเพื่อการเกษตร และเพื่อการคมนาคมขนส่ง ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- จำเป็นต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระดับพื้นที่ ให้ได้รับการพัฒนา และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงการเกษตร และการท่องเที่ยว - ซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามปกติ การสร้างถนนคอนกรีต ถนนลาดยางให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ - ดำเนินมาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มข้น ในกรณีที่ชนของเกินน้ำหนักที่กฎหมายกำหนด - เพิ่มงบประมาณที่สนับสนุนในการก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุงถนนในพื้นที่อำเภอ หมู่บ้านให้มากยิ่งขึ้น
๓. ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- ให้มีการแจ้งเตือนให้ระวังภัยต่างๆ ก่อนที่จะมีภัยเกิดขึ้น การให้ความช่วยเหลือ เยียวยา เมื่อมีภัยเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยในเวลาอันรวดเร็ว - การสร้างงาน สร้างอาชีพในพื้นที่
๔. ปัญหาสภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ - การศึกษา บุคลากรและอุปกรณ์ทางการศึกษาไม่เพียงพอ และงบประมาณในการพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่มีน้อย - การว่างงาน และแรงงานเคลื่อนย้ายไปพื้นที่อื่น - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ในกลุ่มเด็กเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา - การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว - ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ที่ทิ้งขยะในชุมชน - โรคติดต่อในคน และภาวะสุขภาพของคนในพื้นที่ - การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ - การบุกรุกพื้นที่ป่า - หนี้สินครัวเรือน - กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนในพื้นที่ ๘ อำเภอ - สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	- การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม - การฝึกอบรม พัฒนา และจัดหาอาชีพเสริมให้กลุ่มแรงงานเป้าหมาย - การจัดตั้งหน่วยระวังภัยทางสังคม สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ลดปัญหาความรุนแรงในชุมชน - ระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ - การยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ - การแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - การพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้สินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีความโดดเด่น และความหลากหลายเป็นอัตลักษณ์ โดยบูรณาการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ - การเพิ่มช่องทางการตลาด เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจหมุนเวียนไปยังอำเภอต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
๕. ปัญหานี้สินภาคการเกษตร และเรื่องที่ดินทำกิน - กลุ่มเป้าหมาย เกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมหรือเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต - ยกเลิกเขตปฏิรูปที่ดินที่ทับซ้อนและให้เกษตรกรที่ครอบครองที่ดิน เช่น ที่ สค.๑ หรือที่จับจองสามารถออกโฉนดที่ดินได้ - จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินตามนโยบายของรัฐบาล

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
	- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน และผู้ประกอบการต่างๆ - การพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด
๖. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความทรุดโทรม ขาดองค์ความรู้ทักษะในการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ที่เหมาะสมแก่สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบขนส่งมวลชนการจัดระบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ - การพัฒนา อบรมทักษะ องค์ความรู้การสร้างสรรคการจัดการ ปรับปรุงสินค้าและบริการเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาสินค้าเป็นเอกลักษณ์ และแข่งขันได้ - การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก กิจกรรมการท่องเที่ยวที่โดดเด่น มีอัตลักษณ์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาท่องเที่ยวได้ตลอดปี

★ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๑) ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GROSS REGIONAL PRODUCT)

ในปี ๒๕๖๖ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ ณ ราคาประจำปีมีมูลค่าทั้งสิ้น ๑,๓๙๐,๘๖๒ ล้านบาท (ณ ราคาประจำปี) เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ณ ราคาประจำปี ในแต่ละกลุ่มจังหวัดของจังหวัดในภาคเหนือ ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มากที่สุด มีมูลค่า ๔๖๐,๑๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๘ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๓๗๑,๔๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๓๓๑,๗๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๕ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๒๒๗,๕๕๙ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๖.๓๖ โดยมีรายละเอียดในตารางดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจำแนกรายสาขาในแต่ละกลุ่มจังหวัดของภาคเหนือ (ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๖)

หน่วย : ล้านบาท

จำแนกรายสาขา	ภาคเหนือ ตอนบน ๑	ภาคเหนือ ตอนบน ๒	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๑	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๒
ภาคเกษตร	๗๙,๔๒๕	๕๘,๘๒๕	๑๑๒,๗๕๑	๙๔,๙๗๘
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๗๙,๔๒๕	๕๘,๘๒๕	๑๑๒,๗๕๑	๙๔,๙๗๘
ภาคนอกเกษตร	๓๘๐,๖๙๒	๑๖๘,๗๓๔	๒๕๘,๖๘๕	๒๓๖,๗๗๒
ภาคอุตสาหกรรม	๑๐๗,๔๖๔	๒๓,๑๕๘	๕๘,๙๔๓	๙๕,๕๐๑
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๒,๘๘๖	๑,๘๕๘	๒,๙๖๓	๒๖,๘๙๐
๓. สาขาการผลิต	๘๐,๘๔๖	๑๖,๕๕๒	๕๔,๕๙๓	๕๙,๑๕๐
๔. สาขาไฟฟ้าแก๊สไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๑๑,๘๓๔	๓,๘๓๒	๙,๐๘๑	๗,๖๗๔
๕. สาขาอุปทานน้ำ; การจัดการขยะมูลฝอยและการปนฟู	๑,๘๙๗	๙๑๗	๒,๓๐๗	๑,๗๘๗
ภาคบริการ	๒๗๓,๒๒๙	๑๔๕,๕๗๖	๑๙๙,๗๔๒	๑๔๑,๒๗๑
๖. สาขาการก่อสร้าง	๑๖,๕๙๓	๑๔,๑๕๕	๑๓,๐๗๐	๘,๗๒๐

จำแนกรายสาขา	ภาคเหนือ ตอนบน ๑	ภาคเหนือ ตอนบน ๒	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๑	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๒
๗. สาขาการค้าส่งและค้าปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๕๔,๖๖๗	๒๘,๗๕๑	๔๙,๒๓๑	๔๓,๕๙๖
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๑๕,๖๐๘	๖,๙๙๔	๘,๐๙๙	๕,๙๑๓
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๒๓,๕๑๘	๕,๙๐๙	๒,๓๐๗	๒,๑๐๗
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๖,๐๒๕	๒,๒๔๘	๒,๕๗๒	๑,๙๑๐
๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๓๗,๓๖๑	๒๐,๘๕๖	๒๖,๕๘๐	๒๐,๔๘๒
๑๒. สาขากิจกรรม ด้านอสังหาริมทรัพย์	๑๔,๒๔๑	๙,๒๑๗	๑๕,๕๗๕	๑๐,๒๘๐
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์และ ด้านเทคนิค	๑,๓๓๘	๒๙๔	๔๒๕	๓๑๖
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๓,๒๐๖	๘๙๙	๙๑๒	๗๖๔
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการประกันสังคม ภาคบังคับ	๒๒,๘๕๖	๑๓,๗๕๕	๒๖,๖๕๕	๑๑,๑๕๗
๑๖. สาขาการศึกษา	๔๐,๔๔๒	๒๗,๖๘๑	๓๕,๘๓๑	๒๒,๐๑๓
๑๗. สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๒๔,๕๗๒	๑๑,๑๑๐	๑๓,๙๙๓	๑๐,๕๘๕
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๑,๘๘๗	๑,๔๗๓	๑,๙๓๗	๑,๔๓๖
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๕,๙๑๓	๒,๒๓๓	๒,๕๕๕	๑,๙๙๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๔๖๐,๑๑๗	๒๒๗,๕๕๙	๓๗๑,๔๓๖	๓๓๑,๗๕๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๔๗,๙๗๘	๙๙,๕๕๖	๑๑๑,๖๔๕	๑๓๕,๖๙๓
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๑๐๙	๒,๒๘๖	๓,๓๒๗	๙๔,๙๗๘

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค (Gross Regional Product : GRP) ของกลุ่มจังหวัดประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

หน่วย: ล้านบาท

ที่	กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP			
		รวมทุกภาค	ภาคเกษตร	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคบริการ
๑	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๒๙๘,๓๗๓	๖๙,๓๘๓	๕๗,๘๕๙	๑๗๑,๑๓๒
๒	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๑๕๔,๘๖๗	๔๔,๓๙๔	๑๗,๐๘๗	๙๓,๓๘๗
๓	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๔๔๖,๒๙๔	๗๕,๓๐๖	๑๐๔,๘๕๕	๒๖๖,๑๔๔
๔	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๖๒๓,๔๑๘	๑๒๐,๓๑๖	๑๖๘,๘๘๐	๓๓๔,๒๒๒
๕	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒๘๕,๔๖๑	๖๙,๕๕๖	๓๗,๖๗๗	๑๗๘,๒๒๗
๖	ภาคเหนือตอนบน ๑	๔๖๐,๑๑๗	๗๙,๔๒๕	๑๐๗,๔๖๔	๒๗๓,๒๒๘
๗	ภาคเหนือตอนบน ๒	๒๒๗,๕๕๙	๕๘,๘๒๕	๒๓,๑๕๘	๑๔๕,๕๗๖
๘	ภาคเหนือตอนล่าง ๑	๓๗๑,๔๓๖	๑๑๒,๗๕๑	๕๘,๙๙๓	๑๙๙,๖๙๒
๙	ภาคเหนือตอนล่าง ๒	๓๓๑,๗๕๐	๙๔,๙๗๘	๙๕,๕๐๑	๑๔๑,๒๗๑
๑๐	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔๕๕,๗๘๓	๙๘,๓๑๒	๔๐,๒๖๖	๓๑๗,๒๐๖
๑๑	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๘๒๔,๘๙๑	๒๐๘,๔๕๕	๑๘๓,๐๐๑	๔๓๓,๔๓๕
๑๒	ภาคใต้ฝั่งชายแดน	๑๕๓,๙๑๗	๔๓,๒๑๐	๑๕,๖๑๑	๙๕,๐๙๖
๑๓	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๒,๖๘๙,๙๕๓	๖๙,๕๔๐	๑,๘๒๐,๔๘๓	๗๙๙,๙๓๐
๑๔	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	๕๓๙,๑๐๙	๑๒๗,๘๒๙	๒๑๕,๐๔๔	๑๙๖,๒๓๖
๑๕	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	๘๘๑,๖๘๙	๖๙,๑๓๐	๔๙๙,๔๐๔	๓๑๓,๑๕๕
๑๖	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	๒,๐๑๖,๕๐๑	๓๕,๗๕๔	๘๖๘,๗๗๑	๑,๑๑๑,๙๗๖
๑๗	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	๔๒๑,๑๔๐	๑๐๒,๐๓๗	๑๓๑,๙๙๖	๑๘๗,๑๐๗
๑๘	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	๖๒๖,๔๙๗	๕๕,๙๕๗	๓๓๑,๗๐๗	๒๓๘,๘๓๓

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อเปรียบเทียบกับ ๑๘ กลุ่มจังหวัด ภาพรวมอยู่ในลำดับที่ ๑๓ ภาคเกษตร อยู่ลำดับที่ ๗ ภาคอุตสาหกรรม อยู่ในลำดับที่ ๑๑ และ ภาคบริการ อยู่ในลำดับที่ ๑๖

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด (ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

จำแนกรายสาขา	จังหวัด นครสวรรค์	จังหวัด กำแพงเพชร	จังหวัด พิจิตร	จังหวัด อุทัยธานี
ภาคเกษตร	๓๖,๒๕๑	๒๕,๐๑๗	๒๑,๓๐๐	๑๒,๔๑๑
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๓๖,๒๕๑	๒๕,๐๑๗	๒๑,๓๐๐	๑๒,๔๑๑
ภาคนอกเกษตร	๘๘,๓๙๘	๙๖,๑๔๐	๓๑,๒๖๔	๒๐,๙๗๐
ภาคอุตสาหกรรม	๒๗,๗๓๗	๕๖,๕๑๒	๖,๒๐๙	๕,๐๔๓
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒,๖๔๘	๒๔,๐๐๗	๑๒๓	๑๑๒
๓. สาขาการผลิต	๒๐,๗๖๑	๓๐,๓๙๒	๓,๘๕๓	๔,๑๔๔
๔. สาขาไฟฟ้าแก๊สไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๔,๐๐๖	๑,๔๔๙	๑,๕๓๗	๖๘๒
๕. สาขาอุปทาน้ำ;การจัดการขยะมูลฝอยและการปนพู่	๓๒๒	๖๖๓	๖๙๖	๑๐๖
ภาคบริการ	๖๐,๖๖๑	๓๙,๖๒๘	๒๕,๐๕๕	๑๕,๙๒๗
๖. สาขาการก่อสร้าง	๓,๕๐๘	๒,๐๒๔	๑,๑๒๐	๒,๐๖๘
๗. สาขาการขนส่งและคาปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์	๑๖,๗๔๒	๑๔,๖๓๘	๘,๑๕๕	๔,๐๖๑
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๒,๗๐๓	๑,๔๘๑	๙๙๔	๗๓๕
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๑,๑๑๙	๓๕๖	๔๒๗	๒๐๕
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๘๘๒	๔๒๘	๓๘๓	๒๑๗
๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๙,๒๙๘	๕,๑๒๘	๓,๘๒๙	๒,๒๒๖
๑๒. สาขากิจกรรม ด้านอสังหาริมทรัพย์	๓,๘๙๑	๓,๔๗๙	๑,๘๑๔	๑,๐๙๖
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์และ ด้าน เทคนิค	๑๗๘	๑๑	๑๒๓	๕
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๕๑๑	๑๔๙	๕๑	๕๔
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๑๓๖	๒,๐๔๒	๑,๗๒๐	๑,๒๕๙
๑๖. สาขาการศึกษา	๙,๒๐๙	๗,๐๕๖	๓,๔๐๐	๒,๓๔๘
๑๗. สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๕,๑๔๐	๑,๘๘๗	๒,๓๑๓	๑,๒๔๕
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๕๘๒	๓๖๑	๓๒๓	๑๖๙
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๗๖๒	๕๘๘	๔๐๕	๒๓๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๑๒๔,๖๔๙	๑๒๑,๑๕๖	๕๒,๕๖๔	๓๓,๓๘๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๓๙,๑๘๔	๑๕๕,๔๐๔	๑๐๕,๐๕๔	๑๒๓,๙๔๖
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๘๙๖	๗๘๐	๕๐๐	๒๖๙

มูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด (ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

จังหวัด	มูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด		
	GPP (ล้านบาท)	เฉลี่ย/หัว (บาท/คน/ปี)	จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)
นครสวรรค์	๑๒๔,๖๔๙	๑๓๙,๑๘๔	๘๙๖
กำแพงเพชร	๑๒๑,๑๕๖	๑๕๕,๔๐๔	๗๘๐
พิจิตร	๕๒,๕๖๔	๑๐๕,๐๕๔	๕๐๐
อุทัยธานี	๓๓,๓๘๑	๑๒๓,๙๔๖	๒๖๙
กลุ่มจังหวัด	๓๓๑,๗๕๐	๑๓๕,๖๙๓	๒,๔๔๕

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

■ จังหวัดนครสวรรค์

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดนครสวรรค์มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๒๔,๖๔๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๓๗.๕๗ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๓๖,๒๕๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๒๐,๗๖๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๑๖,๗๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๓๙,๑๘๔ บาท /คน / ปี

■ จังหวัดกำแพงเพชร

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดกำแพงเพชรมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๒๑,๑๕๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๓๖.๕๒ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิต มากที่สุด โดยมีมูลค่า ๓๐,๓๙๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง โดยมีมูลค่า ๒๕,๐๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า ๒๔,๐๐๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๕๕,๔๐๔ บาท /คน / ปี

■ จังหวัดพิจิตร

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดพิจิตรมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๕๒,๕๖๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๑๕.๘๗ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๒๑,๓๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๘,๑๕๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๓,๘๕๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๐๕,๐๕๔ บาท /คน/ ปี

■ จังหวัดอุทัยธานี

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดอุทัยธานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๓๓,๓๘๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๑๐.๐๖ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๑๒,๔๑๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๔,๑๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๔,๐๖๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๒๓,๙๔๖ บาท/คน/ ปี

จากการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Province and Cluster Benchmarking) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเกษตรต่อภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร ซึ่งมีความหลากหลายทั้งประเภทและปริมาณ เช่น พืชไร่ และพืชพลังงาน ประกอบกับเมื่อพิจารณาราคาในตลาดโลกของข้าว จะพบว่าราคาข้าวในตลาดโลกยังมีโอกาส หากสามารถทำให้เกษตรกรพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานของตลาด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาโอกาส (Opportunity) การพัฒนาจะพบว่ากระแสความนิยมในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมก็เป็นโอกาสหนึ่ง ที่จะเพิ่มมูลค่าและสินค้าที่มีการผลิตในพื้นที่ที่สามารถเข้าสู่ตลาดสินค้าราคาสูงได้

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเกษตรจะเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ แต่ข้อมูลความต้องการของประชาชนในพื้นที่สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารจัดการน้ำเพื่อให้มีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภคและการบริโภคตลอดทั้งปี อีกทั้งพฤติกรรมของเกษตรกรยังคงเป็นการผลิตโดยใช้สารเคมี และเป็นการทำการผลิตโดยใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-intensive) มากกว่าที่จะเป็นการใช้นวัตกรรมเข้ามาใช้ในการผลิต เพื่อปริมาณและคุณภาพของพืชผลทางการเกษตร ดังนั้นเพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้ แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ควรที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการเกษตรที่จะเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ทางการเกษตรที่ใช้นวัตกรรมเพื่อจะนำไปสู่รูปแบบการผลิตที่ได้มาตรฐานที่ปลอดภัย พร้อมกับการบูรณาการการจัดการแหล่งน้ำเพื่อให้มีความเหมาะสม

ควบคู่ไปกับการพัฒนาการเกษตร หากพิจารณาภายในทุน (Capitals) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นการพัฒนาจังหวัด จะพบว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย มีชื่อเสียงและเป็นมรดกโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ประกอบกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ยังเป็นพื้นที่ซึ่งแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-East Economic Corridor) และแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) อาจกล่าวได้ว่าในเชิงที่ตั้งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดซึ่งสามารถเข้าถึงได้ (Reachable) โดยการคมนาคมหลัก ดังนั้นทุนเหล่านี้เองย่อมเป็นโอกาสของกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่จะส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่โดยอาศัยทุนเหล่านี้

แม้กลุ่มจังหวัดอาจไม่ได้โดดเด่นมากนักหากเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ หากแต่เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ จะพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปีนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ด้วยเหตุนี้การท่องเที่ยวอาจเป็นโอกาสหนึ่งที่จะเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ควบคู่ไปกับภาคเกษตรได้ หากว่ามีการพัฒนาที่ถูกจุดประเด็นปัญหาสำคัญ คือกลุ่มจังหวัดจะสามารถยกระดับการท่องเที่ยวเพื่อรักษาการเจริญเติบโต และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวมากขึ้น และมาท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบได้อย่างไร ดังนั้นแนวทางการพัฒนากลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ ควรที่จะดำเนินแนวทางการพัฒนาร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้สถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมสามารถเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาให้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่

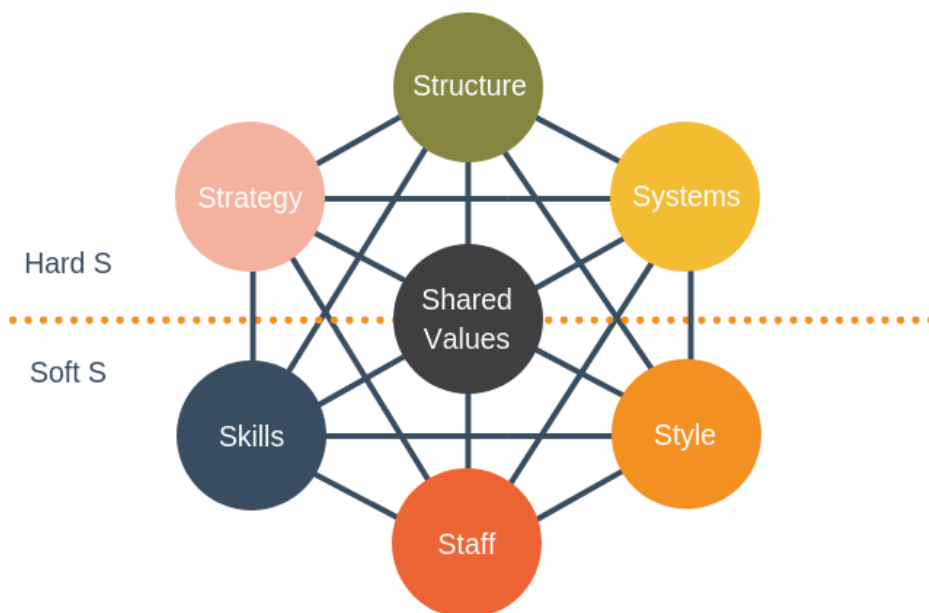

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัด ดังนั้น การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internals Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7s Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์การ (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

McKinsey 7S Framework

๑. การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ((Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
S๑ มีโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	W๑ มีการปรับเปลี่ยน โยกย้ายตามวาระ ส่งผลให้การบริหารงานขาดความต่อเนื่อง
S๒ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีการบูรณาการกัน เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และขับเคลื่อนการดำเนินงาน	W๒ โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีไม่ครบทุกจังหวัด ทำให้ไม่มีบุคลากรบริการประจำสำนักงาน
S๓ พื้นที่แหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ที่เป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	W๓ การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอ
	W๔ การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนยังไม่ครอบคลุม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S๔ เป็นแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ เช่น ทองคำ แร่ใยหิน แร่เหล็ก หิน และทรายก่อสร้าง ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้ S๕ มีเครือข่ายสถาบันการศึกษา ที่เป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมส่วนหน้า	W๕ การบริหารหลังการเก็บเกี่ยว วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เช่น การเผาตอซังข้าว ใบอ้อย วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร W๖ การสนับสนุนกลุ่มที่ทำการเกษตรแนวใหม่ การนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาการเกษตร (Smart Farmer)
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
S๖ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และมีการทบทวนทุกปี โดยแผนงานมีการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายแต่ละภาคส่วน ที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อภาพรวมเพิ่มขึ้น	W๗ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ อาจจะไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณในบางโครงการ ซึ่งการทำแผนยังขาดการนำข้อมูลที่เป็นผลการวิเคราะห์การดำเนินงานที่ผ่านมา
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
S๗ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีผู้รับผิดชอบชัดเจน S๘ หน่วยงานราชการและเอกชน สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม เช่น การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตในการแปรรูปสินค้า การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาและผลิตสินค้าอุตสาหกรรมใหม่ ๆ	W๘ ศักยภาพของจังหวัดแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถดำเนินการร่วมกันได้บางโครงการ เช่น โครงการเกี่ยวกับ S-Curve และ BCG เป็นต้น W๙ รูปแบบการบริหารจัดการขาดการบูรณาการร่วมกัน
๔. Staff (บุคลากร)	
S๙ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จัดให้มีบุคลากรที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน S๑๐ เยาวชนรุ่นใหม่ เริ่มเข้าสู่การเป็น Start up/ กลับมาประกอบกิจการเกษตรแปรรูปในท้องถิ่น	W๑๐ ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะทาง เช่น นิติกร โปรแกรมเมอร์ เชื้อข้อมูล ให้ชัดเจน ด้านเฉพาะด้าน เช่น ชีวภาพ เกษตรแปรรูป เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท เครื่องจักรกลการเกษตร เทคโนโลยีการเกษตร ภูมิสารสนเทศ Big Data W๑๑ ความไม่มั่นคงในตำแหน่งงานของบุคลากรจ้างเหมา เช่น ค่าตอบแทน สวัสดิการ ระยะเวลาจ้าง W๑๒ ขาดแรงงานโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นแรงงานขั้นต้น W๑๓ ต้นทุนแรงงานขั้นต่ำสูงขึ้น
๕. Skill (ทักษะ)	
S๑๑ บุคลากรมีทักษะ และความรู้ ในการปฏิบัติงาน S๑๒ ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการประกอบกิจการ และมีความพร้อมด้านเงินทุน	W๑๔ บุคลากรแต่ละกลุ่มงานขาดทักษะในการปฏิบัติงานของกลุ่มงานอื่น W๑๕ บุคลากรในภาคเกษตรแปรรูป ขาดทักษะในด้านการทำการค้าหรือธุรกิจที่ต้องการทำ (ขาดการ Re-Skill/ Up Skill/ New Skill)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๖. System (ระบบการทำงาน)	
S๑๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีระบบการทำงาน ตามมาตรฐานของภาครัฐ	W๑๖ ระบบการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลาง บางระบบมีความซ้ำซ้อนทำให้เป็นการเพิ่มปริมาณงาน (ระบบใหม่บุคลากรขาดทักษะ) W๑๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มองประเด็นปัญหา ระบบงานพัฒนาที่ต้องการงบประมาณ W๑๘ ระบบฐานข้อมูลการค้าไม่เพียงพอ
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
S๑๔ มีการใช้ค่านิยมของกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกันในการปฏิบัติงาน	W๑๙ ค่านิยม ไม่สามารถนำสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๒. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
O๑ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัด และจังหวัด มีนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน และอุตสาหกรรมชีวภาพ	T๑ กฎระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติของประเทศ ยังเป็นข้อจำกัดทางการค้าและการลงทุน เช่น กฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
0๒ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้และความยั่งยืนในภาคเกษตร โดยมุ่งเน้นหลักการตลาดนำการผลิต สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตภาพ ภาคการเกษตรและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริม SMEs ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน 0๓ รัฐบาลกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองสมุนไพร (Herbal City) ในทุกภูมิภาคของประเทศไทยชัดเจนและต่อเนื่อง 0๔ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ชายแดน เป็นโอกาสในการส่งเสริมการค้าและการลงทุน ซึ่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว 0๕ มีการพัฒนารถไฟรางคู่ผ่านจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ เช่น จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดพิจิตร 0๖ รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาถึงผลกระทบจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุลระหว่างด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 0๗ นโยบายโครงการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) ของภาครัฐ กำหนดให้พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง (นครสวรรค์และกำแพงเพชร) เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนำร่องตามมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ที่กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็น Bio Hub ของเอเชีย	กฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายผังเมือง เป็นต้น T๒ ความแปรปรวนของสถานการณ์ทางการเมืองขาดความเชื่อมั่นของนักลงทุน T๓ สงครามระหว่างรัสเซียกับยูเครน ส่งผลให้ราคาน้ำมันสูงขึ้น การขนส่งระหว่างประเทศชะงักโลกตะวันตกได้รับผลกระทบ T๔ กฎหมายผังเมือง กระบวนการแก้ไข ปรับปรุง ยังใช้เวลานาน อาจไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
0๘ ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการพัฒนาเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 0๙ ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าดูแลและให้บริการแก่ ผู้สูงอายุ อาทิ ตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร สถานที่ท่องเที่ยวและการพักผ่อนของผู้สูงอายุ 0๑๐ มีการผลิตและบริโภคจำนวนมากในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตได้	T๕ สถานการณ์ความไม่สงบของสงคราม การเมืองของประเทศคู่ค้า T๖ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) และโรคระบาดอื่นๆ ทำให้เกิดการกีดกันการค้ารูปแบบใหม่ เป็นอุปสรรคเพิ่มขึ้นต่อการส่งออก T๗ การค้าเสรีมีข้อกำหนดที่สูงกว่ามาตรฐานทำให้เกิดอุปสรรคต่อการส่งออกสินค้า เช่น การกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้า การใช้แรงงานผิดกฎหมาย เป็นต้น T๘ ราคาน้ำมันมีทิศทางสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและการขนส่งมีราคาสูงตามไปด้วย และเงินเฟ้ออัตราที่สูงตามมาเป็นลำดับ ค่าเงินบาท

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
โอ๑๑ มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสามารถพัฒนาเป็น BCG ได้ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย โอ๑๒ การกำหนดนโยบายให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (จังหวัดนครสวรรค์ และกำแพงเพชร) เป็นพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Hub)	อ่อนตัวส่งผลให้เอื้อต่อราคาสินค้าส่งออก แต่ราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้น ท๙ การเข้าถึงแหล่งเงินของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่า ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เนื่องจากการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ค่อนข้างจำกัด ท๑๐ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ทั้งในระดับโลก และระดับประเทศ ท๑๑ โครงสร้างทางเศรษฐกิจจะพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก ทำให้เศรษฐกิจมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของผลผลิตและภัยธรรมชาติ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังไม่ได้รับการพัฒนาจึงทำให้มูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับต่ำ
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
โอ๑๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคใส่ใจเรื่องสุขภาพ บริโภคอาหารปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ โอ๑๔ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิม มีการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณีท้องถิ่นโดยแท้จริง และมีความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากขึ้น โอ๑๕ กระแสความนิยมของผู้บริโภคในการรักษาสุขภาพ และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จะช่วยให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันจะสร้างกระแสความนิยมบริโภคสินค้าเชิงอนุรักษ์และสินค้าสุขภาพ เช่น สมุนไพร จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องพืชสมุนไพรและการดูแลสุขภาพ ซึ่งจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ	ท๑๒ ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือที่จะรองรับความต้องการของตลาดแรงงานอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ท๑๓ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุส่งผลให้ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขสูงขึ้น ทำให้กำลังการผลิตลดลง ผลผลิตภาพแรงงานค่อนข้างต่ำ หากไม่ได้รับการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถแข่งขันหรือพัฒนาศักยภาพอย่างเพียงพอ อาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงได้ ท๑๔ หลักสูตรการศึกษายังไม่สามารถสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ท๑๕ ขาดแคลนแรงงานคุณภาพ และ แรงงานไร้ฝีมือ ท๑๖ อัตราการเกิดที่ลดลง จะส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงาน และตลาดสินค้าและบริการ
๔. Technology (เทคโนโลยี)	
โอ๑๖ ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มคุณค่าและมูลค่า โอ๑๗ เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว และแนวโน้มต้นทุนต่ำลง และใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น	ท๑๗ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ยังไม่สามารถเข้าถึง Technology (เทคโนโลยี) และนวัตกรรมได้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๐๑๘ หน่วยงานภาคเอกชนให้การสนับสนุนด้านพลังงานทดแทนและอุตสาหกรรมชีวภาพ ๐๑๙ แนวโน้มการใช้รถ EV เพิ่มขึ้น ภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็น จุดพักรถเพื่อเติมพลัง	T๑๘ เทคโนโลยีสมัยใหม่มีราคาแพง และล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก T๑๙ E-Commerce ปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นการลงทุนจากต่างประเทศ
๕. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๐๒๐ ปัจจุบันประชาชนให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ๐๒๑ Green Industry ระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว คาร์บอนเครดิต Zero Waste นโยบายของรัฐบาล และหน่วยงานราชการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดมาตรการและโครงการต่าง ๆ เช่น BCG อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คาร์บอนเครดิต Green Industry เป็นต้น	T๒๐ ชุมชนโดยรอบขาดความเชื่อมั่นในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการบางแห่ง T๒๑ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศทำให้สภาพภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป เกิดภัยธรรมชาติมากกว่าปกติ ส่งผลให้คุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบของโรงงานอุตสาหกรรม ไม่แน่นอน
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
๐๒๒ มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานและเหมืองแร่	T๒๑ ชุมชนรอบบริเวณโรงงาน/ผู้ส่งวัตถุดิบให้โรงงาน อาจไม่พึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน / ราคารับซื้อวัตถุดิบและเกิดการประท้วงโรงงานได้

TOWS Matrix

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงรุกปรับปรุง (W-O)
- กำหนดแนวทางการพัฒนา(ยุทธศาสตร์)ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ - ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน และการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย - สนับสนุน ส่งเสริม การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการกลุ่มต่าง ๆ - สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน/ผู้ประกอบการ - ส่งเสริมการพัฒนาที่เชื่อมโยง ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น - ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม	- ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ไม่ให้เกิดปัญหาแก่ชุมชน - ประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกผลงานของกระทรวง กลุ่มจังหวัด - บูรณาการและกำกับดูแลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
- ปรับปรุงกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการโรงงาน - กำหนดแนวทางการพัฒนา(ยุทธศาสตร์) แผนงาน/โครงการที่สามารถลดอุปสรรคการดำเนินงานของผู้ประกอบการ - ผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่สามารถให้บริการในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาความสามารถของสถานประกอบในด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม - สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - เชิญชวนสถานประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมให้สถานประกอบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- สนับสนุนให้บุคลากร ให้มีขีดความสามารถที่จะเป็นผู้ดำเนินการเองได้เพิ่มขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาภายนอก - เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น - ขยายการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัด ในด้านต่าง ๆ ในรูปแบบ New Normal ผ่านช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์ - สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัด เกิดการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ - สนับสนุนสถานประกอบการให้ใช้ประโยชน์จากการ วิจัยและพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือล่าง ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์	“เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยเทคโนโลยี และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คุณชนอย่างยั่งยืน”				
แผน ระดับที่ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
	การเกษตร สร้างมูลค่า	อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต	พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่	พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ	สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่ เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
แผน ระดับที่ ๒	แผนแม่บทฯ	การเกษตร	อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต	ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมยุคใหม่	พื้นที่และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
	แผนย่อย	เกษตรแปรรูป	เกษตรแห่งอนาคต	ความสามารในการแข่งขันด้านการ ใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น	การสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว
แผน ระดับที่ ๓	นโยบาย	MIND ๔ มิติ	มิติที่ ๑ ความสำเริงทางธุรกิจที่ เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	มิติที่ ๔ การกระจายรายได้สู่ชุมชน ที่ตั้ง	มิติที่ ๓ ความลงตัวกับภาคีภาค มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน
แผนปฏิบัติการของ สปป. ราชอาณาจักรพม่า					
ประเด็นการพัฒนา อุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือล่าง ๒			ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน		
กลยุทธ์			พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน	ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และ อุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
กลยุทธ์			๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา เครือข่าย และจัดการ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือ ของท้องถิ่นและชุมชนอย่าง ต่อเนื่อง	๑. พัฒนาและเสริมสร้างการแข่งขัน ของผู้ประกอบการ ๒. พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจ ชุมชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้ เป็นผู้มีสมรรถนะสูงทั้งด้านทักษะการ ผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม	๑. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นด้านแรงงานและด้านการวิจัย ๒. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการ ๓. เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่กลไกด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ๕. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ๖. ส่งเสริมให้มีการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการรายใหม่และการขยายตัวของผู้ประกอบการราย เดิม ๗. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม

ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ประเด็นปัญหาและความต้องการ	
ประเด็นที่ 1	ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ มีประเด็นปัญหาและความต้องการ ดังนี้ - มีการกำหนดนโยบาย/หลักเกณฑ์และแนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว
ประเด็นที่ 2	ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีประเด็นปัญหาและความต้องการ ดังนี้ - การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ - การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๒ - สามารถเข้าถึงศูนย์บริการอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาวิสาหกิจสู่ตลาด ๔.๐ (Mini ITC) ได้อย่างทั่วถึงและได้รับการบริการที่รวดเร็ว - พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ - พัฒนาผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนโดยให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายภาครัฐและเอกชน ตลอดจนบูรณาการการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ประเด็นที่ 3	ภาคประชาชนในการรับบริการ มีประเด็นปัญหาและความต้องการ ดังนี้ - สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของกลุ่มจังหวัด ให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ประเด็นที่ 4	หน่วยงาน/สถานศึกษา มีประเด็นปัญหาและความต้องการ ดังนี้ - มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน - มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด
ประเด็นที่ 5	ชุมชน ประเด็นปัญหาและความต้องการ ดังนี้ - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสถานประกอบการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยเทคโนโลยี
และนวัตกรรม ที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

01

สร้างและพัฒนา
เครือข่าย
ผู้ประกอบการ
ผลิตภัณฑ์เกษตร
แปรรูป ให้เกิด
การบูรณาการ
ร่วมกัน

02

ส่งเสริมและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์เกษตร
แปรรูปอุตสาหกรรม
ฐานชีวภาพ ด้วย
เทคโนโลยี นวัตกรรม

03

ส่งเสริมและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ได้
มาตรฐาน และเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม
คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

04

พัฒนาศักยภาพ
ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม ตาม
นโยบายของ
กระทรวง
อุตสาหกรรมและ
บูรณาการเชิงพื้นที่

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างและขยายเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า

■ เป้าประสงค์

๑. มีการสร้างและขยายเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. มีระบบฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน
๓. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยน เทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยงเครือข่ายฯ

■ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินงานสนับสนุนความร่วมมือในทุกภาคส่วน ร้อยละ ๘๐
๒. จำนวนฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรม
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วนผู้รับบริการ ร้อยละ ๙๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่าย ใฝ่ระวัง และจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่นและชุมชน อย่างต่อเนื่อง ๒. สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ๓. ส่งเสริมการสร้างการรับรู้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ในเรื่องการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม ๔. บูรณาการการพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชา สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการที่รับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวงอุตสาหกรรม ๑. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและ ธรรมภิบาล ๒. โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของ อุตสาหกรรมในภูมิภาค ๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักร เกษตรในการจัดการอินทรีย์คาร์บอน ที่เหมาะสมกับแปลงขนาดเล็ก สู่การ ลด PM ๒.๕ และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ ชีวภาพในภาคเหนือตอนล่าง ๒	๐.๔๖๐ ๑.๔๙๖ ๑๓.๔๘๖
	โครงการอื่น ๆ ๔. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่ อุตสาหกรรมสู่ การเป็น เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)	๐.๒๐

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์
เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และ
เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

๑. มีผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. สินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. จำนวนสินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละการจัดการซื้อโรงเรียนของประชาชนต่อโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
๑. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นด้านแรงงานและด้านการวิจัย ๒. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานสากล ๓. เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ๕. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ๖. ส่งเสริมให้มีการเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายใหม่ และการคงอยู่ของผู้ประกอบการรายเดิม ๗. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม	โครงการที่รับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงอุตสาหกรรม ๑. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ๒. โครงการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๓. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ๔. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรเกษตรในการจัดการอินทรีย์คาร์บอนที่เหมาะสมกับแปลงขนาดเล็ก สู่การลด PM ๒.๕ และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจชีวภาพในภาคเหนือตอนล่าง ๒ โครงการอื่น ๆ ๕. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมาย	๐.๕๔๘ ๑.๑๓๖ ๐.๑๘๘ ๑๓.๔๘๖ ๐.๔๒๓

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

■ **เป้าประสงค์**

๑. ผู้ประกอบการสมาร์ท (smart entrepreneur)
๒. ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้ตรงกับความต้องการของตลาด
๓. ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาสามารถประกอบกิจการได้ (อยู่รอด)
๔. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการแข่งขัน

■ **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

๑. จำนวนของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน /SMEs ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ราย
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์
๓. จำนวนสถานประกอบการได้รับการพัฒนาสู่การเป็นนักรุกกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ จำนวน ๕ กิจการ

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
๑. พัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของผู้ประกอบการ ๒. พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน และบุคคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูงทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. บูรณาการการพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อการพัฒนาหลักสูตร และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบุคคลากรให้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	โครงการที่รับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงอุตสาหกรรม ๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) ๒. โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๓. โครงการปั้นนักรุกกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	๐.๗๕๒ ๑.๔๙๖ ๒.๐๐๘
	โครงการอื่น ๆ ๕. โครงการกองทุนพัฒนาเอส เอ็ม อี ตามแนวพระราชรัฐ	๑.๗๓๒

ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. แนวทางการพัฒนา	๑. สร้างและขยายเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้อง มีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ผ่านการดำเนินโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง จึงได้จัดทำโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดนครสวรรค์ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม อย่างยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่
๕. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ผลผลิตเชิงเชิงปริมาณ - กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒๐๐ คน - สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ กิจการ ผลลัพธ์ (Outcome) - ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๘๐ - เกิดเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ๔ เครือข่าย
๖. ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม	๖.๑. ผลกระทบทางตรง ด้านการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ๑) ลดค่าบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อมกับสังคมและชุมชนโดยรอบ ในการดำเนินการร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ค่าดำเนินการในการลงพื้นที่ตรวจสอบและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม คุณภาพอากาศ น้ำ และเสียง ๒) ลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมสำคัญที่ขับเคลื่อนกิจกรรมเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับภาครัฐ เอกชน ประชาชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และชุมชนในพื้นที่ ด้านการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ มูลค่าของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ๖.๒. ผลกระทบทางอ้อม ผู้ประกอบการเห็นโอกาสจากการดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เช่น สามารถพัฒนาธุรกิจ หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือขยายธุรกิจของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ กิจกรรมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ๑) การพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล โดยการประชุมระดมสมอง เพื่อรับฟังความคิดเห็น ระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานประกอบการ ประชาชน สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วมกันเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และจัดทำแผนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างสร้างสรรค์ ๒) การศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หรือบรรเทาผลกระทบด้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
	สิ่งแวดล้อมของชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงงานกับชุมชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๓) การส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR) ระหว่างเครือข่ายระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการและสานสัมพันธ์ในการพัฒนาระดับพื้นที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งและยั่งยืนระหว่างสถานประกอบการและชุมชน ๙.๒ กิจกรรมการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ ๑) ให้คำปรึกษา in-house training เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้คำปรึกษา ประเมินสถานประกอบการหรือให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ๒) จัดตั้งคณะทำงานและประชุมและชี้แจงเกณฑ์การตรวจประเมิน จัดตั้งคณะทำงาน โดยมีองค์ประกอบจากผู้แทนหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน และจัดประชุมและชี้แจงเกณฑ์การตรวจประเมิน ตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๗ ประการ ได้แก่ ๑) ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ๓) ความโปร่งใส ๔) ความรับผิดชอบ ต่อสังคม ๕) นิติธรรม ๖) ความยุติธรรม และ ๗) ความยั่งยืน ๓) จัดประชุมคณะกรรมการตรวจประเมิน เพื่อประเมินประสิทธิผลของการดำเนินงานของสถานประกอบการ รับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาปรับปรุงตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม พร้อมสรุปผลการตรวจประเมิน ๘.๓ สรุปผลโครงการฯ
๙. งบประมาณ	จำนวนเงิน ๕๖๖,๘๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. แนวทางการพัฒนา	๑. สร้างและขยายเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า ๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลงในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงาน

หัวข้อ	รายละเอียด
	ระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบกิจการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ก่อปรกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม เชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาคือภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน โดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายวิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับกฎหมายการรายงานข้อมูล ผ่าน iSingleForm กฎหมายใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการเชื่อมโยง ๔ มิติตามแนวคิด MIND โดยการบูรณาการทำงานในทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ รวมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ เพื่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบกิจการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ก่อปรกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม เชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง โดยการจัดหาช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ บริเวณสถานประกอบการโรงงานให้แก่ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ เพื่อเป็นการกระจายสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของจังหวัด อันช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด รวมทั้งให้ประชาชนและวิสาหกิจได้รับประโยชน์ และมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการ ที่มีคุณภาพในราคาที่ เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน อันส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส”
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔.๒ เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชนของผู้ประกอบการระดับจังหวัด ในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง เพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๔.๔ เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการตลาด ด้วยการเชื่อมโยงการตลาด ให้ผู้ประกอบการชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีช่องทางจำหน่ายสินค้า เป็นการสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น โดยมีสถานประกอบการโรงงานได้มีส่วนช่วยกระจายรายได้ ลดรายจ่าย และดูแลชุมชนโดยรอบ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมได้มีความเชื่อมโยงโดยมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนมากขึ้น
๕. กลุ่มเป้าหมายของโครงการ	๕.๑ กลุ่มเป้าหมาย - ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม - ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs ๕.๒ สาขาอุตสาหกรรม - ทุกสาขาอุตสาหกรรม
๖. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๖.๑ ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในภูมิภาค จำนวน ๒,๖๐๐ ราย ๖.๒ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ และการรายงานข้อมูลระบบ iSingleForm และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามนโยบาย MIND เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลผลิตสูงขึ้น จำนวน ๔๐๐ ราย ๒. กิจกรรมออกเยี่ยม สัมภาษณ์และวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สัมภาษณ์และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND

หัวข้อ	รายละเอียด
	โครงสร้าง พื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสำหรับนำไปประเมินองค์ความรู้ ที่นำไปถ่ายทอด และให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน ๖๐๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ ๓.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรมในระบบ iSingleForm รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบการผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์ฯ นักวิชาการ ภาครัฐเครือข่ายในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการ จำนวน ๑,๒๐๐ ราย ๓.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก แก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SME ที่เป็นวิสาหกิจชุมชน SME การแนะนำเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๒๐๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น เพิ่มช่องทางการตลาด การจัดพื้นที่จำหน่ายสินค้าเพื่อทดสอบตลาด การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ จำนวน ๒๐๐ ราย ๕. กิจกรรมรอง : กิจกรรมเพิ่มช่องทางการตลาดทั้ง online/offline จำนวน ๑๐ ครั้ง
๙. งบประมาณ	จำนวนทั้งสิ้น ๑๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรเกษตรในการจัดการอินทรีย์คาร์บอนที่เหมาะสมกับแปลงขนาดเล็ก สู่การตลาด PM ๒.๕ และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจชีวภาพในภาคเหนือตอนล่าง ๒
๒. แนวทางการพัฒนา	๑. สร้างและขยายเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า ๒. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. หลักการและเหตุผล	๓.๑ โครงการมีความสอดคล้องกับแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้ ๑) นโยบายรัฐบาล นโยบายหลักด้าน : ภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลักดันสังคมคาร์บอนต่ำ โดยประกาศให้ไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ภายในปีพุทธศักราช ๒๕๖๓ (คริสต์ศักราช ๒๐๕๐) เพื่อรับมือกับการค้าระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนาระดับวิถีเกษตรกรไปสู่เกษตรกรรุ่นใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการป้องกันและลดการเผาในภาคการเกษตรเพื่อลดปัญหาฝุ่นละออง PM ๒.๕ นโยบายเร่งด่วน : การวางรากฐานการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ยุคใหม่จากเดิมที่เน้น “ปริมาณ” ไปสู่การสร้าง “มูลค่า” โดยยกระดับภาคเกษตรกรรมของไทยไปสู่เกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มผลิตภาพ ๒) ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ แผนระดับที่ ๑ : ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี : ด้าน (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
	เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ประเด็นยุทธศาสตร์ : ข้อ ๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ประเด็นหลักย่อย : ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แผนระดับที่ ๒ : แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ : ประเด็น (๑๘) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน แผนแม่บทด้าน : การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมายแผนแม่บท : ๑๘๐๐๐๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ใน ๔๐ อันดับแรกของโลก แผนย่อยของแผนแม่บท : ๑๘๐๔ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป้าหมายแผนย่อย : ๑๘๐๔๐๒ คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติและพื้นที่ทั่วไปที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมู่ที่ : M๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมาย : การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด : ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ กลยุทธ์การพัฒนา : การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ แผนระดับที่ ๓ (ที่เกี่ยวข้อง) แผนปฏิบัติราชการ อก. (ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๑) : เรื่อง ส่งเสริมและกำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนชุมชน แผนปฏิบัติราชการ สปอ. (ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๑) : เรื่อง ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนชุมชน แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ แนวทางการพัฒนา ๑ : พัฒนาผลิตภาพอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตามแนวทาง BCG Model แนวทางการพัฒนา ๓ : การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง ๓.๒ สภาพปัญหา / ความเป็นมา อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง มีความเชื่อมโยงกันตลอดห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ อุตสาหกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
	เครื่องจักรกลและชิ้นส่วนเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่การผลิต และเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกือบทุกประเภท สร้างความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่อยู่ปลายน้ำ การพัฒนาภาคการผลิตของไทยทั้งภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรมนั้น มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนของการผลิตทุกภาคส่วน ให้มีความเจริญเติบโต ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการผลิตเครื่องจักรกลในประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้และรองรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต รวมถึงลดการนำเข้าเครื่องจักรกลจากต่างประเทศ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ โดยเฉพาะ “อ้อย” และ “ข้าว” เป็นวัตถุดิบหลักที่นำไปสู่กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ และจังหวัดนครสวรรค์ เป็นพื้นที่นำร่อง Bio economy เพื่อผลักดันเป้าหมาย Bio Hub of ASEAN ภายในปี ๒๕๗๐ อีกทั้งภาคเอกชนมีความพร้อมในการต่อยอดผลผลิตภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ โดยดำเนินการโครงการนครสวรรค์ไบโอคอมเพล็กซ์ (Nakhonsawan Biocomplex) และ “นิคมอุตสาหกรรมแอลพีจี นครสวรรค์” จึงมีความต้องการวัตถุดิบทั้ง “อ้อย” และ “ข้าว” เป็นจำนวนมาก “PM ๒.๕” กลายเป็นประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ “การเผาในที่ที่เกษตร” เป็นส่วนหนึ่งของต้นตอปัญหา ซึ่งเกิดจากเกษตรกรส่วนหนึ่งมุ่งเน้นการเพิ่มปริมาณผลผลิต จึงเร่งการผลิตพืชเศรษฐกิจเพื่อให้ได้หลายรอบต่อปี โดยขาดการจัดการที่ดี และเลือกใช้วิธีการเผาเศษวัสดุทางการเกษตรแทนวิธีการอื่น ๆ เพราะเป็นหนทางที่ง่าย สะดวก รวดเร็ว ต้นทุนต่ำ โดยเฉพาะการเผาใบอ้อย ตอซังและฟางข้าว ซึ่งมีผลเสียร้ายแรงต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ฝุ่น PM ๒.๕ และสารพิษต่างๆ ยังทำลายโครงสร้างและธาตุอาหารในดิน ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคเหนือตอนล่าง และภาคอีสาน ในรูปของ “หิมะดำ” ควันพิษ และยังเป็นตัวเร่งให้เกิดภัยแล้งหนักยิ่งขึ้นอีกด้วย การเผาใบอ้อยก่อนการเก็บเกี่ยว เนื่องจากประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น และต้องเร่งเก็บเกี่ยวอ้อย เพราะช่วงเปิดหีบอ้อยแต่ละปีมีเวลาเพียง ๔ เดือน และการเก็บเกี่ยวล่าช้าจะเสี่ยงต่อการมีฝนตกในช่วงเก็บเกี่ยว ประกอบกับแรงงานตัดอ้อยต้องการตัดอ้อยไฟไหม้ เนื่องจากตัดได้รวดเร็วกว่า ทำให้มีรายได้มากกว่าการตัดอ้อยสด ๒-๓ เท่า อีกทั้งเกษตรกรชาวนานิยมเผาฟางข้าว เพื่อเร่งการเพาะปลูกรอบใหม่ เพื่อให้ได้หลายรอบต่อปี โดยขาดการจัดการที่ดี เนื่องจากการไถกลบฟางก็จะมีปัญหาข้าวไม่ค่อยงอก และเจริญเติบโตไม่ดี ถ้าการย่อยสลายฟางข้าวไม่สมบูรณ์และเริ่มการปลูกข้าวครั้งใหม่ทันที ข้าวจะไม่โตและตายในที่สุด ดังนั้นการมีเครื่องจักรกลไถที่มีประสิทธิภาพในการไถกลบตอซัง นับเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่ง เพื่อเป็นทางเลือกที่ดีกว่าการเผา เพราะช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพ เคมี และชีวภาพของดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารลดการใช้ปุ๋ยเคมี ดังนั้น เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเกษตรกร จึงควรสร้างต้นแบบเครื่องจักรกลการเกษตรสำหรับการจัดการแปลงอย่างเหมาะสม ให้ทำงานได้รวดเร็วทันต่อช่วงเวลาของการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และรูปแบบการเพาะปลูก เพื่อลดการเผา และเพิ่มโอกาสใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือทิ้ง เป็นการสนับสนุนให้นำเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
	และนวัตกรรมเครื่องจักรกลมาใช้ในการกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยเฉพาะเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก ในราคาที่เหมาะสมที่เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงได้ สำนักงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรเกษตรในการจัดการอินทรีย์คาร์บอนที่เหมาะสมกับแปลงขนาดเล็ก สู่การลด PM ๒.๕ และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจชีวภาพ ในภาคเหนือตอนล่าง ๒” เพื่อสร้างต้นแบบเครื่องจักรกลการเกษตรสำหรับการจัดการกระบวนการเตรียมแปลงและการเก็บเกี่ยว รวมทั้งการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ให้ทำงานได้รวดเร็วทันต่อช่วงเวลาของการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และรูปแบบการเพาะปลูก เพื่อลดการเผาและเพิ่มโอกาสใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือทิ้ง ในพื้นที่นำร่องกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (๔ จังหวัดต้นแบบ : นครสวรรค์ , กำแพงเพชร , อุทัยธานี , พิจิตร) และเป็นแนวทางเชิงนโยบาย สำหรับการจัดการอินทรีย์คาร์บอนในภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เพื่อขยายผลไปยังพื้นที่อื่นต่อไป อีกทั้งเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ให้มีความสามารถและเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาเครื่องจักรให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและการเพาะปลูกของเกษตรกร ทำให้เครื่องจักรที่ผลิตได้มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับลักษณะของการทำงาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ประเทศไทยลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาวต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตอ้อยและข้าว ซึ่งจะนำมาสู่ฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกร และฐานความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบในกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และสนับสนุนการพัฒนา Bio Hub ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการผลิตเครื่องจักรกลในประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้และรองรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต รวมถึงลดการนำเข้าเครื่องจักรกลจากต่างประเทศ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ๓. เพื่อลดการเผาอ้อย ฟางข้าว และเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในพื้นที่นำร่อง ๔ จังหวัด ส่งผลต่อการลดปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ช่วยลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร และอุตสาหกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องเกษตรกร จำนวน ๒๐ กิจการ และชาวไร่อ้อย สมาคมชาวไร่อ้อย วิสาหกิจชุมชนข้าวและชาวนาและเกษตรกรชาวนา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับองค์ความรู้ในการจัดการอินทรีย์คาร์บอนที่เหมาะสม จำนวน ๔๐๐ ราย ๒. เครื่องจักรกลการเกษตรต้นแบบ สามารถใช้งานได้จริงในเชิงพาณิชย์ จำนวน ๑๖ เครื่อง ๓. เครือข่ายอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรและเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมสนับสนุน จำนวน ๘ เครือข่าย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒
๗. กิจกรรมหลัก	จำนวน ๗ กิจกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	กิจกรรมที่ ๑ : การสัมมนาแสดงความคิดเห็นของเครือข่ายผู้ประกอบการเครื่องจักรกลเกษตร สมาคมชาวไร่อ้อย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนข้าว ชาวนา และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการจัดการอินทรีย์คาร์บอน สนับสนุนการสร้าง Bio Hub และลดปัญหาฝุ่น PM๒.๕ ในพื้นที่นำร่อง ๔ จังหวัดต้นแบบ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	กิจกรรมที่ ๒: การพัฒนาเทคโนโลยีในการเก็บเกี่ยวอ้อยที่ไม่ต้องเผา โดยเก็บเกี่ยวอ้อยด้วยเครื่องตัดอ้อยต่อพวงรถแทรกเตอร์แบบตัดเป็นลำในพื้นที่ ๔ จังหวัด กิจกรรมที่ ๒.๑ : การออกแบบและพัฒนาเครื่องตัดอ้อยต่อพวงรถแทรกเตอร์แบบตัดเป็นลำ ให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพไร่อ้อยในพื้นที่แปลงขนาดเล็ก กิจกรรมที่ ๒.๒ : การทดสอบการทำงานและปรับปรุงต้นแบบในแปลงเกษตรจริง เพื่อให้ได้เครื่องจักรที่ใช้งานได้จริงและตอบสนองความต้องการของเกษตรกร กิจกรรมที่ ๒.๓ : การถ่ายทอดเทคโนโลยีและจัดฝึกอบรมเกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการเครื่องจักรกลเกษตร เพื่อขยายผลการใช้งานเครื่องตัดอ้อยต่อพวงในเชิงพาณิชย์และลดการเผาอ้อยในระยะยาว
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมที่ ๓ : การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องอัดเม็ดเชื้อเพลิง ในพื้นที่ ๔ จังหวัดพื้นที่แปลงขนาดเล็ก กิจกรรมที่ ๓.๑ : การออกแบบและพัฒนาเครื่องอัดเม็ดเชื้อเพลิงที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่แปลงขนาดเล็ก กิจกรรมที่ ๓.๒ : การทดสอบการทำงานและปรับปรุงต้นแบบในแปลงเกษตรจริง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพเครื่องอัดเม็ดเชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับการใช้งานจริง กิจกรรมที่ ๓.๓ : การถ่ายทอดเทคโนโลยีและฝึกอบรมเกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการเครื่องจักรกลเกษตร เพื่อส่งเสริมการใช้เครื่องอัดเม็ดเชื้อเพลิง
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	กิจกรรมที่ ๔ : การพัฒนาเทคโนโลยีในการตัดต่อซังข้าวโดยออกแบบและพัฒนาระบบอุปกรณ์ต่อพ่วงตัดต่อซังข้าวติดรถแทรกเตอร์ ในพื้นที่ ๔ จังหวัด เขตชลประทาน กิจกรรมที่ ๔.๑ : การออกแบบและพัฒนาระบบอุปกรณ์ต่อพ่วงตัดต่อซังข้าวติดรถแทรกเตอร์ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ปลูกข้าว สำหรับการทำนาแบบตัดต่อซังเขตชลประทาน กิจกรรมที่ ๔.๒ : การทดสอบการทำงานและปรับปรุงต้นแบบในแปลงเกษตรจริง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการตัดต่อซังข้าวให้สอดคล้องกับการใช้งานจริง กิจกรรมที่ ๔.๓ : การถ่ายทอดเทคโนโลยีและฝึกอบรมเกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการเครื่องจักรกลเกษตร เพื่อส่งเสริมการใช้ระบบอุปกรณ์ต่อพ่วงตัดต่อซังข้าวติดรถแทรกเตอร์แทนการเผา
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	กิจกรรมที่ ๕ : การพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรโดยออกแบบและพัฒนามานไถกลบใบอ้อยและฟางข้าวเพื่อลดการเผาในพื้นที่ ๔ จังหวัด กิจกรรมที่ ๕.๑ : การออกแบบและพัฒนามานไถกลบใบอ้อยและฟางข้าว ให้เหมาะสมกับสภาพดินและรูปแบบการเพาะปลูกในพื้นที่ เพื่อทดแทนการเผาเศษวัสดุในไร่อ้อยและนาข้าว กิจกรรมที่ ๕.๒ : การทดสอบการทำงานและปรับปรุงต้นแบบในแปลงเกษตรจริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความทนทานของเครื่องจักร กิจกรรมที่ ๕.๓ : การถ่ายทอดเทคโนโลยีและฝึกอบรมเกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการเครื่องจักรกลเกษตร เพื่อให้สามารถนำมานไถกลบใบอ้อยและฟางข้าวไปใช้งานได้จริงและลดการเผาในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๖ กิจกรรมรอง	กิจกรรมที่ ๖ : สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมสนับสนุน รวมทั้งเกษตรกรเพื่อลดการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร
๗.๗ กิจกรรมสนับสนุน	กิจกรรมที่ ๗ : การบริหารและติดตามโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐)
๑๐. งบประมาณ	๑๓,๔๐๖,๐๐๐ บาท (สิบสามล้านสี่แสนหกพันบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เชิงปริมาณ ๑. ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร และอุตสาหกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องเกษตรกร จำนวน ๒๐ กิจการ และชาวไร่อ้อย สมาคมชาวไร่อ้อย วิสาหกิจชุมชนข้าวและชาวนาและเกษตรกรชาวนา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับองค์ความรู้ในการจัดการอินทรีย์คาร์บอนที่เหมาะสม จำนวน ๔๐๐ ราย ๒. เครื่องจักรกลการเกษตรต้นแบบ สามารถใช้งานได้จริงในเชิงพาณิชย์ จำนวน ๑๖ เครื่อง ๓. เครือข่ายอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรและเกษตรกรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมสนับสนุน จำนวน ๘ เครือข่าย เชิงคุณภาพ ๑. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริหารจัดการแปลงของเกษตรกรชาวไร่อ้อยและชาวนา โดยวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการแปลง และการเก็บเกี่ยว ลดปริมาณการเผาในพื้นที่เกษตร สนับสนุนให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเครื่องจักรกลมาใช้ในการกระบวนการผลิตเพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก ที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นที่แปลงปลูกขนาดเล็ก ในราคาที่เหมาะสมที่เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงได้ ๒. การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ให้มีความสามารถและเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาเครื่องจักรให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและการเพาะปลูกของเกษตรกรใช้ในการกระบวนการผลิตเพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต แก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับลักษณะของการใช้งาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ประเทศไทยลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาวต่อไป ๓. การลดการเผาเศษวัสดุทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตรในพื้นที่นำร่อง ๔ จังหวัด ส่งผลให้สามารถลดการปลดปล่อยมลพิษทางอากาศ จากการเผาในที่โล่ง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรต้นแบบ สามารถใช้งานได้จริงในเชิงพาณิชย์ ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรและเกษตรกรแปรรูป และเกษตรกรได้รับการพัฒนาให้มียุทธศาสตร์ความรู้และมีศักยภาพเพิ่มขึ้น ๓. ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละออง PM ๒.๕ ที่ลดลง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)
๒. แผนงาน	พัฒนาพื้นที่ต้นแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. สร้างและขยายเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า
๔. หลักการและเหตุผล	๔.๑ โครงการมีความสอดคล้องกับแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้ ๑) นโยบายรัฐบาล - ด้วยมติคณะรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ บรรจุแนวคิดพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลงในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ถึง ๑๕ ที่ครอบคลุมถึงปี ๒๕๘๐ โดยได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน โดยเป้าหมายในการพัฒนา คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ประเทศไทยมี ต้นแบบ “เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม” ไม่น้อยกว่า ๔๐ พื้นที่ ใน ๓๗ จังหวัด ๒) ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ - ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๑๘) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน - แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านที่ (๕) เศรษฐกิจ (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๙) สังคม - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า (๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ๔.๒ สภาพปัญหา / ความเป็นมา ตามที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมโดยส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรม โดยลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมด้านความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต สามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้

อย่างยั่งยืน มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน ๕ มิติ คือ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ถือเป็นเครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเป็น การดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละ พื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการแข่งขันและ พัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับของสากล เน้นเทคโนโลยีการผลิต สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ พลังงาน ความปลอดภัย วัตถุดิบทราย และสารเคมี เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและ พันธกรณีข้อตกลงระหว่างประเทศ อีกทั้งยังตอบสนองต่อนโยบาย BCG Economy ของ รัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) และการพัฒนาเมืองสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะอย่างยั่งยืน

๔.๓ ความจำเป็น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๕ ภายในปี ๒๕๖๙ กำหนดเป้าหมาย การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประเทศไทยมีต้นแบบ “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” ไม่น้อยกว่า ๔๐ พื้นที่ ใน ๓๗ จังหวัด ซึ่งได้ขับเคลื่อนไปแล้ว แบ่งเป็น ระยะที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๑๙ จังหวัด ๓๓ พื้นที่ ในระยะที่ ๓ ขับเคลื่อนอีก ๑๗ จังหวัด ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ เป็นจังหวัดเป้าหมายที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ และมีการกำหนดให้เป็น พื้นที่นำร่อง Bio economy อีกทั้งภาคเอกชนมีความพร้อมในการต่อยอดผลผลิตภาค เกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ โดย บริษัท เกษตรไทยอินเตอร์เนชั่นแนลซูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ KTIS ได้ร่วมลงทุนกับ บริษัท โกลบอลกรีนเคมิคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท ในเครือ ปตท. ดำเนินการโครงการนครสวรรค์ไบโอคอมเพล็กซ์ (Nakhonsawan Biocomplex) หรือ NBC เงินลงทุน ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท คาดว่าจะแล้ว เสร็จพร้อมเปิดดำเนินการเชิงพาณิชย์ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับ รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ มุ่งสู่ศูนย์กลางการผลิต อุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจร และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน เพื่อยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเป้าหมายระดับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ อีกทั้งจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการตรวจ ประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเป้าหมายระดับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จึงได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็น เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างยั่งยืน ด้วยมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีคุณค่าต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการ บริหารจัดการของเสียในกระบวนการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม เป็นการพัฒนารูปแบบ อุตสาหกรรมภายใต้แนวคิด BCG Model

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่ออนุรักษ์ รักษา พื้นฟู รวมทั้งสร้างใหม่ในฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ให้สมดุลกับขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๒. เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ หรือ BCG Economy ๔. เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นที่เป้าหมาย รองรับการให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ๕. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ๖. เพื่อยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ สอดคล้องตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ได้รับความรู้ความเข้าใจแนวทางการลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อม / เข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ ตามศักยภาพและบริบท ๒. ฐานข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อใช้ในการตรวจประเมินขอรับการรับรองระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑ ชุด ๓. แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๑ แผน ๔. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ ๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหนองโพ อำเภอตากถ้ำ จังหวัดนครสวรรค์
๘. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวคิด “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชน อย่างยั่งยืน” งบประมาณ ๑,๔๗๓,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์	๑. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด และคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยกระบวนการการมีส่วนร่วม เพื่อบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. จัดจ้างเหมาในการจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อรวบรวมส่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอรับรองความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ ๓. จัดกิจกรรมพัฒนาองค์ความรู้การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility: CSR) และการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) หลักเกณฑ์การกำหนดแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสม ๔. จ้างผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริมและพัฒนาให้โรงงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับ

หัวข้อ	รายละเอียด
	โรงงานอุตสาหกรรม ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล ISO๑๔๐๐๑:๒๐๑๕ ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า ตามศักยภาพและบริบท โดยการจัดเก็บข้อมูล และให้คำแนะนำผู้ประกอบการเชิงลึก รวมทั้งชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และการร่วมบูรณาการทำงานขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ เสนอผู้บริหาร คณะกรรมการ คณะทำงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ทบทวน ติดตาม ประเมินผล พร้อมเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐) เตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมมุ่งเป้าหมายผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ ๒ งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์	๑. จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด และคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ทบทวนแผนปฏิบัติการ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่ ๓. จัดจ้างเหมาในการจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อรวบรวมส่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอรับรองความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ ๓. จัดกิจกรรมการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) เพื่อทบทวนผลการดำเนินงานก่อนการตรวจประเมินระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ โดยผู้ตรวจประเมินภายใน (Internal Auditor) ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ๔. จัดกิจกรรมพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และให้คำแนะนำเชิงลึก เพื่อชี้แจงข้อมูลตามตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และการร่วมบูรณาการทำงานขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้แก่คณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อเตรียมความพร้อมมุ่งเป้าหมายผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๓ ๕. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ เสนอผู้บริหาร คณะกรรมการ คณะทำงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ทบทวน ติดตาม ประเมินผล พร้อมเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๐ แหล่งงบประมาณจังหวัดนครสวรรค์ แยกเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑,๔๗๓,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. งบประมาณ	๑,๖๗๓,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. การผลิตภาคอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีคุณค่าต่อสังคม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการของเสียในกระบวนการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม ๓. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ ๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๑๓. ผลลัพธ์การการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มิติด้านสังคม ได้รับการพัฒนาให้เป็นสังคมเมืองที่น่าอยู่ ทุกภาคส่วนมีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น โรงงานมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น อัตราความว่างงานลดน้อยลง ลดปัญหาอาชญากรรม โดยประชาชนเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีการยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ สอดคล้องตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. มิติด้านเศรษฐกิจ ประชาชนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ มีความเชื่อมั่นต่อภาคอุตสาหกรรมและให้ความร่วมมือในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โรงงานที่จะมาตั้งในพื้นที่ หรือโรงงานที่จะขยายกิจการต้องเป็นกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องจักร หรือนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีการลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้พลังงาน ลดปริมาณของเสีย เท่ากับส่งผลให้ผลประกอบการสูงขึ้นและเสียภาษีมากขึ้น ในส่วนของภาคประชาชนเมื่อมีโรงงานมากขึ้นก็จะมีจ้างงานมากขึ้น ลดอัตราการว่างงาน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของจังหวัดและประเทศดีขึ้น ๓. มิติด้านสิ่งแวดล้อม โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรและควบคุมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงงานที่มีอยู่เดิม โรงงานที่จะมาตั้งในพื้นที่ หรือโรงงานที่จะขยายกิจการต้องเป็นกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องจักร หรือนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีการลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้พลังงาน ลดปริมาณของเสีย มีการควบคุมการปล่อยของเสียออกนอกโรงงานให้เป็นไปตามกฎหมาย มีสำนึกรับผิดชอบต่อเรื่องสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น ประชาชนมีสุขภาพจิตสุขภาพกายดีขึ้น ทำให้เป็นสังคมเมืองที่น่าอยู่ ๔. มิติด้านกายภาพ เมื่อโรงงานมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ปล่อยของเสียออกนอกโรงงาน มีการปรับปรุงทัศนียภาพโดยรอบโรงงานและชุมชนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยส่งผลให้ทัศนียภาพในพื้นที่ สวยงาม สะอาดน่ามอง น่าอยู่อาศัย ๕. มิติการบริหารจัดการ โรงงาน ชุมชน ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ในการพัฒนา มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศร่วมกัน เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) จังหวัดนครสวรรค์
๒. แนวทางการพัฒนา	๒. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อน ด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Boarder Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา รวมไปถึงการที่ประเทศไทยเริ่มนำแนวคิดการจัดเก็บภาษีคาร์บอนมาใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ตามกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเป็นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนทางอ้อมจากเชื้อเพลิงฟอสซิลอ้างอิงตามปริมาณ CO₂ ที่ได้จากการเผาไหม้ อีกทั้งกรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างการพิจารณาแนวทางการนำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้แบบเต็มระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการเดินหน้าสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ๒๐๕๐ และขยับสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ภายในปี ๒๐๖๕ โดยจะนำมาปรับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้า คือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลดีต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุดแนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้นการปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วยการหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาวเพื่อปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัดข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสม จากความสำคัญของระเบียบ กติกาของโลกยุคใหม่ ประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มี

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก ล่าสุดประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๙) เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ เพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) ในปี ๒๐๓๐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๓% จากเป้าหมาย ๓๐-๔๐% คิดเป็น ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) และยังได้เร่งผลักดัน พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) โดยคาดว่าจะบังคับใช้ในปี ๒๐๒๖

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต

ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงเล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑ เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๔.๒ เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และเทคโนโลยี มุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๕. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๕.๑ ผลผลิต (Output) เชิงปริมาณ - จำนวนผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน - จำนวนสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับ ๘ กิจการ เชิงคุณภาพ - เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ๕.๒ ผลลัพธ์ (Outcome) - จำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา - มีผลผลิตเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ต้นทุนลดลง เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ลดการสูญเสีย เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๖.๑ ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจทางตรง - ลดต้นทุนในการพัฒนาผู้ประกอบการและกระบวนการผลิต ด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างสังคมคาร์บอน ซึ่งมีฐานการคำนวณต้นทุนค่าหลักสูตรสำหรับองค์กรค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในหลักสูตรด้านการปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ ระยะเวลาการอบรม ๒ วัน ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ - ลดภาระของผู้ประกอบการในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อใช้บริการที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำในการก้าวสู่การประกอบการที่ตอบโจทย์กติกาสากลในทุกมิติ ๖.๒ ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจทางอ้อม สถานประกอบการสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสามารถนำปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ไปขายเป็นคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ซึ่งมีฐานการคำนวณปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ต่อกิจการ ๘,๓๓๓ tCO₂eq/ปี อ้างอิงจากการขับเคลื่อนนโยบาย Net Zero Emissions ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ และราคาคาร์บอนเครดิต ๑๖๔ บาท/ tCO₂eq อ้างอิงจากราคาการบอณาเครดิต ปี ๒๕๖๗ ของตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตภาคสมัครใจประเทศไทยในภาคอุตสาหกรรม โดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

หัวข้อ	รายละเอียด
	ดังนั้น โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มีความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ
๗. แนวทางการพัฒนา	สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า การแปรรูปสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ ที่สอดคล้องตามแนวทาง BCG Model
๘. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๙. กิจกรรมที่สำคัญ	๙.๑ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพเชิงความรู้ แนวทางการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน เข้าใจ และต้องมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการประกอบการ โดยจะดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการประกอบการอุตสาหกรรมที่ดี สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย และมาตรฐานที่เป็นสากล เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) โดยดำเนินการอบรมจำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ วัน หรือไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ๙.๒ กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการส่งเสริม พัฒนาสถานประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ให้การปรึกษาแนะนำในแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อให้สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างตรงตามความต้องการ รวมทั้งสามารถยกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คำนวณปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสถานประกอบการ เพื่อบูรณาการประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยกิจกรรมดังกล่าวต้องครอบคลุมรายละเอียด ดังนี้ ๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ Man-Day/กิจการ โดยการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกต้องครอบคลุมการดำเนินงาน ดังนี้ - ด้านการพัฒนาองค์ความรู้แก่สถานประกอบการในการขอรับการรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก - ด้านการกำหนดขอบเขตของการประเมิน พร้อมสำรวจกระบวนการผลิตและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการดำเนินงานภายในสถานประกอบการ - ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการบัญชีรายการก๊าซเรือนกระจกของกระบวนการต่าง ๆ - ด้านการเปลี่ยนแปลงข้อมูลการจัดการบัญชีรายการก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - ด้านการจัดทำเอกสารตามระบบมาตรฐาน - ด้านการประยุกต์ใช้ระบบเอกสารและการประเมินความพร้อมเบื้องต้น (Pre-verification) พร้อมจัดทำรายงานผลการประเมินความพร้อมเบื้องต้น เพื่อขอรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก และออกแบบขั้นตอนและหลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมเบื้องต้น (Pre-verification)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- ด้านการปรับปรุงแก้ไขภายหลังการประเมินความพร้อมเบื้องต้น และสนับสนุนองค์ความรู้เพื่อยื่นขอรับรองในอนาคต ๒) สามารถให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการ ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และคำนวณปริมาณการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ร้อยละ ๑๐ (โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการก่อนเข้าร่วมโครงการและประมาณการปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วม) ๓) สามารถให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ในด้านการต้นทุนลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ และด้านการลดการสูญเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบการดำเนินการเพิ่มผลผลิตภาพในแต่ละด้านก่อนเข้าร่วมโครงการ และประมาณการการเพิ่มผลผลิตหลังเข้าร่วมโครงการ)
๑๐. งบประมาณ	งบประมาณ จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. แนวทางการพัฒนา	๒. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) มอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ดำเนินงานโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการติดตามการรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย สร้างความมั่นใจเพิ่มความเชื่อถือแก่ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นการสร้างอาชีพให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างยั่งยืน ผลที่ได้จะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและคำสั่งซื้อ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจในระยะยาวและส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยมีเป้าหมายในการสร้างงาน สร้างอาชีพ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่นด้วยการสนับสนุนให้ชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น รวมถึงมีจุดเด่น เอกลักษณ์ การพัฒนา ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้และชุมชนที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑. เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของจังหวัด ๔.๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทางด้านผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรอง ๔.๓. เพื่อให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นการบริการผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตชุมชน และประชาชน รวมทั้งเสริมสร้างและพัฒนากิจการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔.๔. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ให้มีคุณค่าและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน
๕. กลุ่มเป้าหมายของโครงการ	กลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มผู้ผลิตชุมชน ผู้ผลิตชุมชน และวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์
๖. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๖.๑. ตัวชี้วัดระดับผลผลิต - ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ได้รับความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำนวน ๒๒๐ คำขอ - ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๖.๒. ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ ผู้ประกอบการ OTOP ผลิตสินค้าเป็นที่ยอมรับต่อผู้บริโภคที่ส่งผลต่อการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น และยังทำให้ผู้ผลิตสามารถต่อยอดแนวความคิดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและนอกประเทศ
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ จัดทำแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปี ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๘.๒ สํารวจผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในบัญชี(ผู้ขายยื่นขอต่ออายุ) และนอกบัญชี(ผู้ยื่นขอรายใหม่) รวมถึงประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ผลิตชุมชนเข้าสู่ระบบการรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชน ๘.๓ สํารวจและประเมินศักยภาพของผู้ผลิตชุมชนในพื้นที่เพื่อจัดกลุ่ม A B และ C ๘.๔ ดำเนินงานด้านการรับรอง มผช. ดังนี้ - รับคำขอ - ตรวจสอบสถานที่ทำ พร้อมเขียนรายงานการตรวจ - เก็บตัวอย่าง - จัดทำหนังสือส่งตัวอย่าง (ถ้ามี) - นำส่งตัวอย่างไปยังหน่วยตรวจสอบ - รับคืนตัวอย่างจากหน่วยตรวจสอบ (ถ้ามี) - จัดประชุมพิจารณาคำขอที่ผ่านผลการตรวจสอบ - ออกใบรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๘.๕ ดำเนินการด้านการตรวจติดตาม ดังนี้ - ตรวจสอบสถานที่ทำ พร้อมเขียนรายงานการตรวจ - ขออนุมัติและซื้อตัวอย่าง - จัดทำหนังสือส่งตัวอย่าง (ถ้ามี) - นำส่งตัวอย่างไปยังหน่วยตรวจสอบ - จัดส่งเอกสารการตรวจติดตามให้ สมอ. - รับ-คืนตัวอย่างจากหน่วยตรวจสอบ และบริจาคตัวอย่าง (ถ้ามี) ๘.๖ ป้อนข้อมูลที่ได้ดำเนินงานด้านการรับรอง มผช. เข้าสู่โปรแกรมระบบงานรับรอง มผช. ๘.๗ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและผลการใช้จ่ายเงิน ส่ง สมอ. เป็นประจำทุกเดือน ๘.๘ ออกประชาสัมพันธ์/จัดนิทรรศการ/ให้คำแนะนำด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๘.๙ เข้าร่วมงานสัมมนาหรือกิจกรรมกับ สมอ.

หัวข้อ	รายละเอียด
	๘.๑๐ ประสาน สมอ. เกี่ยวกับการจัดสัมมนา/ข้อมูล ทางบันทึก โทรศัพท์ โทรสาร และ email ๘.๑๑ ประสานผู้ผลิตเพื่อเข้าร่วมสัมมนา กับ สมอ.พร้อมให้บริการลงทะเบียนผู้มาร่วมสัมมนา
๙. งบประมาณ	จำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. แนวทางการพัฒนา	๒. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง มีความยืดหยุ่น และความสามารถปรับตัวให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ผ่านการเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการ สร้างทักษะแรงงานสมัยใหม่ ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยเฉพาะภาคธุรกิจด้านบริการและการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่มีแนวโน้มฟื้นตัวและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อใช้เป็นเครื่องมือยกระดับสินค้าและการบริการของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการระบบคุณภาพการผลิตสินค้าและการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันและเกิดความมั่นใจด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ ตลอดจนสามารถปรับการดำเนินงานธุรกิจได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด เป็นที่น่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคเป็นที่ยอมรับ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยกย่องผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) เพื่อการบูรณาการขับเคลื่อนการดำเนินงานมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานระบบบริหารงานคุณภาพและแนวทางการจัดการระบบคุณภาพตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส สามารถนำไปใช้ในการจัดทำระบบและเตรียมความพร้อมเข้าสู่การรับรองคุณภาพมาตรฐานและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งภาคการผลิตและภาคการบริการ ได้รับการรับรองมาตรฐาน มอก.เอส ตามความเหมาะสมของกิจการและสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้บริโภค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอการรับรอง มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าและการบริการ ให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์การตรวจสอบรับรองตามมาตรฐาน ๔.๓ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ทั้งภาคการผลิต และภาคการบริการ ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๕. กลุ่มเป้าหมายของโครงการ	กลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ทั้งภาคการผลิต และภาคการบริการ
๖. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๖.๑. ตัวชี้วัดระดับผลผลิต - ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ทั้งที่เป็นภาคการผลิต และภาคการบริการ เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๘๐ ราย - ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๖.๒. ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ทั้งภาคการผลิต และภาคการบริการ ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จำนวน ๑๒ ราย/คำขอ
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส(มอก.เอส)/ใบรับรองหมตอายุ เพื่อเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๒๐๐ ราย ๘.๒ อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ได้มีองค์ความรู้ ความเข้าใจเห็นประโยชน์และเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๘๐ ราย ๘.๓ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปได้เห็นถึงประโยชน์ รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๒๐๐ ราย ๘.๔ การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๑๒ ราย/คำขอ ๘.๕ ตรวจสอบติดตามผลการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ผู้ที่ผ่านการรับรอง จำนวน ๘ ราย
๙. งบประมาณ	จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) จังหวัดนครสวรรค์
๒. แนวทางการพัฒนา	๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึงการใช้ประโยชน์ จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม และภูมิปัญญา ในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้กำหนดพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) การกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย อันจะนำไปสู่การผลักดัน “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (One Province One Agro - Industrial Community to Modern Trade : OPOAI - C NEXT STEPs) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่าน การนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง การใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มี ศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้จัดทำโครงการ ยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPs) จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยี หรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ และ เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและ สามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	๔.๑ เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยี หรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ๔.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔.๓ เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๕. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๕.๑ ผลผลิต (Output) ผลผลิตเชิงปริมาณ - สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร / ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลผลิตทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย - เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒ ผลิตภัณฑ์ ๕.๒ ผลลัพธ์ (Outcome) ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๕.๓ ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ - ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ รายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น
๖. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๗. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๑๐๐ ราย ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม จำนวน ๑๒ ผลิตภัณฑ์ ๓. ติดตามประเมินผลโครงการ ๔. บริหารจัดการโครงการ
๘. งบประมาณ	จำนวน ๗๕๐,๐๐๐ บาท
๙. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชุมชน ภายใต้โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชุมชน (MIND STAR) จังหวัดนครสวรรค์
๒. แนวทางการพัฒนา	๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. วัตถุประสงค์	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ จำนวน ๒๐ กิจกรรม ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ๑. ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ร้อยละ ๘๐ ๓. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๙๕ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) ผลกระทบ : ๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ มีรายได้เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ (BCG Economy)
๖. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – เดือนกันยายน ๒๕๗๐
๗. กิจกรรมที่สำคัญ	จัดกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน โดยเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการนักรูจัก และผู้ประกอบการ ในพื้นที่ เพื่อบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่ดีชุมชนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำเนินธุรกิจที่สะท้อนถึงคุณค่าของชุมชน แนะนำการตลาด ช่องทางการขายที่เหมาะสม และวิเคราะห์ธุรกิจเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม ให้แก่ผู้ประกอบการจำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒๐ คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ วัน
๘. งบประมาณ	จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท
๙. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก.แผนปฏิบัติราชการ สปอ.และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของ สปอ.	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่มีการเติบโตในระดับสูงและมีศักยภาพทางการแข่งขัน บนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม	เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	พัฒนาภาคการเกษตรด้วยแนวทางเกษตรสมัยใหม่	สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล	ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	พัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพ และประชุมสัมมนา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)

หน่วยงานดำเนินการ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ และ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

งบประมาณ : - ไม่มี -

ผลการดำเนินงาน :

การทบทวนแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะคณะทำงานและเลขานุการคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ได้ปรับปรุงแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐) และจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามที่ได้รับความเห็นชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน

ภาพถ่ายกิจกรรม	
	 แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – พ.ศ.๒๕๗๐)

จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร ขอรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตามแผนงานในการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เมือง

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๕๔ พื้นที่ ใน ๓๙ จังหวัด ภายใต้โครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมที่อยู่ชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR-DIW to MIND for Sustainability) โดย บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด เป็นที่ปรึกษาโครงการฯ

กิจกรรมการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit)

๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ มีการเตรียมการเข้าสู่กระบวนการตรวจประเมินและรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้กับพื้นที่ ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยรวบรวมกิจกรรมหรือโครงการตามแผนงานที่สอดคล้องตามเกณฑ์ข้อกำหนดฯ ที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (๑ ต.ค. ๒๕๖๖ – ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๗) ได้มีการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) ก่อนการตรวจประเมินระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยผู้ตรวจประเมิน (Auditor) เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด ใช้ประกอบการขอการรับรองฯ

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดกำแพงเพชร มีการเตรียมการเข้าสู่กระบวนการตรวจประเมินและรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้กับพื้นที่ ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยรวบรวมกิจกรรมหรือโครงการตามแผนงานที่สอดคล้องตามเกณฑ์ข้อกำหนดฯ ที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (๑ ต.ค. ๒๕๖๖ – ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๗) ได้มีการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) ก่อนการตรวจประเมินระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยผู้ตรวจประเมิน (Auditor) เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด ใช้ประกอบการขอการรับรองฯ

ภาพถ่ายกิจกรรม

กิจกรรมการตรวจประเมินภายนอก (External Audit)

การประชุมรับการตรวจประเมิน โดยคณะผู้ตรวจประเมิน จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยกระบวนการตรวจประเมินภายนอก (External Audit) ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อขอรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ Engagement (การมีส่วนร่วม) ดังนี้

๑) พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๙ ณ บริษัท จีจีซี เคทิส ไปโออินดัสเทรียล จำกัด เพื่อพิจารณาเกณฑ์ข้อกำหนดพื้นฐาน (Basic requirements) จำนวน ๑๒ ข้อ และข้อกำหนดทั่วไป จำนวน ๔ ข้อ สรุปความเห็นสอดคล้องและเห็นควรเสนอให้พื้นที่เข้าสู่กระบวนการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต่อหน่วยตรวจประเมินและรับรอง (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) ในระดับ ที่ ๑ Engagement (การมีส่วนร่วม) ต่อไป

ภาพถ่ายกิจกรรม

๒) พื้นที่ตำบลคลองขลุ้ง และตำบลแม่ลาด อำเภอกลองขลุ้ง จังหวัดกำแพงเพชร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๙ ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อพิจารณาเกณฑ์ข้อกำหนดพื้นฐาน (Basic requirements) จำนวน ๑๒ ข้อ และข้อกำหนดทั่วไป จำนวน ๔ ข้อ สรุปความเห็นสอดคล้องและเห็นควรเสนอให้พื้นที่เข้าสู่กระบวนการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต่อหน่วยตรวจประเมินและรับรอง (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) ในระดับ ที่ ๑ Engagement (การมีส่วนร่วม) ต่อไป

โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

ค่าใช้จ่ายการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร	๑๒๒,๙๐๐	บาท
	เบิกจ่าย	๑๒๒,๙๐๐	บาท
	% การเบิกจ่าย	๑๐๐ %	
ผลการดำเนินงาน	จัดกิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๒๗-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โรงแรมบ้านสวนรีสอร์ท อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้เข้าร่วมอบรม จำนวน ๖๕ คน		
ปัญหา/อุปสรรค	ไม่มี		
ข้อเสนอแนะ	ไม่มี		

ภาพถ่ายกิจกรรม

กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR)

วันอังคารที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘ นางสุนันท์ทิพย์ สิ้นวิวัฒนากุล อุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มอบหมายให้นางสาวนภาพร อรุณเจริญยิ่ง หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่อุตสาหกรรม จังหวัดนครสวรรค์ ผู้ประกอบกิจการโรงงาน และสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR) ภายใต้โครงการพัฒนาสถานประกอบการและ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดนครสวรรค์ ณ โรงเรียนวัดศรีสวรรค์สังฆาราม (วัดถือน้ำ) ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ภาพถ่ายกิจกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๑	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดพิจิตร	๑๐๐,๑๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. กิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม		- ผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน ๕๐ คน ทำแบบทดสอบก่อนอบรมฯ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗ คะแนน หลังผ่านการอบรม - ผู้เข้าร่วมอบรมทำแบบทดสอบหลังอบรมฯ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๙ คะแนน
	๒. กิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการ/เครือข่ายต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ		คณะทำงานฯ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ บริษัทน้ำตาลทิพย์สุโขทัย จำกัด ประกอบกิจการผลิตน้ำตาลทราย ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๐๐ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านดึก อำเภอสรรคบุรี จังหวัดสุโขทัย ในวันพุธที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เครือข่ายต้นแบบ (Big Brother) ได้นำเสนอการดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงงานและเครือข่ายภาคประชาชนที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เพื่อสามารถอยู่ร่วมกับสังคมรอบข้างได้อย่างยั่งยืน รวมถึงเยี่ยมชมโรงงาน
	๓. กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR)		การจัดการขยะระดับชุมชน โดยสร้างองค์ความรู้ผ่านการอบรมและ WORKSHOP โดยมีวิทยากรจากบริษัท วงษ์พาณิชย์พิจิตร จำกัด กลุ่มเป้าหมายประชาชนและผู้ประกอบการโรงงานในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จำนวน ๔๕ ราย เจ้าหน้าที่ ๕ ราย ระยะเวลาการจัดกิจกรรม ๑ วัน

ภาพกิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ภาพกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการ/เครือข่ายต้นแบบ ที่ประสบความสำเร็จ

ภาพกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR)

โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๓๘๔,๐๐๐ บาท เบิกจ่าย ๓๘๔,๐๐๐ บาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐
การสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ

ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบจัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “รู้ทันกฎหมายและยกระดับการรายงานข้อมูลระบบ iSingleForm เชื่อมโยง MIND ๔ มิติ” เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘

แผน ๑๕๐ ราย ผล ๑๕๕ ราย

กิจกรรมออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ

เพื่อศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์ศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัด โดยครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประเมินและพัฒนาองค์ความรู้ที่เหมาะสมสำหรับการถ่ายทอด รวมถึงการให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนการดำเนินงาน ๑๐๐ ราย

ผลการดำเนินงาน ๑๐๐ ราย

สรุปประเด็นปัญหาของผู้ประกอบการ ที่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม / วิสาหกิจชุมชน / ผู้ผลิตรายเดียว ที่ต้องการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการส่งเสริม และพัฒนา การประกอบธุรกิจ

ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรมในระบบ iSingleForm รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบธุรกิจให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิตในจังหวัด โดยบูรณาการร่วมกับ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์ฯ นักวิชาการ ภาครัฐเครือข่ายในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้ประกอบการ

แผนการดำเนินงาน ๒๕๐ ราย

ผลการดำเนินงาน ๒๕๐ ราย

กิจกรรมการให้คำปรึกษาแนะนำ ดังนี้

- ๑) ด้านมาตรฐานสินค้า/บริการ ได้แก่ มผช. มอก.เอส อย.
- ๒) ด้านการตลาด เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า
- ๓) การให้บริการของศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ (Mini ITC)
- ๔) การใช้บริการผ่านระบบ i-Industry ระบบทะเบียนลูกค้ากระทรวงอุตสาหกรรมแบบ One Stop Service
- ๕) การหาแหล่งเงินทุน

กิจกรรมให้ความช่วยเหลือบ่มเพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอี และผู้ผลิตชุมชน

กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับ ชุมชน เช่น เพิ่มช่องทางการตลาด การจัดพื้นที่จำหน่ายสินค้าเพื่อทดสอบตลาด การถ่ายทอด องค์ความรู้ด้านการ พัฒนา ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕๐ ราย

กิจกรรมการให้คำปรึกษาแนะนำ ดังนี้

ส่งเสริมด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการภายในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) โดยตกแต่งภาพเพื่อประชาสัมพันธ์ใน Facebook Fanpage “สินค้าอุตสาหกรรม ภาคเหนือ” โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน เดือนละ ๑ ผลิตภัณฑ์

ประมวลภาพสินค้า/ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการที่นำไปประชาสัมพันธ์ใน
Facebook Fanpage “สินค้าอุตสาหกรรมภาคเหนือ”

การให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้านการออกแบบสติ๊กเกอร์ ฉลากสินค้า
พร้อมจัดทำต้นแบบให้แก่ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชน

ออกแบบสติ๊กเกอร์ฉลากสินค้าและจัดทำต้นแบบให้กับผู้ประกอบการ ขนาด A๔ รายละเอียด ๑๐ แผ่น
(จำนวนชิ้นขึ้นอยู่กับขนาดของฉลากสินค้า) และไฟล์ที่สามารถแก้ไขได้

กลุ่มทอผ้าบ้านควนกลาง

จุดเด่นคือการทอผ้าขาวม้า และผ้าลายอื่น ๆ ของชาวภาคใต้ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่
 ที่ทางศูนย์ OTOP และศูนย์รวมร้านค้าภาคใต้ได้ มี กลุ่มนี้ทอผ้าทั้งในการ
 ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ และกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนด้านการจำหน่ายผ้าต่าง ๆ
 ตลอดทั้งปี

☐ ผ้าดำขิด ☐ ผ้าดำลายขิด ☐ ผ้าขาวม้า ☐ ผ้าไหมธรรมชาติ ☐ ผ้าไหมมัดหมี่

การทอผ้า: ใช้เครื่องมือ ทอผ้าในร่ม
 จอมผ้า: ทำใช้สารฟอสฟอรัส

ผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้าโดย:
 กลุ่มทอผ้าบ้านควนกลาง
 45/2 หมู่ 6 ต.ควนงาม อ.ท่าแพ จ. นครศรีธรรมราช 80160 โทรศัพท์ : 08 9271 4556

ราคา บาท

ALL PHRAI
THAI HERBAL PRODUCT

Relaxing Herbal Foot Spa

ชุดสปาเท้าสมุนไพรธรรมชาติ

ชุดสปาเท้า... เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงร่างกาย
 ทั่วทั้ง... ที่ดูแลตนเองให้สะอาด ทั่วทั้ง... และ
 เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...

5. วัตถุประสงค์ในการใช้ผลิตภัณฑ์
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...

ติดต่อเรา :
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626

Relaxing Herbal Foot Spa

ชุดสปาเท้าสมุนไพรธรรมชาติ

ชุดสปาเท้า... เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงร่างกาย
 ทั่วทั้ง... ที่ดูแลตนเองให้สะอาด ทั่วทั้ง... และ
 เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...

5. วัตถุประสงค์ในการใช้ผลิตภัณฑ์
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...

ติดต่อเรา :
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626

Relaxing Herbal Foot Spa

ชุดสปาเท้าสมุนไพรธรรมชาติ

ชุดสปาเท้า... เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงร่างกาย
 ทั่วทั้ง... ที่ดูแลตนเองให้สะอาด ทั่วทั้ง... และ
 เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ทั่วทั้ง... และสุขภาพที่ดีขึ้น...

5. วัตถุประสงค์ในการใช้ผลิตภัณฑ์
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...
 ... เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น...

ติดต่อเรา :
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626
 09 9452 9626

กิจกรรมรณรงค์เพิ่มช่องทางการตลาด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช บูรณาการการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เชิญชวนผู้ประกอบการ OTOP/SMEs/วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช และ จังหวัดพิจิตร เข้าร่วมกิจกรรมจำหน่ายสินค้า จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

๑. บริษัท เกษตรไทย อินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) สาขาตาคลี
๒. บริษัท จีจีซี เคทิส ไบโอดีทสเทรียล จำกัด
๓. บริษัท นันยางการมันท์ จำกัด สาขาพิจิตร
๔. บริษัท เกษตรไทยอินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) สาขา ๓

กิจกรรมเพิ่มช่องทางการตลาดปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ดำเนินการจัดพื้นที่จำหน่ายสินค้า จำนวน ๑๔ ครั้ง มีร้านค้าเข้าร่วม ๑๒๓ ร้าน ยอดจำหน่ายรวม ๔๖๖,๗๕๐ บาท

มติที่ ๑ ด้านธุรกิจ มติที่ ๒ ด้านชุมชน สังคม
 มติที่ ๓ ด้านสิ่งแวดล้อม มติที่ ๔ ด้านการกระจายรายได้

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๘ จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการรายงานข้อมูลสถานประกอบการและส่งเสริมธุรกิจมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎ ระเบียบ ข้อกฎหมาย ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้นำไปใช้พัฒนาและต่อยอดธุรกิจ ณ โรงแรมสุขทวี รีสอร์ท ตำบลทุ่งโพ อำเภอนองนาง จังหวัดอุทัยธานี มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๑๐ ราย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร

จัดฝึกอบรม “การรายงานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม (iSingle Form) และการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วทางอิเล็กทรอนิกส์ ” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ วันที่ ๒๕ - ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๘ ภายใต้ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการโรงงาน รวมทั้ง ผู้สนใจทั่วไปทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน ๑๓๐ ราย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขลุง , องค์การบริหารส่วนตำบลบึงสามัคคี , ห้องประชุมซุ่มกอ ชั้น ๔ ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๑	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค จังหวัดพิจิตร	๓๗๘,๕๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. กิจกรรมฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย ๑.๑ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ เรื่อง “ผู้ประกอบการยุคใหม่ ใส่ใจชุมชน”		จัดอบรม ๑ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมอบรม ๑๓๐ ราย
	๒. กิจกรรม ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ		ได้ดำเนินการติดตามผลการกรอกข้อมูลระบบ iSingle Form และออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพิจิตร จำนวน ๑๐๐ ราย

	๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจ	การให้คำปรึกษาเชิงลึก ๑. ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ระบุจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕๕ คน ๒. ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำการรับรองผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ระบุจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕ คน
	๔. กิจกรรมให้ความช่วยเหลือบ่มเพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอี และผู้ผลิตชุมชน	- ได้ดำเนินการ การให้บริการช่วยเหลือบ่มเพาะ เช่น ให้คำแนะนำด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๕๐ ราย - พัฒนาราคาสินค้าจำนวน ๕๐ ชิ้น , การต่อยอดธุรกิจสู่การเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์ / tiktok / Facebook / lazada / shopee / Modern trade หรือ ห้างสรรพสินค้า หรือแหล่งการค้า /อื่น ๆ จำนวน ๕๐ ชิ้น -ออกแบบและพัฒนาฉลากและพัฒนาบรรจุภัณฑ์จำนวน ๕๐ ชิ้น

โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่

(OPOAI – C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดนครสวรรค์

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๑๘๕,๑๐๐ บาทเบิกจ่าย ๑๘๕,๑๐๐ บาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

๑. กิจกรรมยกระดับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบผลิตภัณฑ์ โดยจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญจาก คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ภาพถ่ายกิจกรรม

๒. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “เทคโนโลยี-นวัตกรรม-งานวิจัย” การยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ OPOAI-C Next Steps ในวันที่ ๑๙-๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมเฟื่องฟ้า คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ภาพถ่ายกิจกรรม

ภาพถ่ายกิจกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๒	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) จังหวัดพิจิตร	๑๗๙,๖๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. กิจกรรมจัดฝึกอบรมฯ และ บริหารจัดการโครงการ		มีผู้เข้าร่วมอบรม ๒๘ ราย ๓) จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญ บ.อีเอสโกบอล จำกัด ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบซึ่งอยู่ ให้กับ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ราย คือ ๑. วิสาหกิจชุมชนรักษ์บ้านนอก อำเภอทับดงเจริญ จังหวัดพิจิตร ๒. กลุ่มแปลงใหญ่ส้มโอสวนส้มโอลุงแล อำเภอโพธิ์ ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร ๓. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสี หุ้งโพธิ์ พืชผล อำเภอ ตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
	๒. กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์		๓ กลุ่ม ๓ ผลิตภัณฑ์

ภาพกิจกรรมจัดฝึกอบรม

ภาพกิจกรรมจัดฝึกอบรม

ภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี ร่วมกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) จัดการอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Workshop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ภายใต้โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C NEXT STEPS) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน เพื่อผลักดันความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดอุทัยธานี ในวันที่ ๒๓ - ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘ โดยมีผู้ประกอบการเกษตร กลุ่มเกษตรกร และผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๑๔ กิจกรรม ๒๕ ราย ณ ห้องประชุมโรงแรม ธาราฮิลล์ ตำบลสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ภาพกิจกรรมจัดฝึกอบรม

การดำเนินงานให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน เพื่อยกระดับกระบวนการแปรรูปและการผลิตผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาด โอกาสทางการค้า และการเลือกบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓ กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนเกษตรพืชผล ผู้ผลิตโกโก้ พัฒนาผลิตภัณฑ์ “CACAO ๓ in ๑” วิสาหกิจชุมชนเกษตรยั่งยืน ผู้ผลิตข้าว พัฒนาผลิตภัณฑ์ “นํ้านมข้าวกล้องงอก” และ บริษัท วิสาหกิจชุมชนรักษ์อุทัย จำกัด ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร พัฒนาผลิตภัณฑ์ เซรั่มมะขามป้อม โดยผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๓	โครงการป็นนักรูรกิจอุตสาหกรรมชุมชน (MIND STAR) กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน	๖๑,๑๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. กิจกรรมลงพื้นที่เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายได้รับรู้รายละเอียดโครงการ และสมัครเข้าร่วมโครงการ		
	๒. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน เรื่อง การเป็นผู้ประกอบการที่ดีชุมชน (MIND STAR)		มีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน ๒๐ ราย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร

การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ ในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร” โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรเป้าหมาย เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของสินค้า บรรจุภัณฑ์ รวมถึงเน้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ต่างๆ ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ผ่านการจัดกิจกรรมอบรมสัมมนาในหัวข้อต่างๆ เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์การสร้างจิตวิญญาณผู้ประกอบการ Entrepreneurial spirit และการสร้างวินัยทางการเงินสู่การสร้างธุรกิจ Financial literacy เทคนิคการนำเสนอ แบบ Pitching เป็นต้น ณ ห้องวนาริ ชั้นใต้ดิน โรงแรมชาภัทรา ริเวอร์วิว อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ในวันที่ ๑๙ – ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๘ โดยมีผู้เข้าร่วม จำนวน ๒๕ ราย

โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
จังหวัดนครสวรรค์

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๒๗๓,๗๑๒ บาทเบิกจ่าย ๒๗๓,๗๑๒ บาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

๑. กิจกรรมลงพื้นที่ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ และให้คำปรึกษาแนะนำการขอรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

ภาพถ่ายกิจกรรม			
			
			

๒. กิจกรรมลงพื้นที่ตรวจติดตามผล ตามแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ผู้ได้รับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชนทดสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมีการรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานได้อย่างสม่ำเสมอ และรับทราบข้อปัญหา พร้อมให้คำแนะนำแก่ผู้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒๐ ราย พร้อมสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์

ภาพถ่ายกิจกรรม			
			
			

๓. การประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดนครสวรรค์

๓.๑ ครั้งที่ นว ๔๙-๑/๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพิจารณาผลการตรวจสอบคำขอรับใบรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และออกใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๓๒ ผลิตภัณฑ์

ผลการพิจารณาผ่านการพิจารณาเพื่อแสดงเครื่องหมายและออกใบรับรอง ทั้ง ๓๒ ผลิตภัณฑ์

๓.๒ ครั้งที่ นว ๕๐-๒/๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพิจารณาผลการตรวจสอบคำขอรับใบรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และออกใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒๖ ผลิตภัณฑ์

ผลการพิจารณาผ่านการพิจารณาเพื่อแสดงเครื่องหมายและออกใบรับรอง ทั้ง ๒๖ ผลิตภัณฑ์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๔	โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน การดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จังหวัดพิจิตร	๒๒๖,๖๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๑.๑ รับคำขอ (คำขอ) ๑.๒ ตรวจสอบที่เก็บตัวอย่าง - ผลผ่านได้รับการรับรอง (ผลิตภัณฑ์)		- รับคำขอ ๕๕ คำขอ - ผ่านได้รับการรับรอง ๕๕ ผลิตภัณฑ์
	๒. การตรวจติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒.๑ ตรวจสอบที่ผลิต (ราย) ๒.๒ จัดซื้อตัวอย่าง (ผลิตภัณฑ์)		- ตรวจสอบที่ผลิต ๑๐ ราย - จัดซื้อตัวอย่าง ๑๐ ผลิตภัณฑ์
	๓. จัดประชุมคณะกรรมการรับรอง		๒ ครั้ง
	๔. งบจ้างเหมาบุคลากร		๑ คน

ภาพถ่ายกิจกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๘ ลงพื้นที่ให้คำปรึกษาแนะนำการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ผลิตภัณฑ์ประเภท “ของใช้” เพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพสูงสุด นำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ ชื่อผลงาน “รักษ์ฝ้าย” ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ “Rak Fai” Bags product made from hand-woven cotton dyed with natural dyes โดยคณะผู้จัดทำ อาจารย์สุพรรณิ ทองอินทร์ วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร

การประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดกำแพงเพชร

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร จัดการประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดกำแพงเพชร ครั้งที่ กพ ๒๑-๒/๒๕๖๘ เพื่อพิจารณาให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๒๙ ผลิตภัณฑ์ ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแก่ผู้ผลิต เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในการแสดงเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่น่าเชื่อถือต่อไป ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี ร่วมกับ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) บูรณาการร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) วันพุธที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ร่วมตรวจติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ของผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ ยังคงรักษาไว้ซึ่งคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการให้คำแนะนำ ปรีกษา ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลิตภัณฑ์ กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าบ้านโคกหม้อ อำเภอกั๊กพั่น และกลุ่มงานฝีมือบ้านเกาะลูกมอญ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ภาพถ่ายกิจกรรม

โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย
มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
จังหวัดนครสวรรค์

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๕๐,๖๐๐ บาทเบิกจ่าย ๕๐,๖๐๐ บาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

๑. การตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

วันที่ ๒๖ - ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ นางสุนันท์ทิพย์ สนิทวิวัฒนากุล อุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มอบหมายให้ นายชัชวาล ถึงรัตน์ หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม พร้อมด้วย นายจิณณวัตร โพธิ์นคร นักวิชาการอุตสาหกรรม กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เข้าร่วมสังเกตการณ์ร่วมกับนางสาวรุ่งนภา เรืองศรียานนท์ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ และนางฤติมา เล่งเวหาสสถิต นักวิชาการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ในการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ณ สถานที่ประกอบการพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๓ คำขอ ได้แก่

- ภาคบริการ : การบริการนวดและสปา ของ เรือนหัตถเวช
- ภาคผลิตภัณฑ์ : ๑. เครื่องปั่นดินเผาเอร์เทนแวร์ ของ นายอนุเบศท์ เลี้ยงสุข
๒. กระเป๋าคาดอก ของนางศุภิสรา วิลสัน

๒. จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ โรงแรมไม้หอมรีสอร์ท สาขาสะพานเดชาติวงศ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัด ที่ให้ความสนใจเข้าร่วมการอบรม จำนวน ๒๐ ราย ซึ่งในครั้งนี้นำโดยนางสาวรุ่งนภา เรืองศรียานนท์ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ และนางฤติมา เล่งเวหาสสถิต นักวิชาการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นวิทยากร

ภาพถ่ายกิจกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต
๕	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรม เอส (มอก.เอส) จังหวัดพิจิตร	๔๕,๖๐๐	ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผน
	๑. การรับรอง มอก.เอส		๒ ราย
	๒. การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรอง		๒ ราย
	๓. การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs		๑๕ ราย

ภาพถ่ายกิจกรรม

ภาพถ่ายกิจกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี

๑. การตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

ระหว่างวันที่ ๔-๕ มิถุนายน ๒๕๖๘ นางสาวจิตรลัดดา สุทธินันท์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ รักษาการแทน อุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี มอบหมายให้นายทองเพทาย ทองดี หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม และนางอารีรัตน์ อุณหรุ่งโรจน์ นักวิชาการมาตรฐาน เข้าร่วมสังเกตการณ์กับทีมผู้ตรวจประเมินจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.) ในการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๓ ราย ได้แก่

๑. ๔/๗ โฮมสเตย์ ผู้ให้บริการที่พักสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒. เกว้า คาเฟ่ อุทัยธานี ผู้ให้บริการร้านอาหารกาแฟ และ

๓. ภูผาคอฟฟี่โรสเตอร์ ผู้ให้บริการร้านอาหารกาแฟ ในพื้นที่อำเภอทัพทัน และอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ภาพถ่ายกิจกรรม

๒. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การยกระดับผู้ประกอบการ SMEs สู่มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี โดยกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การยกระดับผู้ประกอบการ SMEs สู่มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” ภายใต้โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยนางสาวจิตรลัดดา สุทธินันท์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ รักษาการแทน อุตสาหกรรมจังหวัดอุทัยธานี เป็นประธานเปิดการสัมมนาฯ และนายทองเพทาย ทองดี หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม กล่าวรายงาน โดยมีวิทยากรจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) บรรยายและฝึกปฏิบัติในหัวข้อ ระบบบริหารงานคุณภาพและความสอดคล้องกับการทำงาน ข้อกำหนดตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอสและการจัดทำระบบบริหารงานคุณภาพ และการขอรับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ซึ่งมีผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมสัมมนาฯ ในครั้งนี้ จำนวน ๒๔ ราย วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ โรงแรมธาราฮิลล์ อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำแพงเพชร

๑. การตรวจประเมินรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ นายประชามิตร เลิศปรัชญาสุขุม หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม พร้อมด้วยนางสาวอิศราวดี บุญยะเกตุ นักวิชาการมาตรฐาน และนายจักรภัทร สัญญะวิชัย นักวิเคราะห์นโยบายและแผน เข้าร่วมตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยมีผู้ประกอบการในจังหวัดกำแพงเพชร ได้ยื่นคำขอรับรอง ได้แก่ ๑. sol brew ๒. สกาล่า สปอร์ต ๓. บริษัท รักษาความปลอดภัยไอเอสเอส จำกัด ๔. KRAM BREW ทั้งนี้ การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ของสถานประกอบการ เพื่อสร้างความมั่นใจในมาตรฐานการให้บริการที่ดีต่อผู้รับบริการต่อไป

๒. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจด้านมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ จัดฝึกอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้ด้านมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) สู่มาตรฐานที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของตลาดโดยดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และด้านบริการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส และการแสดงเครื่องหมายรับรองแก่ผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้กับผลิตภัณฑ์และการบริการให้แข่งขันได้ในตลาดปัจจุบัน โดยมีผู้ประกอบการ SMEs ที่ให้ความสนใจเข้าร่วมการอบรม จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ณ โรงแรม พี พารา ไดร อำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

